

Съдържание

I Законодателни актове

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕС) 2022/991 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2022 година за изменение на Регламент (ЕС) 2016/794 по отношение на сътрудничеството на Европол с частноправни субекти, обработването на лични данни от Европол в подкрепа на наказателни разследвания и ролята на Европол в областта на научните изследвания и иновациите 1
- ★ Регламент (ЕС) 2022/992 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2022 година за изменение на Регламент (ЕС) 2016/1628, за да се продължи срокът на правомощието на Комисията да приема делегирани актове ⁽¹⁾ 43

ДИРЕКТИВИ

- ★ Директива (ЕС) 2022/993 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2022 година относно минималното ниво на обучение на морските лица ⁽¹⁾ 45

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП.

I

(Законодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2022/991 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 8 юни 2022 година

за изменение на Регламент (ЕС) 2016/794 по отношение на сътрудничеството на Европол с частноправни субекти, обработването на лични данни от Европол в подкрепа на наказателни разследвания и ролята на Европол в областта на научните изследвания и иновациите

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 88 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽¹⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането (Европол) е създадена с Регламент (ЕС) 2016/794 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾, за да подкрепя и засилва действията на компетентните органи на държавите членки и взаимното им сътрудничество за предотвратяване и борба с тежката престъпност, засягаща две или повече държави членки, тероризма и формите на престъпност, които засягат общ интерес, който е предмет на политика на Съюза.
- (2) Европейците живеят в среда на сигурност, характеризираща се с постоянно променящи се и все по-сложни заплахи в сферата на сигурността. Терористите и други престъпници се възползват от цифровата трансформация и новите технологии, по-специално взаимосвързаността и размиването на границите между физическия и цифровия свят, например чрез прикриване на своите престъпления и своята самоличност, като използват все по-усъвършенствани техники. Терористите и други престъпници са доказали, че са способни да адаптират начина си на действие и да развият нови престъпни дейности по време на криза, включително като използват в максимална степен основани на технологии инструменти за увеличаване и разширяване на спектъра и мащаба на своите престъпни дейности. Тероризмът продължава да бъде значителна заплаха за свободата и начина на живот на гражданите на Съюза.
- (3) Променящи се и сложни заплахи се разпростират отвъд границите, като обхващат различни видове престъпления, които улесняват, и се проявяват в разнородни организирани престъпни групи, които участват в широк спектър от престъпни дейности. Тъй като действията на национално равнище и трансграничното сътрудничество не са достатъчни за справяне с тези транснационални заплахи за сигурността, компетентните органи на държавите членки все по-често използват подкрепата и експертния опит на Европол с цел предотвратяване и противодействие на тежката престъпност и тероризма. След като Регламент (ЕС) 2016/794 започна да се прилага, оперативната значимост на задачите на Европол нарасна значително. Освен това новата среда на заплахи също променя обхвата и вида на подкрепата, от която държавите членки се нуждаят и която очакват от Европол, за да гарантират безопасността на гражданите.

⁽¹⁾ Позиция на Европейския парламент от 4 май 2022 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 24 май 2022 г.

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2016/794 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането (Европол) и за замяна и отмяна на решения 2009/371/ПВР, 2009/934/ПВР, 2009/935/ПВР, 2009/936/ПВР и 2009/968/ПВР на Съвета (ОВ L 135, 24.5.2016 г., стр. 53).

- (4) Следователно с настоящия регламент на Европол следва да бъдат възложени допълнителни задачи, които да създадат условия Европол да оказва по-добра подкрепа на компетентните органи на държавите членки, като същевременно се запазват изцяло отговорностите на държавите членки в областта на националната сигурност, предвидени в член 4, параграф 2 от Договора за Европейския съюз (ДЕС). Укрепването на мандата на Европол следва да бъде балансирано със засилване на гаранциите по отношение на основните права и с повишаване на отчетността, отговорността и надзора, включително парламентарния контрол и наблюдението чрез управителния съвет на Европол („управителният съвет“). За да може Европол да изпълнява укрепения си мандат, в подкрепа на изпълнението на допълнителните му задачи следва да му бъдат предоставени подходящи човешки и финансови ресурси.
- (5) Тъй като Съюзът е изправен пред нарастващи заплахи от организирани престъпни групи и терористични атаки, ефективната реакция на правоприлагащите органи трябва да включва наличието на добре обучени оперативно съвместими групи за специална намеса, които са специализирани в контрола на предизвикани от човека кризисни ситуации. В Съюза групите за специална намеса на държавите членки си сътрудничат въз основа на Решение 2008/617/ПВР на Съвета ⁽³⁾. Европол следва да може да подкрепя тези групи за специална намеса, като осигурява техническа и финансова подкрепа, допълваща усилията на държавите членки.
- (6) През последните години имаше широкомащабни кибератаки, включително атаки, започващи в трети държави, както срещу публични, така и срещу частноправни субекти в много юрисдикции в рамките на Съюза и извън него, които засегнаха различни сектори, сред които транспорта, здравеопазването и финансовите услуги. Предотвратяването, разкриването, разследването и наказателното преследване на такива кибератаки се подпомагат от координацията и сътрудничеството между съответните участници, включително Агенцията на Европейския съюз за киберсигурност (ENISA), създадена с Регламент (ЕС) 2019/881 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾, компетентните органи по сигурността на мрежите и информационните системи по смисъла на Директива (ЕС) 2016/1148 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾, компетентните органи на държавите членки и частноправните субекти. За да се гарантира ефективно сътрудничество между всички участници на равнището на Съюза и на национално равнище в областта на кибератаките и киберзаплахите, Европол следва да си сътрудничи с ENISA, по-специално чрез обмен на информация и предоставяне на аналитична подкрепа в областите, които попадат в обхвата на тяхната съответна компетентност.
- (7) Високорисковите престъпници играят водеща роля в престъпните мрежи и техните престъпни дейности представляват голям риск за вътрешната сигурност на Съюза. За да се бори с високорисковите организирани престъпни групи и техните водещи членове, Европол следва да може да оказва подкрепа на държавите членки с цел да съсредоточат своите разследващи действия върху идентифицирането на членовете и водещите членове на тези мрежи, техните престъпни дейности и техните финансови активи.
- (8) Срещу заплахите, свързани с тежката престъпност, е необходим координиран, съгласуван, мултидисциплинарен и многоведомствен отговор. Европол следва да може да улеснява и подкрепя основани на оперативна информация инициативи, предприемани от държавите членки областта на сигурността, които целят идентифициране, отделяне на приоритетно внимание и справяне със заплахите, свързани с тежката престъпност, като например Европейската мултидисциплинарна платформа за борба с криминалните заплахы (EMPACT). Европол следва да може да предоставя административна, логистична, финансова и оперативна подкрепа за такива инициативи.
- (9) Шенгенската информационна система (ШИС), създадена в областта на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси с Регламент (ЕС) 2018/1862 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁶⁾, е основен инструмент за поддържане на високо равнище на сигурност в рамките на пространството на свобода, сигурност и правосъдие. В качеството си на център за обмен на информация в Съюза Европол получава и съхранява ценна информация от трети държави и международни организации относно лица, заподозрени в участие в престъпления, които попадат в обхвата на целите на Европол. В рамките на своите цели и задачата си да оказва подкрепа на държавите членки при предотвратяването и борбата с тежката престъпност и тероризма Европол следва да подкрепя държавите членки при обработката на данни, предоставени му от трети държави или от международни организации, като предлага въвеждане в ШИС от страна на държавите членки на сигнали от нова категория информационни

⁽³⁾ Решение 2008/617/ПВР на Съвета от 23 юни 2008 г. за подобряване на сътрудничеството между групите за специална намеса на държавите — членки на Европейския съюз, в кризисни ситуации (ОВ L 210, 6.8.2008 г., стр. 73).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) 2019/881 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 г. относно ENISA (Агенцията на Европейския съюз за киберсигурност) и сертифицирането на киберсигурността на информационните и комуникационните технологии, както и за отмяна на Регламент (ЕС) № 526/2013 (Акт за киберсигурността) (ОВ L 151, 7.6.2019 г., стр. 15).

⁽⁵⁾ Директива (ЕС) 2016/1148 на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2016 г. относно мерки за високо общо ниво на сигурност на мрежите и информационните системи в Съюза (ОВ L 194, 19.7.2016 г., стр. 1).

⁽⁶⁾ Регламент (ЕС) 2018/1862 на Европейския парламент и на Съвета от 28 ноември 2018 г. за създаването, функционирането и изпълването на Шенгенската информационна система (ШИС) в областта на полицейското сътрудничество и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, за изменение и отмяна на Решение 2007/533/ПВР на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1986/2006 на Европейския парламент и на Съвета и Решение 2010/261/ЕС на Комисията (ОВ L 312, 7.12.2018 г., стр. 56).

сигнали в интерес на Съюза („информационните сигнали“) с цел тези информационни сигнали да могат да достигнат до крайните потребители на ШИС. За тази цел следва да се въведе механизъм за периодично докладване, за да се гарантира, че държавите членки и Европол са информирани за резултатите от проверката и анализа на данните и за това дали информацията е била въведена в ШИС. Условието за сътрудничество между държавите членки при обработката на такива данни и въвеждането на сигнали в ШИС, по-специално във връзка с борбата с тероризма, следва да бъдат предмет на непрекъсната координация между държавите членки. Управителният съвет следва да конкретизира критериите, въз основа на които следва да е възможно Европол да отправя предложения относно въвеждането на такива информационни сигнали в ШИС.

- (10) Европол играе важна роля за оказването на подкрепа на механизма за оценка и наблюдение с цел проверка на прилагането на достиженията на правото от Шенген, създаден с Регламент (ЕС) № 1053/2013 на Съвета ⁽⁷⁾. Поради това, по искане на държавите членки, Европол следва да участва със своя експертен опит, анализи, доклади и друга съответна информация в механизма за оценка и наблюдение с цел проверка на прилагането на достиженията на правото от Шенген.
- (11) Оценките на риска помагат за предвиждане на новите тенденции и за справяне с новите заплахи, породени от тежката престъпност и тероризма. За да окаже подкрепа на Комисията и държавите членки при извършването на ефективни оценки на риска, Европол следва да предоставя на Комисията и държавите членки анализ на оценката на заплахите въз основа на информацията, с която разполага относно престъпните явления и тенденции, без да се засягат правото на Съюза относно управлението на риска в областта на митниците.
- (12) С цел финансирането от Съюза за научни изследвания в областта на сигурността да постигне целта да осигури разгръщане на пълния потенциал на научните изследвания и да се отговори на нуждите на правоприлагането, Европол следва да съдейства на Комисията при определянето на възлови научноизследователски теми и при изготвянето и изпълнението на рамковите програми на Съюза за научни изследвания и иновации, които са от значение за целите на Европол. Когато е целесъобразно, следва да е възможно Европол да разпространява резултатите от своите научноизследователски и иновационни дейности като част от приноса си за създаването на полезни взаимодействия между научноизследователските и иновационни дейности на съответните органи на Съюза. При изготвянето и разработването на концепцията за научноизследователските и иновационните дейности, свързани с целите на Европол, Европол следва да може, когато е целесъобразно, да се консултира със Съвместния изследователски център на Комисията. Европол следва да предприема всички необходими мерки за избягване на конфликти на интереси. Европол не следва да получава финансиране по конкретна рамкова програма на Съюза, когато съдейства на Комисията при определянето на ключови научноизследователски теми или при изготвянето и изпълнението на тази програма. Важно е Европол да може да разчита на получаването на адекватно финансиране, за да може да съдейства на държавите членки и Комисията в областта на научните изследвания и иновациите.
- (13) Съюзът и държавите членки могат да приемат ограничителни мерки по отношение на преките чуждестранни инвестиции на основания, свързани със сигурността или обществения ред. За тази цел с Регламент (ЕС) 2019/452 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁸⁾ се създава рамка за скрининг на преките чуждестранни инвестиции в Съюза. Следва да се отдели специално внимание на преките чуждестранни инвестиции в нововъзникващи технологии, тъй като те могат да имат съществени последици за сигурността и обществения ред, по-специално когато такива технологии се използват от компетентните органи на държавите членки. Предвид участието на Европол в наблюдението на нововъзникващите технологии и участието му в разработването на нови начини за използване на тези технологии за целите на правоприлагането, по-специално чрез неговата лаборатория за иновации и Иновационния център на ЕС за вътрешна сигурност, Европол разполага с обширни познания относно възможностите, предлагани от такива технологии, както и относно рисковете, свързани с тяхното използване. Поради това Европол следва да има възможността да подкрепя държавите членки при скрининга на преките чуждестранни инвестиции в Съюза и рисковете, свързани със сигурността, които засягат предприятия, предоставящи технологии, включително софтуер, използвани от Европол за предотвратяване и разследване на престъпления, попадащи в обхвата на целите на Европол, или критични технологии, които биха могли да се използват за улесняване на тероризма. В този контекст експертният опит на Европол следва да се използва за оказване на подкрепа за скрининга на преките чуждестранни инвестиции и свързаните с тях рискове за сигурността. Особено внимание следва да се отдели на това дали чуждестранният инвеститор вече е участвал в дейности, засягащи сигурността, дали е налице сериозен риск чуждестранният инвеститор да участва в незаконни или престъпни дейности и дали чуждестранният инвеститор е пряко или косвено контролиран от правителството на трета държава, включително чрез субсидии.

⁽⁷⁾ Регламент (ЕС) № 1053/2013 на Съвета от 7 октомври 2013 г. за създаването на механизъм за оценка и наблюдение с цел проверка на прилагането на достиженията на правото от Шенген и за отмяна на решението на изпълнителния комитет от 16 септември 1998 г. за създаване на Постоянен комитет за оценка и прилагане на Споразумението от Шенген (ОВ L 295, 6.11.2013 г., стр. 27).

⁽⁸⁾ Регламент (ЕС) 2019/452 на Европейския парламент и на Съвета от 19 март 2019 г. за създаване на рамка за скрининг на преки чуждестранни инвестиции в Съюза (ОВ L 79 I, 21.3.2019 г., стр. 1).

- (14) Европол предоставя специализиран експертен опит за борба с тежката престъпност и тероризма. По искане на държава членка служителите на Европол следва да могат да предоставят оперативна подкрепа на компетентните органи на тази държава членка при операции и разследвания, по-специално като улесняват трансграничния обмен на информация и като предоставят криминалистична и техническа подкрепа при операции и разследвания, включително в контекста на съвместни екипи за разследване. По искане на държава членка служителите на Европол следва да имат право да присъстват при извършването на действия по разследване в тази държава членка. Служителите на Европол не следва да имат правомощия да извършват действия по разследване.
- (15) Една от целите на Европол е да подкрепя и засилва действията на компетентните органи на държавите членки и взаимното им сътрудничество за предотвратяване и борба с формите на престъпност, които засягат общ интерес, предмет на политика на Съюза. За да се засили тази подкрепа, изпълнителният директор на Европол („изпълнителният директор“) следва да може да предлага на компетентните органи на държава членка да започнат, проведат или координират разследването на престъпление, което се отнася само до тази държава членка, но засяга общ интерес, предмет на политика на Съюза. Европол следва да информира за всяко такова предложение Евроюст и, когато е приложимо, Европейската прокуратура, създадена с Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета ⁽⁹⁾.
- (16) Публикуването на самоличността и определени лични данни на заподозрени или осъдени лица, издирвани въз основа на национално съдебно решение, увеличава шансовете на държавите членки за установяването на местонахождението и задържането на такива лица. За да оказва подкрепа на държавите членки при установяването на местонахождението и задържането на такива лица, Европол следва да може да публикува на своя уебсайт информацията относно най-издирваните бегълци в Европа във връзка с престъпления, които попадат в обхвата на целите на Европол. Със същата цел Европол следва да улеснява предоставянето на информацията от обществеността относно тези лица на държавите членки и Европол.
- (17) Когато Европол установи, че лични данни, които е получил, попадат в обхвата на неговите цели, той следва да може да обработва тези лични данни, в следните четири случая. В първия случай получените лични данни се отнасят до някоя от категориите субекти на данни, изброени в приложение II към Регламент (ЕС) 2016/794 („приложение II“). Във втория случай получените лични данни съставляват данни от разследване, които съдържат данни, които не се отнасят до нито една от категориите субекти на данни, изброени в приложение II, а са предоставени във връзка с искане до Европол за оказване на подкрепа за конкретно наказателно разследване, постъпило от държава членка, Европейската прокуратура, Евроюст или трета държава, при условие че тази държава членка, Европейската прокуратура, Евроюст или третата държава са оправомощени да обработват такива данни от разследване в съответствие с процесуалните изисквания и гаранции, приложими съгласно правото на Съюза и националното право. В този случай следва да е възможно за Европол да обработва тези данни от разследване, докато оказва подкрепа за разследването на конкретно престъпление. В третия случай получените лични данни могат да не се отнасят до категориите субекти на данни, изброени в приложение II, и да не са предоставени във връзка с искане до Европол за оказване на подкрепа за конкретно наказателно разследване. В този случай следва да е възможно Европол да проверява дали тези лични данни са свързани с някоя от тези категории субекти на данни. В четвъртия случай получените лични данни са предоставени за целите на научноизследователски и иновационни проекти и не се отнасят до категориите субекти на данни, изброени в приложение II.
- (18) В съответствие с член 73 от Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁰⁾, когато е приложимо и доколкото е възможно, Европол прави ясно разграничение между личните данни, които се отнасят до различни категории субекти на данни, изброени в приложение II.
- (19) Когато държавите членки използват инфраструктурата на Европол за обмена на лични данни за престъпления, които са извън обхвата на целите на Европол, Европол не следва да има достъп до тези данни и следва да се счита за „обработващ лични данни“ съгласно член 87 от Регламент (ЕС) 2018/1725. В тези случаи Европол следва да може да обработва данни, които не са свързани с категориите субекти на данни, изброени в приложение II. Когато държавите членки използват инфраструктурата на Европол за обмена на лични данни за престъпления, които попадат в обхвата на целите на Европол, и когато предоставят достъп на Европол до тези данни, изискванията, свързани с категориите субекти на данни, изброени в приложение II, следва да се прилагат за всяка друга обработка на тези данни от Европол.

⁽⁹⁾ Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета от 12 октомври 2017 г. за установяване на засилено сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура (ОВ L 283, 31.10.2017 г., стр. 1).

⁽¹⁰⁾ Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 39).

- (20) Като зачита принципа за свеждане на данните до минимум, Европол следва да може да проверява дали личните данни, получени в контекста на предотвратяването и борбата с престъпления, които попадат в обхвата на неговите цели, са свързани с някоя от категориите субекти на данни, изброени в приложение II. За тази цел Европол следва да може да извършва предварителен анализ на получените лични данни единствено с цел да определи дали такива данни се отнасят до някоя от тези категории субекти на данни, като съпоставя тези лични данни с данни, с които вече разполага, без на този етап да анализира посочените лични данни. Този предварителен анализ следва да се извършва преди и отделно от обработката на данни от Европол за целите на кръстосана проверка, стратегически анализ, оперативен анализ или обмен на информация и след като Европол е установил, че тези данни са относими и необходими за изпълнението на неговите задачи. След като Европол потвърди, че тези лични данни се отнасят до категориите субекти на данни, изброени в приложение II, Европол следва да може да обработва тези лични данни за целите на кръстосана проверка, стратегически анализ, оперативен анализ или обмен на информация. Ако Европол стигне до заключението, че тези лични данни не се отнасят до категориите субекти на данни, изброени в приложение II, Европол следва да заличи данните.
- (21) Категоризацията на личните данни в даден набор от данни може да се промени с течение на времето в резултат на нова информация, която става известна в контекста на наказателни разследвания, например по отношение на допълнителни заподозрени лица. Поради тази причина Европол следва да има право да обработва лични данни, когато това е строго необходимо за и пропорционално за и пропорционално на целите на определянето на категориите субекти на данни, за които се отнасят исканите данни, за срок от до 18 месеца от момента, в който Европол установи, че данните попадат в обхвата на неговите цели. Европол следва да може да удължи този срок до три години, в надлежно обосновани случаи и при условие че такова удължаване е необходимо и пропорционално. Европейският надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) следва да бъде информиран за удължаването на срока. Когато обработката на лични данни с цел определяне на категориите субекти на данни вече не е необходима и обоснована и във всички случаи след края на максималния срок за обработка, Европол следва да заличи личните данни.
- (22) Обемът на данните, събирани при наказателни разследвания, се увеличава и наборите от данни стават по-сложни. Държавите членки изпращат на Европол големи и сложни набори от данни, като искат оперативният анализ на Европол да открива връзки с престъпления, различни от престъплението, което е предмет на разследването, в чийто контекст са събрани данни, и с престъпници в други държави членки и извън Съюза. Тъй като Европол може да открива такива трансгранични връзки по-ефективно от държавите членки чрез свой собствен анализ на данните, Европол следва да може да подпомага наказателните разследвания на държавите членки, като обработва големи и сложни набори от данни, за да открива такива трансгранични връзки, при условие че са спазени строгите изисквания и гаранции, предвидени в настоящия регламент. Когато е необходимо, за да бъде оказана подкрепа за текущо конкретно наказателно разследване в дадена държава членка по ефективен начин, Европол следва да може да обработва данните от разследването, които компетентните органи на държавата членка са били оправомощени да обработват в рамките на това конкретно наказателно разследване в съответствие с процесуалните изисквания и гаранции, приложими съгласно националното им право, и впоследствие са предали на Европол. Сред тях следва да са личните данни, в случаите когато дадена държава членка не е била в състояние да установи дали тези данни се отнасят до категориите субекти на данни, изброени в приложение II. Когато държава членка, Европейската прокуратура или Евроюст предоставят на Европол данни от разследване и искат подкрепата на Европол за текущо конкретно наказателно разследване, Европол следва да може да обработва тези данни, докато оказва подкрепа за конкретното наказателно разследване, в съответствие с приложимите процесуални изисквания и гаранции съгласно правото на Съюза или националното право.
- (23) За да се гарантира, че всяка обработка на данни, извършена в контекста на наказателно разследване, е необходима и пропорционална, държавите членки следва да гарантират спазването на правото на Съюза и на националното право, когато предават на Европол данни от разследване. Когато предават на Европол данни от разследване, за да поискат подкрепа от Европол за конкретно наказателно разследване, държавите членки следва да вземат предвид мащаба и сложността на свързаната обработка на данни, както и вида и значението на разследването. Държавите членки следва да информират Европол, когато в съответствие с приложимите процесуални изисквания и гаранции съгласно националното право отпаднат правомощията им да обработват данни при съответното текущо конкретно наказателно разследване. Европол следва да обработва лични данни, които не се отнасят до категориите субекти на данни, изброени в приложение II, единствено когато прецени, че не е възможно да окаже подкрепа за текущо конкретно наказателно разследване, без да обработи тези лични данни. Европол следва да документира тази оценка. Европол следва да съхранява такива данни, като ги отделя функционално от други данни, и следва да ги обработва само когато това е необходимо, за да окаже подкрепа при съответното текущо конкретно наказателно разследване, например в случай на нова насока на разследването.

- (24) Европол следва също така да може да обработва лични данни, които са необходими за подкрепата, която оказва за конкретно наказателно разследване в една или повече държави членки, когато тези данни са предоставени от трета държава, при условие че по отношение на тази трета държава е прието решение относно адекватното ниво на защита на личните данни в съответствие с Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹¹⁾ („решение относно адекватното ниво на защита на личните данни“); от Съюза и третата държава е сключено международно споразумение съгласно член 218 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), което включва предаване на лични данни за целите на правоприлагането („международно споразумение“); между Европол и третата държава е сключено споразумение за сътрудничество, позволяващо обмен на лични данни, преди влизането в сила на Регламент (ЕС) 2016/794 („споразумение за сътрудничество“); или когато са предвидени подходящи гаранции за защитата на личните данни в правно обвързващ инструмент или когато Европол заключи, въз основа на оценката на всички обстоятелства, свързани с предаването на лични данни, че в третата държава съществуват такива гаранции и при условие че третата държава е получила данните в контекста на наказателно разследване в съответствие с процесуалните изисквания и гаранции, приложими съгласно националното ѝ наказателно право. Когато дадена трета държава предостави на Европол данни от разследване, Европол следва да провери дали количеството лични данни не е явно непропорционално по отношение на конкретното наказателно разследване в съответната държава членка, при което Европол оказва подкрепа, и, доколкото това е възможно, дали няма обективни елементи, сочещи, че данните от разследването са събрани от третата държава в явно нарушение на основните права. Когато стигне до заключението, че тези условия не са изпълнени, Европол не следва да обработва данните и следва да ги заличи. Когато трета държава предостави на Европол данни от разследване, длъжностното лице по защита на данните на Европол следва да може да уведоми ЕНОЗД, когато това е целесъобразно.
- (25) За да се гарантира, че дадена държава членка може да използва аналитичните доклади на Европол в рамките на съдебно производство вследствие на наказателно разследване, Европол следва да може да съхранява съответните данни от разследване по искане на тази държава членка, на Европейската прокуратура или на Евроюст с цел да се гарантират истинността, надеждността и проследимостта на процеса на събиране на оперативни данни. Европол следва да съхранява тези данни, като ги отделя функционално от други данни, и само докато съдебното производство, свързано с това наказателно разследване, е в ход в държавата членка. Освен това е необходимо да се гарантират достъп на компетентните съдебни органи, както и правото на защита, по-специално правото на достъп на заподозрените или обвиняемите или на техните адвокати до материалите по делото. За тази цел Европол следва да регистрира всички доказателства и методите, по които тези доказателства са били представени или получени от Европол, за да се даде възможност за ефективен контрол на доказателствата от страна на защитата.
- (26) Европол следва да може да обработва лични данни, които са получени преди влизането в сила на настоящия регламент и които не се отнасят до категориите субекти на данни, изброени в приложение II, в съответствие с настоящия регламент, в два случая. В първия случай Европол следва да може да обработва такива лични данни в подкрепа на наказателно разследване или с цел гарантиране на истинността, надеждността и проследимостта на процеса на събиране на оперативни данни, при условие че са спазени изискванията, установени в преходните разпоредби относно обработката на лични данни, получени в подкрепа на наказателно разследване. Във втория случай Европол следва също така да може да проверява дали такива лични данни са свързани с някоя от категориите субекти на данни, изброени в приложение II, като извършва предварителен анализ на тези лични данни в срок до 18 месеца, считано от датата на първоначалното получаване на данните, или в обосновани случаи — за по-дълъг срок, след като бъде получено предварителното разрешение на ЕНОЗД. Максималният срок на обработка на лични данни за целите на такъв предварителен анализ не следва да надвишава три години, считано от датата на първоначалното получаване на данните от Европол.
- (27) При трансгранични случаи на тежка престъпност или тероризъм е необходимо тясно сътрудничество между компетентните органи на съответните държави членки. Европол осигурява инструменти в подкрепа на това сътрудничество при разследвания, по-специално чрез обмен на информация. За да се засили още повече това сътрудничество в конкретни наказателни разследвания чрез съвместен оперативен анализ, държавите членки следва да могат да разрешат на други държави членки пряк достъп до информацията, която са предоставили на Европол, без да се засягат общите или специалните ограничения, които са посочили във връзка с достъпа до тази информация. Всяка обработка на лични данни от държавите членки в рамките на съвместен оперативен анализ следва да се извършва в съответствие с настоящия регламент и Директива (ЕС) 2016/680.

⁽¹¹⁾ Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 89).

- (28) Европол и Европейската прокуратура следва да сключат работни договорености, в които да се определят редът и условията на тяхното сътрудничество, като надлежно се взема предвид съответната им компетентност. Европол следва да работи в тясно сътрудничество с Европейската прокуратура и по нейно искане активно да подкрепя нейните разследвания, включително като предоставя аналитична подкрепа и съответна информация. Европол следва също така да си сътрудничи с Европейската прокуратура от момента, в който Европейската прокуратура бъде уведомена за предполагаемо престъпление, до момента, в който Европейската прокуратура реши дали да проведе наказателно преследване или да приключи делото по друг начин. Европол следва без неоснователно забавяне да докладва на Европейската прокуратура за всяко престъпно деяние, по отношение на което Европейската прокуратура би могла да упражни своята компетентност. За да се засили оперативното сътрудничество между Европол и Европейската прокуратура, Европол следва да даде възможност на Европейската прокуратура да има достъп до данните, съхранявани от Европол, въз основа на наличието или липсата на попадение (hit/no hit), като при наличие на попадение само Европол получава уведомление, в съответствие с настоящия регламент, включително всички ограничения, наложени от предоставилата информацията на Европол. Ако информацията е обхваната от ограничение, посочено от държава членка, Европол следва отнесе въпроса до тази държава членка с цел спазване на нейните задължения съгласно Регламент (ЕС) 2017/1939. Съответната държава членка следва впоследствие да информира Европейската прокуратура в съответствие със своята национална процедура. Правилата, уреждащи изпращането на лични данни на органите на Съюза, предвидени в настоящия регламент, следва да се прилагат за сътрудничеството на Европол с Европейската прокуратура. Европол следва също така да може да оказва подкрепа за разследванията, провеждани от Европейската прокуратура, чрез анализ на големи и сложни набори от данни в съответствие с предпазните мерки и гаранциите за защита на данните, предвидени в настоящия регламент.
- (29) Европол следва да си сътрудничи тясно с Европейската служба за борба с измамите (OLAF) с цел разкриване на измами, корупция и всякакви други незаконни дейности, засягащи финансовите интереси на Съюза. За тази цел Европол следва без неоснователно забавяне да изпраща на OLAF всяка информация, по отношение на която OLAF би могла да упражни своята компетентност. Правилата относно изпращането на лични данни на органите на Съюза, предвидени в настоящия регламент, следва да се прилагат за сътрудничеството на Европол с OLAF.
- (30) Тежката престъпност и тероризмът често имат връзки извън Съюза. Европол може да обменя лични данни с трети държави, като същевременно защитава неприкосновеността на личния живот и основните права и свободи на субектите на данни. Когато това е от съществено значение за разследването на конкретно престъпление, попадащо в обхвата на целите на Европол, изпълнителният директор следва да може, въз основа на преценка на всеки отделен случай, да разрешава дадена категория предавания на лични данни на трети държави, когато същата категория предавания е свързана с една и съща конкретна ситуация, включва едни и същи категории лични данни и едни и същи категории субекти на данни, е необходима и пропорционална за целите на разследването на конкретното престъпление и отговаря на всички изисквания на настоящия регламент. Следва да е възможно отделни предавания, попадащи в дадена категория предавания, да включват само категории лични данни и категории субекти на данни, за които предаването е разрешено от изпълнителния директор. Следва също така да е възможно да се разрешава дадена категория предаване на лични данни в следните случаи: когато предаването на лични данни е необходимо, за да се защитят жизненоважни интереси на субекта на данните или на друго лице; когато предаването на лични данни е от съществено значение за предотвратяването на непосредствена и сериозна заплаха за обществената сигурност на държава членка или на трета държава; когато предаването на лични данни има за цел да се защитят законните интереси на субекта на данните; или когато е необходимо в отделни случаи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или за изпълнението на наказания; или когато е необходимо за установяването, упражняването или защитата на правни претенции, свързани с предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на конкретно престъпление или изпълнението на конкретно наказание.
- (31) Предаване, което не се основава на разрешение на изпълнителния директор, решение относно адекватното ниво на защита на личните данни, международно споразумение или споразумение за сътрудничество, следва да бъде разрешено само когато по отношение на защитата на личните данни са предвидени подходящи гаранции в правно обвързващ инструмент или когато Европол, въз основа на оценка на всички обстоятелства, свързани с предаването на лични данни, заключи че съществуват подходящи гаранции. За целите на тази оценка Европол следва да може да вземе предвид двустранните споразумения за сътрудничество, сключени между държавите членки и трети държави, които позволяват обмена на лични данни, и дали за предаването на лични данни се прилагат задълженията за поверителност и принципът на специфичност, като гарантира, че данните не се обработват за други цели, освен за целите на предаването. Освен това е важно Европол да отчете дали личните данни може да бъдат използвани за искане, постановяване или изпълнение на смъртно наказание или каквато и да е форма на жестоко и нечовешко отношение. Европол следва да може да поиска допълнителни гаранции.

- (32) За да оказва подкрепа на държавите членки в сътрудничеството им с частноправни субекти, когато тези частноправни субекти разполагат с информация, която е от значение за предотвратяването и борбата с тежката престъпност и тероризма, Европол следва да може да получава лични данни с частноправни субекти и в определени случаи, когато е необходимо и пропорционално, да обменя лични данни с частноправни субекти.
- (33) Престъпниците все по-често използват услуги, предлагани от частноправни субекти, за да комуникират и извършват незаконни дейности. Извършителите на сексуални престъпления експлоатират деца и споделят снимки и видеоматериали, показващи сексуално насилие над деца, в световен мащаб на онлайн платформи или с лица с подобни интереси чрез междуличностни съобщителни услуги без номера. Терористите използват услугите, предлагани от доставчици на онлайн услуги, за да набират доброволци, да планират и координират нападения и да разпространяват пропагандни материали. Киберпрестъпниците се възползват от цифровизацията на нашите общества и от недостатъчна цифрова грамотност и други цифрови умения на широката общественост, като използват фишинг и социално инженерство, за да извършват други видове киберпрестъпления, като например онлайн измами, атаки със софтуер за изнудване или измами с плащания. В резултат на нарасналото използване на онлайн услуги от престъпниците частноправните субекти разполагат с все повече лични данни, включително данни за абоната, трафика и съдържанието, които могат да бъдат от значение за наказателните разследвания.
- (34) Като се има предвид, че в интернет не съществуват граници, възможно е доставчикът на онлайн услуги и цифровата инфраструктура, в която се съхраняват личните данни, да попадат под различни национални юрисдикции, в рамките на Съюза или извън него. Поради това частноправните субекти могат да разполагат с набори от данни, които са от значение за правоприлагането и които съдържат лични данни, попадащи в сферата на компетентност на няколко юрисдикции, както и лични данни, които не могат лесно да бъдат отнесени към конкретна юрисдикция. За компетентните органи на държавите членки може да е трудно да анализират ефективно такива набори от данни, засягащи няколко юрисдикции, или неотнормими набори от данни чрез национални решения. Освен това в момента не съществува единно звено за контакт за частноправните субекти, които решат законно и доброволно да споделят набор от данни с компетентните органи на държавите членки. Съответно Европол следва да въведе мерки за улесняване на сътрудничеството с частноправни субекти, включително по отношение на обмена на информация.
- (35) За да се гарантира, че частноправните субекти имат звено за контакт на равнището на Съюза, на което да предоставят законно и доброволно набори от данни, засягащи няколко юрисдикции, или набори от данни, които не могат да бъдат лесно отнесени към една или няколко конкретни юрисдикции, Европол следва да може да получава лични данни пряко от частноправни субекти с цел на държавите членки да се предоставя информацията, необходима, за да се установи юрисдикцията и да се разследват престъпления в съответните юрисдикции, в които те попадат, в съответствие с настоящия регламент. Посочената информация може да включва доклади, свързани с модерирано съдържание, за което би могло основателно да се предположи, че е свързано с престъпните дейности, които попадат в обхвата на целите на Европол.
- (36) За да се гарантира, че държавите членки получават без неоснователно забавяне информацията, необходима за започване на разследвания за предотвратяване и борба с тежката престъпност и тероризма, Европол следва да може да обработва и анализира лични данни, за да идентифицира националните звена и да препраща на тези национални звена личните данни и всички резултати от своя анализ и проверка на такива данни, които са от значение за установяване на юрисдикцията и за разследване на посочените престъпления в съответните юрисдикции, в които те попадат. Европол следва също така да може да препраща личните данни и резултатите от своя анализ и проверка на тези данни, които са от значение за целите на установяване на юрисдикцията, на звената за контакт или на компетентни органи на съответните трети държави, по отношение на които е прието решение за адекватното ниво на защита на личните данни или с които е сключено международно споразумение или споразумение за сътрудничество, или в които са предвидени подходящи гаранции в правно обвързващ инструмент, или по отношение на които Европол, въз основа на оценка на всички обстоятелства, свързани с предаването на лични данни, е заключил, че в тези трети държави съществуват подходящи гаранции за защитата на личните данни. Когато за съответната трета държава не се прилага такова решение за адекватното ниво на защита на личните данни, когато тя не е страна по международно споразумение или споразумение за сътрудничество, когато липсва правно обвързващ инструмент или когато Европол не е заключил, че съществуват подходящи гаранции, Европол следва да може да предава резултата от своя анализ и проверка на тези данни на съответната трета държава в съответствие с настоящия регламент.
- (37) В съответствие с Регламент (ЕС) 2016/794, в определени случаи и при спазване на условия, може да е необходимо и пропорционално Европол да предава лични данни на частноправни субекти, които не са установени в Съюза или в трета държава, по отношение на която е прието решение за адекватно ниво на защита на личните данни или с която е сключено международно споразумение или споразумение за сътрудничество, или когато не са предвидени подходящи гаранции за защитата на личните данни в правно обвързващ инструмент, или когато Европол не е заключил, че съществуват подходящи гаранции. В такива случаи за предаването следва да е необходимо предварително разрешение от изпълнителния директор.

- (38) За да се гарантира, че може да идентифицира всички съответни национални звена, Европол следва да може да информира частноправните субекти, ако предоставената от тях информация е недостатъчна, за да може Европол да идентифицира съответните национални звена. Това ще даде възможност на тези частноправни субекти да решат дали е в техен интерес да споделят допълнителна информация с Европол и дали могат да направят това законно. За тази цел Европол следва да може да информира частноправните субекти за липсваща информация, доколкото това е строго необходимо единствено с цел идентифициране на съответните национални звена. По отношение на представянето на информация от Европол към частноправни субекти следва да се прилагат специални гаранции, когато съответният частноправен субект не е установен в Съюза или в трета държава, по отношение на която е прието решение относно адекватното ниво на защита на личните данни или с която е сключено международно споразумение или споразумение за сътрудничество, или когато не са предвидени подходящи гаранции за защитата на личните данни в правно обвързващ инструмент, или когато Европол не е сключил, че съществуват подходящи гаранции.
- (39) Когато държави членки, трети държави, международни организации или частноправни субекти споделят с Европол набори от данни, засягащи няколко юрисдикции или които не могат да бъдат отнесени към една или повече конкретни юрисдикции, е възможно тези набори от данни да са свързани с лични данни, съхранявани от частноправни субекти. В такива случаи Европол следва да може да изпрати искане до държавите членки чрез националните им звена, за да получи лични данни, притежавани от частноправни субекти, които са установени или имат представител на територията на тези държави членки. Такова искане се отправя само когато предоставянето на допълнителна информация от такива частноправни субекти е необходимо, за да се идентифицират съответните национални звена. Искането следва да бъде мотивирано и възможно най-точно. Съответните лични данни, които следва да бъдат възможно най-малко чувствителни и строго ограничени до необходимото и пропорционалното за целта на идентифициране на съответните национални звена, следва да се предоставят на Европол в съответствие с приложимото право на тези държави членки. Компетентните органи на съответните държави членки следва да направят оценка на искането на Европол и да решат в съответствие с националното си право дали да го уважат. За всяка обработка на данни от страна на частноправни субекти, извършена при обработването на такива искания от компетентните органи на държавите членки, следва да продължи да се прилага приложимото право, по-специално по отношение на защитата на данните. Частноправните субекти следва да предоставят на компетентните органи на държавите членки исканите данни с оглед по-нататъшното им изпращане на Европол. В много случаи е възможно съответните държави членки да не са в състояние да установят връзка със своята юрисдикция, различна от факта, че частноправният субект, притежаващ съответните данни, е установен или има представител в тяхната юрисдикция. Независимо дали разполагат с юрисдикция по отношение на конкретното престъпление държавите членки следва при всички случаи да гарантират, че техните компетентни органи могат да получават лични данни от частноправни субекти с цел на Европол да бъде предоставена информацията, необходима за постигането на неговите цели, при пълно спазване на процесуалните гаранции съгласно националното им право.
- (40) За да се гарантира, че Европол не съхранява личните данни, получени пряко от частноправни субекти, по-дълго от необходимото за идентифициране на съответните национални звена, следва да се прилагат срокове за съхранение на лични данни от Европол. След като Европол е изчерпал всички средства, с които разполага, за да идентифицира съответните национални звена, и не може разумно да очаква да идентифицира допълнителни национални звена, съхраняването на тези лични данни вече не е необходимо и пропорционално за целите на идентифициране на съответните национални звена. Европол следва да изтрие личните данни в срок от четири месеца след последното им изпращане, да ги предаде на национално звено или да ги предаде на звено за контакт на трета държава или на орган на трета държава, освен ако в съответствие с правото на Съюза и националното право съответното национално звено, звено за контакт или орган не подаде отново на Европол личните данни като свои данни в рамките на този срок. Ако повторно подадените лични данни са част от по-голям набор от лични данни, Европол следва да съхранява само тези лични данни, които са били повторно подадени от съответното национално звено, звено за контакт или орган.
- (41) Сътрудничеството на Европол с частноправни субекти не следва да се припокрива, нито да се намесва в дейностите на звената за финансово разузнаване (ЗФР), създадени съгласно Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹²⁾, и следва да се отнася само до информация, която все още не е предоставена на ЗФР в съответствие с посочената директива. Европол следва да продължи да си сътрудничи със ЗФР, по-специално чрез националните звена.

⁽¹²⁾ Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73).

- (42) Европол следва да може да предоставя необходимата подкрепа на компетентните органи на държавите членки за взаимодействие с частноправни субекти, по-специално като осигурява необходимата инфраструктура за такова взаимодействие, например когато компетентните органи на държавите членки сигнализират за терористично съдържание онлайн, изпращат заповеди за премахване във връзка с такова съдържание на доставчици на онлайн услуги съгласно Регламент (ЕС) 2021/784 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹³⁾ или обменят информация с частноправни субекти в контекста на кибератаки. Когато държавите членки използват инфраструктурата на Европол за обмен на лични данни за престъпления, попадащи извън обхвата на целите на Европол, Европол не следва да има достъп до тези данни. Европол следва да гарантира чрез технически средства, че неговата инфраструктура е строго ограничена до предоставянето на канал за такива взаимодействия между компетентните органи на държавите членки и даден частноправен субект и че Европол осигурява всички необходими гаранции срещу достъпа на даден частноправен субект до всякаква друга информация в системите на Европол, която не е свързана с обмена с този частноправен субект.
- (43) Терористичните атаки водят до широкомащабно разпространение на терористично съдържание чрез онлайн платформи, показващо посегателство върху живота или физическата неприкосновеност или призоваващо към непосредствено посегателство върху живота или физическата неприкосновеност, като по този начин позволяват възхваляването и предоставянето на обучение за терористични актове и в крайна сметка водят до радикализирането и вербуването на други лица. Освен това увеличаването на използването на интернет за записване или споделяне на материали, показващи сексуално насилие над деца, води до нанасянето на постоянна вреда за жертвите, тъй като материалите лесно могат да бъдат възпроизведени и разпространени отново. С цел предотвратяване и борба с престъпленията, които попадат в обхвата на целите на Европол, Европол следва да може да подкрепя действия на държавите членки за ефективно справяне с разпространението на терористично съдържание в контекста на онлайн кризисни ситуации, произтичащи от текущи или скорошни реални събития, и на разпространението онлайн на онлайн материали, показващи сексуално насилие над деца, и да подкрепя действията на доставчиците на онлайн услуги в съответствие с техните задължения съгласно правото на Съюза, както и техните доброволни действия. За тази цел Европол следва да може да обменя съответните лични данни, включително уникални, нереконвертируеми цифрови подписи (хеш кодове), IP адреси или URL адреси, свързани с такова съдържание, с частноправни субекти, установени в Съюза или в трета държава, по отношение на която е прието решение относно адекватното ниво на защита на личните данни или, при липса на такова решение, с която Съюзът е сключил международно споразумение или споразумение за сътрудничество, или когато са предвидени подходящи гаранции за защитата на личните данни в правно обвързващ инструмент, или когато Европол, въз основа на оценка на всички обстоятелства, свързани с предаването на лични данни, е сключил, че в тази трета държава съществуват такива гаранции. Такъв обмен на лични данни следва да се осъществява само с цел премахване на терористично съдържание или онлайн материали, показващи сексуално насилие над деца, по-специално когато се очаква експоненциално възпроизвеждане и „светкавично“ разпространение на това съдържание или материали сред множество доставчици на онлайн услуги. Никоя от разпоредбите на настоящия регламент не следва да се разбира като възпрепятстваща държавите членки да използват заповедите за премахване, предвидени в Регламент (ЕС) 2021/784, като инструмент за справяне с терористичното съдържание онлайн.
- (44) За да се избегне дублиране на усилия и евентуална намеса в разследванията и да се сведе до минимум тежестта за засегнатите доставчици на хостинг услуги, Европол следва да съдейства на компетентните органи на държавите членки, както и да обменя информация и да си сътрудничи с тях по отношение на изпращането и предаването на лични данни на частноправни субекти с цел справяне с онлайн кризисни ситуации и с разпространението онлайн на онлайн материали, показващи сексуално насилие над деца.
- (45) Регламент (ЕС) 2018/1725 установява правила за защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза. Въпреки че Регламент (ЕС) 2018/1725 се прилага за обработка от Европол на лични данни от административен характер, които не са свързани с наказателни разследвания, като например данни за персонала, член 3, параграф 2 и глава IX от посочения регламент, които уреждат обработката на лични данни, понастоящем не се прилагат за Европол. За да се гарантира еднаквата и последователна защита на физическите лица по отношение на обработката на лични данни, глава IX от Регламент (ЕС) 2018/1725 следва да се прилага за Европол в съответствие с член 2, параграф 2 от посочения регламент и следва да бъде допълнена от специални разпоредби за конкретните операции по обработка, които Европол следва да извършва за изпълнение на своите задачи. Поради това надзорните правомощия на ЕНОЗД по отношение на операциите по обработка на данни от страна на Европол следва да бъдат засилени в съответствие със съответните правомощия, приложими за обработката на лични данни от административен характер, които се прилагат за всички институции, органи, служби и агенции на Съюза съгласно глава VI от Регламент (ЕС) 2018/1725. За тази цел, когато

⁽¹³⁾ Регламент (ЕС) 2021/784 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2021 г. относно справянето с разпространението на терористично съдържание онлайн (ОВ L 172, 17.5.2021 г., стр. 79).

Европол обработва лични данни за оперативни цели, ЕНОЗД следва да може да изисква от Европол да осигури съответствие на операциите по обработка с настоящия регламент и да разпорежда спирането на потоците от данни към получател в държава членка, трета държава или международна организация, и следва да може да налага административна имуществена санкция в случай на нарушение от страна на Европол.

- (46) Обработката на данни за целите на настоящия регламент може да доведе до обработката на специални категории лични данни съгласно Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁴⁾. Обработката на снимки не следва систематично да се счита за обработка на специални категории лични данни, тъй като снимките попадат в обхвата на определението за биометрични данни по член 3, точка 18 от Регламент (ЕС) 2018/1725 само когато се обработват чрез специални технически средства, позволяващи уникална идентификация или автентификация на дадено физическо лице.
- (47) Механизмът за предварителна консултация с участието на ЕНОЗД, предвиден в Регламент (ЕС) 2018/1725, е важна гаранция за новите видове операции по обработка. Въпреки това този механизъм следва да не се прилага за някои специфични оперативни дейности като проектите за оперативен анализ, а за използването на нови информационно-технологични системи за обработка на лични данни и на евентуални съществени промени в тези системи, които са свързани с висок риск за правата и свободите на субектите на данни. Срокът за предоставяне на писменото становище от ЕНОЗД при такива консултации не следва да подлежи на спиране. В случай на дейности по обработка от съществено значение за изпълнението на задачите на Европол, които са особено неотложни, Европол може по изключение да започне обработката още след започването на предварителната консултация дори ако срокът за предоставяне на писмено становище от ЕНОЗД все още не е изтекъл. Такава неотложност може да възникне в случаи от особено значение за изпълнението на задачи на Европол, когато обработката е необходима за предотвратяване и борба с непосредствена заплаха от престъпление, което попада в обхвата на целите на Европол, и за защита на жизненоважни интереси на субекта на данните или друго лице. Длъжностното лице по защита на данните на Европол следва да участва в оценката на неотложността и необходимостта, свързани с такава обработка преди изтичането на срока, в който ЕНОЗД трябва да отговори при предварителната консултация. Длъжностното лице по защита на данните на Европол следва да упражнява надзор върху такава обработка. ЕНОЗД следва да може да упражнява своите правомощия по отношение на такава обработка.
- (48) Предвид предизвикателствата пред сигурността на Съюза, породени от бързото технологично развитие и използването на нови технологии от терористи и други престъпници, е необходимо компетентните органи на държавите членки да укрепят своите технологични способности за идентифициране, защита и анализ на данните, необходими за разследването на престъпления. Европол следва да може да подкрепя държавите членки при използването на нововъзникващи технологии, при проучването на нови подходи и при разработването на общи технологични решения за държавите членки с оглед по-добро предотвратяване и борба с престъпленията, които попадат в обхвата на целите на Европол. Същевременно Европол следва да гарантира, че разработването, използването и внедряването на нови технологии се основават на принципите на прозрачност, обяснимост, справедливост и отчетност, не подкопават основните права и свободи и са в съответствие с правото на Съюза. За тази цел Европол следва да може да изпълнява научноизследователски и иновационни проекти по въпроси, обхванати от настоящия регламент, в рамките на общия обхват за научноизследователските и иновационните проекти, установен от управителния съвет в обвързващ документ. Този документ следва да се актуализира, когато е необходимо, и да се предоставя на ЕНОЗД. Тези проекти следва да могат да включват обработката на лични данни само когато са изпълнени определени условия, а именно когато обработката на лични данни е строго необходима, когато целта на съответния проект не може да бъде постигната чрез използването на нелични данни, като например синтетични или анонимни данни, и като същевременно се гарантира пълно зачитане на основните права, по-специално на недискриминация.

Обработката на специални категории лични данни за научноизследователски и иновационни цели следва да бъде разрешена само когато това е строго необходимо. Предвид чувствителния характер на тази обработка, следва да се прилагат подходящи допълнителни гаранции, включително псевдонимизация. За да се предотврати липсата на обективност при алгоритмичното вземане на решения, на Европол следва да бъде разрешено да обработва лични данни, които не се отнасят до категориите субекти на данни, посочени в приложение II. Европол следва да регистрира всяка обработка на лични данни, проведена в контекста на своите научноизследователски и иновационни проекти само за целите на проверката на точността на резултата от обработката на данните и само за времето, необходимо за тази проверка. Разпоредбите относно разработването на нови инструменти от страна на Европол не следва да представляват правно основание за тяхното внедряване на равнището на Съюза или на национално равнище. За да стимулира иновациите и да засили полезните взаимодействия в областта на проектите за научните изследвания и иновации, е важно Европол да засили сътрудничеството си със съответните мрежи от специалисти от държавите членки и други агенции на Съюза в рамките на съответните им правомощия в тази област, както и да подкрепя други свързани с тях форми на сътрудничество, като например подкрепя за секретариата на Иновационния център на ЕС за вътрешна сигурност като мрежа за сътрудничество на лаборатории за иновации.

⁽¹⁴⁾ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

- (49) Европол следва да има ключова роля за оказване на съдействие на държавите членки при разработването на нови технологични решения, основани на изкуствения интелект, които са от значение за постигането на целите на Европол и които са от полза за компетентните органи на държавите членки в целия Съюз. Това съдействие следва да се предоставя при пълно зачитане на основните права и свободи, включително на недискриминация. Европол следва да има ключова роля в насърчаването на разработването и внедряването на етичен, надежден и ориентиран към човека изкуствен интелект, при условие че са налице солидни гаранции по отношение на сигурността, безопасността, прозрачността, обяснимостта и основните права.
- (50) Европол следва да информира ЕНОЗД преди започването на своите научноизследователски и иновационни проекти, които включват обработката на лични данни. Европол следва да информира или да се консултира със своя управителен съвет в съответствие с определени критерии, които следва да бъдат установени в съответните насоки. Европол не следва да обработва данни за целите на научноизследователски и иновационни проекти без съгласието на държавата членка, органа на Съюза, третата държава или международната организация, които са предоставили данните на Европол, освен ако държавата членка, органът на Съюза, третата държава или международната организация не са дали своето предварително разрешение за такава обработка за тази цел. За всеки проект Европол следва да извършва, преди обработката, оценка на въздействието върху защитата на личните данни, за да гарантира пълно зачитане на правото на защита на личните данни и на всички други основни права и свободи на субектите на данни. Оценката на въздействието върху защитата на личните данни следва да включва оценка на целесъобразността, необходимостта и пропорционалността на личните данни, които ще се обработват за конкретната цел на проекта, включително изискването за свеждане на данните до минимум и оценка на всяка потенциална липса на обективност в резултатите и в личните данни, които ще се обработват за конкретната цел на проекта, както и предвидените мерки за справяне с тези рискове. Разработването на нови инструменти от страна на Европол не следва да засяга правното основание, включително основанията за обработка на съответните лични данни, което впоследствие ще бъде необходимо за внедряването на тези инструменти на равнището на Съюза или на национално равнище.
- (51) Предоставянето на Европол на допълнителни инструменти и възможности изисква засилване на демократичния контрол и отчетността на Европол. Съвместният парламентарен контрол представлява важен елемент от политическия мониторинг на дейностите на Европол. За да се даде възможност за ефективен политически мониторинг на начина, по който Европол използва допълнителните инструменти и възможности, предоставени му съгласно настоящия регламент, Европол следва ежегодно да предоставя на Съвместната група за парламентарен контрол (СППК) и на държавите членки подробна информация относно разработването, използването и ефективността на тези инструменти и възможности и резултатите от тяхното използване, по-специално относно научноизследователските и иновационните проекти, както и относно новите дейности или създаването на нови специализирани центрове в рамките на Европол. Освен това двама представители на СППК — един за Европейския парламент и един за националните парламенти, така че да бъде отразен двойният състав на СППК — следва да бъдат поканени на най-малко две редовни заседания на управителния съвет всяка година, за да се изкажат пред управителния съвет от името на СППК и да обсъдят консолидирания годишен доклад за дейността, единния програмен документ и годишния бюджет, писмените въпроси и отговори на СППК, както и външните отношения и партньорства, като същевременно се зачитат различните роли и отговорности на управителния съвет и на СППК в съответствие с настоящия регламент. Управителният съвет, заедно с представителите на СППК, следва да могат да определят други въпроси от политически интерес, които да бъдат обсъждани. В съответствие с надзорната роля на СППК двамата представители на СППК не следва да имат право на глас в управителния съвет. Планираните научноизследователски и иновационни дейности следва да бъдат представени в единния програмен документ, съдържащ многогодишната програма и годишната работна програма на Европол, и да бъдат изпратени на СППК.
- (52) Въз основа на предложение от изпълнителния директор управителният съвет следва да назначи служител по въпросите на основните права, който следва да отговаря за оказване на подкрепа на Европол при осигуряването на зачитането на основните права при всички дейности и задачи, по-специално при научноизследователските и иновационните проекти на Европол и при обмена на лични данни с частноправни субекти. Следва да е възможно за служител по въпросите на основните права да се назначи член на съществуващия персонал на Европол, който е преминал специално обучение по право и практика в областта на основните права. Служителят по въпросите на основните права и длъжностното лице по защита на данните следва да си сътрудничат тясно в рамките на съответните им правомощия. Длъжностното лице по защита на данните следва да носи пълна отговорност по въпросите, свързани със защитата на данните.
- (53) Доколкото целта на настоящия регламент, а именно оказване на подкрепа и засилване на действията на компетентните органи на държавите членки и взаимното им сътрудничество за предотвратяване и борба с тежката престъпност, засягаща две или повече държави членки, тероризма и формите на престъпност, които засягат общ интерес, предмет на политика на Съюза, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а поради трансграничното естество на тежката престъпност и тероризма и необходимостта от координиран отговор на свързаните заплахи за сигурността може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от ДЕС. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

- (54) В съответствие с член 3 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Ирландия е нотифицирала желанието си да участва в приемането и прилагането на настоящия регламент.
- (55) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.
- (56) В съответствие с член 42, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/1725 беше проведена консултация с ЕНОЗД, който представи своето становище на 8 март 2021 г. ⁽¹⁵⁾.
- (57) Настоящият регламент зачита изцяло основните права и гаранциите за тях и спазва принципите, признати по-специално в Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“), по-специално правото на зачитане на личния и семейния живот и правото на защита на личните данни, предвидени в членове 7 и 8 от Хартата, както и в член 16 от ДФЕС. Като се има предвид значението на обработката на лични данни за работата на правоприлагащите органи като цяло и за подкрепата, предоставяна по-специално от Европол, настоящият регламент следва да включва засилени гаранции, демократичен контрол и механизми за отчетност, за да се гарантира, че дейностите и задачите на Европол се изпълняват при пълно спазване на основните права, залегнали в Хартата, по-специално правото на равенство пред закона, на недискриминация и на ефективни правни средства за защита пред компетентния национален съд срещу мерки, предприети съгласно настоящия регламент. Всяка обработка на лични данни съгласно настоящия регламент следва да е ограничена до строго необходимото и пропорционалното и да е предмет на ясни условия, строги изисквания и ефективен надзор от страна на ЕНОЗД.
- (58) Поради това Регламент (ЕС) 2016/794 следва да бъде съответно изменен.
- (59) За да се създадат условия за бързото прилагане на предвидените в настоящия регламент мерки, той следва да влезе в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕС) 2016/794 се изменя, както следва:

1) Член 2 се изменя, както следва:

а) букви з)—к) и букви м), н) и о) се заличават;

б) буква п) се заменя със следното:

„п) „лични данни от административен характер“ означава лични данни, които се обработват от Европол, различни от личните данни от оперативен характер;“

в) добавят се следните букви:

„р) „данни от разследване“ означава данни, които държава членка, Европейската прокуратура, създадена с Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета (*), Евроюст или трета държава е оправомощена да обработва в рамките на текущо наказателно разследване, свързано с една или повече държави членки, в съответствие с процесуалните изисквания и гаранции, приложими съгласно правото на Съюза или националното право, които държава членка, Европейската прокуратура, Евроюст или трета държава е предоставила на Европол в подкрепа на такова текущо наказателно разследване и които съдържат лични данни, които не се отнасят до категориите субекти на данни, изброени в приложение II;

с) „терористично съдържание“ означава терористично съдържание съгласно определението в член 2, точка 7 от Регламент (ЕС) 2021/784 на Европейския парламент и на Съвета (**);

т) „онлайн материали, показващи сексуално насилие над деца“ означава онлайн материали, които представляват детска порнография съгласно определението в член 2, буква в) от Директива 2011/93/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (***) или порнографско представяне съгласно определението в член 2, буква д) от същата директива;

⁽¹⁵⁾ ОВ С 143, 23.4.2021 г., стр. 6.

- у) „онлайн кризисна ситуация“ означава разпространението на онлайн съдържание, произтичащо от текущо или неотдавнашно събитие в реалния свят, което показва посегателство върху живота или физическата неприкосновеност или призовава към непосредствено посегателство върху живота или физическата неприкосновеност и има за цел или води до сериозно сплашване на населението, при условие че съществува връзка или основателно подозрение за връзка с тероризъм или насилствен екстремизъм и че се предполага наличието на възможност за експоненциално възпроизвеждане и „светкавично“ разпространение на това съдържание сред множество онлайн услуги;
- ф) „категория предавания на лични данни“ означава група предавания на лични данни, когато данните се отнасят до една и съща конкретна ситуация и когато предаванията включват едни и същи категории лични данни и едни и същи категории субекти на данни;
- х) „научноизследователски и иновационни проекти“ означава проекти по въпроси, обхванати от настоящия регламент, за разработването, обучението, изпитването и валидирането на алгоритми за разработването на специфични инструменти и други специфични научноизследователски и иновационни проекти, които са от значение за постигането на целите на Европол.

(*) Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета от 12 октомври 2017 г. за установяване на засилено сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура (ОВ L 283, 31.10.2017 г., стр. 1).

(**) Регламент (ЕС) 2021/784 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2021 г. относно справянето с разпространението на терористично съдържание онлайн (ОВ L 172, 17.5.2021 г., стр. 79).

(***) Директива 2011/93/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно борбата със сексуалното насилие и със сексуалната експлоатация на деца, както и с детската порнография и за замяна на Рамково решение 2004/68/ПВР на Съвета (ОВ L 335, 17.12.2011 г., стр. 1).“

2) Член 4 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) вмъква се следната буква:

„за) предоставя административна и финансова подкрепа на групите за специална намеса на държавите членки, посочени в Решение 2008/617/ПВР на Съвета (*);

(*) Решение 2008/617/ПВР на Съвета от 23 юни 2008 г. за подобряване на сътрудничеството между групите за специална намеса на държавите — членки на Европейския съюз, в кризисни ситуации (ОВ L 210, 6.8.2008 г., стр. 73).“

ii) буква й) се заменя със следното:

„й) си сътрудничи с органите на Съюза, създадени на основание дял V от ДФЕС, с OLAF и с Агенцията на Европейския съюз за киберсигурност (ENISA), създадена с Регламент (ЕС) 2019/881 на Европейския парламент и на Съвета (*), по-конкретно чрез обмен на информация и предоставяне на аналитична подкрепа в областите, които попадат в обхвата на тяхната съответна компетентност;

(*) Регламент (ЕС) 2019/881 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 г. относно ENISA (Агенцията на Европейския съюз за киберсигурност) и сертифицирането на киберсигурността на информационните и комуникационните технологии, както и за отмяна на Регламент (ЕС) № 526/2013 (Акт за киберсигурността) (ОВ L 151, 7.6.2019 г., стр. 15).“

iii) буква м) се заменя със следното:

„м) подкрепя действията на държавите членки за предотвратяване и борба с изброените в приложение I видове престъпления, улеснявани, насърчавани или извършвани чрез интернет, включително като:

i) съдейства на компетентните органи на държавите членки, по тяхно искане, при реакцията срещу кибератаки с предполагаем престъпен произход;

ii) си сътрудничи с компетентните органи на държавите членки във връзка със заповедите за премахване в съответствие с член 14 от Регламент (ЕС) 2021/784; и

- iii) изпраща сигнали относно онлайн съдържание на съответните доставчици на онлайн услуги, за да преценят свободно съответствието на това съдържание със собствените им условия за ползване;“
- iv) добавят се следните букви:
- „с) подкрепя държавите членки при идентифицирането на лица, чиито престъпни дейности попадат в изброените в приложение I видове престъпления и които представляват голям риск за сигурността;
 - т) улеснява съвместни, координирани и приоритетни разследвания, свързани с лицата, посочени в буква с);
 - у) подкрепя държавите членки при обработката на данни, предоставени от трети държави или международни организации на Европол относно лица, замесени в тероризъм или тежка престъпност, и предлага държавите членки, по тяхна преценка и след проверка и анализ на тези данни, да въведат в Шенгенската информационна система (ШИС) информационни сигнали относно граждани на трети държави в интерес на Съюза („информационни сигнали“) в съответствие с Регламент (ЕС) 2018/1862 на Европейския парламент и на Съвета (*);
 - ф) подкрепя прилагането на механизма за оценка и наблюдение с цел проверка на прилагането на достиженията на правото от Шенген съгласно Регламент (ЕС) № 1053/2013 в обхвата на целите на Европол, чрез предоставяне на експертен опит и анализи, когато това е приложимо;
 - х) активно наблюдава научноизследователските и иновационните дейности, свързани с постигането на целите на Европол, и допринася за извършването на тези дейности, като подкрепя свързаните с тях дейности на държавите членки и като изпълнява своите собствени научноизследователски и иновационни дейности, включително проекти за разработването, обучението, изпитването и валидирането на алгоритми за разработването на специфични инструменти, които да се използват от правоприлагащите органи, и разпространява резултатите от тези дейности сред държавите членки в съответствие с член 67;
 - ц) допринася за създаването на полезни взаимодействия между научноизследователските и иновационните дейности на органите на Съюза, които са от значение за постигането на целите на Европол, включително чрез Иновационния център на ЕС за вътрешна сигурност и в тясно сътрудничество с държавите членки;
 - ч) подкрепя, по искане на държавите членки, действията им за справяне с онлайн кризисни ситуации, по-специално като предоставя на частноправните субекти информацията, необходима за идентифициране на съответното онлайн съдържание;
 - ш) подкрепя действията на държавите членки за справяне с разпространението онлайн на онлайн материали, показващи сексуално насилие над деца;
 - щ) си сътрудничи, в съответствие с член 12 от Директива (ЕС) 2019/1153 на Европейския парламент и на Съвета (**), със звената за финансово разузнаване (ЗФР), създадени съгласно Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета (***), чрез съответното национално звено на Европол или, ако съответната държава членка го допуска, чрез пряк контакт със ЗФР, по-специално чрез обмен на информация и предоставяне на анализи на държавите членки в подкрепа на трансграничните разследвания на дейностите по изпиране на пари на транснационални престъпни организации и финансирането на тероризма;

(*) Регламент (ЕС) 2018/1862 на Европейския парламент и на Съвета от 28 ноември 2018 г. за създаването, функционирането и използването на Шенгенската информационна система (ШИС) в областта на полицейското сътрудничество и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, за изменение и отмяна на Решение 2007/533/ПВР на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1986/2006 на Европейския парламент и на Съвета и Решение 2010/261/ЕС на Комисията (ОВ L 312, 7.12.2018 г., стр. 56).

(**) Директива (ЕС) 2019/1153 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. за установяване на правила, с които се улеснява използването на финансова и друга информация за предотвратяването, разкриването, разследването или наказателното преследване на определени престъпления, и за отмяна на Решение 2000/642/ПВР на Съвета (ОВ L 186, 11.7.2019 г., стр. 122).

(***) Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73).“

v) добавят се следните алинеи:

„Създава се механизъм за периодично докладване, за да може държава членка в рамките на 12 месеца, след като Европол е предложил евентуално въвеждане на информационен сигнал, посочен в първа алинея, буква у), да информира останалите държави членки и Европол за резултата от проверката и анализа на данните и за това дали в ШИС е бил въведен сигнал.

Държавите членки уведомяват Европол за всеки информационен сигнал, въведен в ШИС, и за всяко попадение по такива информационни сигнали и могат да информират чрез Европол третата държава или международната организация, които са предоставили данните, довели до въвеждането на информационния сигнал, за попадения по такива информационни сигнали в съответствие с процедурата, предвидена в Регламент (ЕС) 2018/1862.“

б) в параграф 2 второ изречение се заменя със следното:

„Европол също така съдейства за оперативното изпълнение на тези приоритети, по-специално в Европейската мултидисциплинарна платформа за борба с криминални заплахи (EMPACT), включително като улеснява и предоставя административна, логистична, финансова и оперативна подкрепа на ръководените от държавите членки оперативни и стратегически дейности.“

в) в параграф 3 се добавя следното изречение:

„Европол също така предоставя анализ на оценката на заплахите въз основа на информацията, с която разполага относно престъпните явления и тенденции, за да окаже подкрепа на Комисията и държавите членки при извършването на оценки на риска.“

г) вмъкват се следните параграфи:

„4а. Европол съдейства на държавите членки и Комисията при определянето на ключови теми за научни изследвания.

Европол съдейства на Комисията при изготвянето и изпълнението на рамковите програми на Съюза за научно-изследователски и иновационни дейности, които са от значение за постигането на целите на Европол.

Когато е целесъобразно, Европол може да разпространява резултатите от своите научноизследователски и иновационни дейности като част от приноса си за създаването на полезни взаимодействия между научноизследователските и иновационните дейности на съответните органи на Съюза в съответствие с параграф 1, първа алинея, буква ц).

Европол предприема всички необходими мерки за избягване на конфликти на интереси. Европол не получава финансиране по дадена рамкова програма на Съюза, когато съдейства на Комисията при определянето на ключови научноизследователски теми и при изготвянето и изпълнението на тази програма.

Когато е целесъобразно, Европол може да се консултира със Съвместния изследователски център на Комисията при изготвянето и разработването на концепцията за научноизследователските и иновационните дейности по въпроси, обхванати от настоящия регламент.

4б. Европол съдейства на държавите членки при скрининга по отношение на очакваните последици за сигурността на конкретни случаи на преки чуждестранни инвестиции в Съюза съгласно Регламент (ЕС) 2019/452 на Европейския парламент и на Съвета (*), които засягат предприятия, които предоставят технологии, включително софтуер, използвани от Европол за предотвратяване и разследване на престъпления, които попадат в обхвата на целите на Европол.

(*) Регламент (ЕС) 2019/452 на Европейския парламент и на Съвета от 19 март 2019 г. за създаване на рамка за скрининг на преки чуждестранни инвестиции в Съюза (ОВ L 79 I, 21.3.2019 г., стр. 1).“

д) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Европол не прилага принудителни мерки при изпълнението на своите задачи.

Служителите на Европол могат да предоставят оперативна подкрепа на компетентните органи на държавите членки при извършването на действията по разследване, по тяхно искане и в съответствие с националното им право, по-специално чрез улесняване на трансграничния обмен на информация, чрез предоставяне на криминалистична и техническа подкрепа и чрез присъствие при извършването на такива действия. Самите служители на Европол не извършват действия по разследване.“

е) добавя се следният параграф:

„5а. При изпълнението на своите задачи Европол спазва основните права и свободи, залегнали в Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“).“

3) Член 6 се изменя, както следва:

а) вмъква се следният параграф:

„1а. Без да се засяга параграф 1, когато счита, че следва да се започне наказателно разследване на конкретно престъпление, което се отнася само до една държава членка, но засяга общ интерес, предмет на политика на Съюза, изпълнителният директор може, чрез националното си звено, да предложи на компетентните органи на съответната държава членка да започнат, проведат или координират такова наказателно разследване.“

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Националните звена без неоснователно забавяне уведомяват Европол във връзка с всяко искане, направено съгласно параграф 1, или изпълнителния директор във връзка с всяко предложение, направено съгласно параграф 1а, за решението на компетентните органи на държавите членки.“

в) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Европол незабавно уведомява Евроюст и, когато е приложимо, Европейската прокуратура, за всяко искане, направено съгласно параграф 1, или всяко предложение, направено съгласно параграф 1а, и за всяко решение на компетентен орган на държава членка съгласно параграф 2.“

4) В член 7 параграф 8 се заменя със следното:

„8. Всяка държава членка гарантира, че нейното ЗФР, в рамките на своя мандат и компетентност и при спазване на националните процесуални гаранции, разполага с правомощието да отговаря на надлежно обосновани искания, отправени от Европол в съответствие с член 12 от Директива (ЕС) 2019/1153, относно финансова информация и финансов анализ, чрез своето национално звено или, ако това е разрешено от съответната държава членка, чрез преки контакти между ЗФР и Европол.“

5) Член 11, параграф 1 се изменя, както следва:

а) буква а) се заменя със следното:

„а) приема ежегодно, с мнозинство от две трети от членовете си и в съответствие с член 12 от настоящия регламент, единния програмен документ, посочен в член 32 от Делегиран регламент (ЕС) 2019/715 на Комисията (*).“

(*) Делегиран регламент (ЕС) 2019/715 на Комисията от 18 декември 2018 г. относно рамковия финансов регламент за органите, създадени по силата на ДФЕС и Договора за Евратом и посочени в член 70 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 122, 10.5.2019 г., стр. 1).“

б) добавят се следните букви:

„x) назначава служителите по въпросите на основните права, посочен в член 41в;

ц) посочва критериите, въз основа на които Европол може да прави предложенията за евентуално въвеждане на информационни сигнали в ШИС.“

6) Член 12 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Управителният съвет приема, в срок до 30 ноември на всяка година, единен програмен документ, съдържащ многогодишната програма и годишната работна програма на Европол, въз основа на проект, представен от изпълнителния директор, като взема предвид становището на Комисията, а във връзка с многогодишното програмиране — след консултация със Съвместната група за парламентарен контрол (СПК).“

Когато управителният съвет реши да не взема предвид изцяло или отчасти становището на Комисията, посочено в първа алинея, Европол представя подробна обосновка.

Когато управителният съвет реши да не взема предвид някой от въпросите, обсъждани в рамките на консултациите със СГПК в съответствие с член 51, параграф 2, буква в), Европол представя подробна обосновка.

След приемането на единния програмен документ управителният съвет го изпраща на Съвета, на Комисията и на СГПК.“

б) в параграф 2 първа алинея се заменя със следното:

„В многогодишната програма се определя цялостната стратегическа програма, включително целите, очакваните резултати и показателите за изпълнение. В нея също така се излага планирането на ресурсите, включително многогодишният бюджет и щатното разписание. Тя включва стратегията за отношенията с трети държави и международни организации и планираните научноизследователски и иновационни дейности на Европол.“

7) В член 14 параграф 4 се заменя със следното:

„4. Управителният съвет може да покани всяко лице, чието становище може да бъде от значение за дискусиата, да присъства на заседанието му като наблюдател без право на глас.

Двама представители на СГПК се канят да присъстват на две редовни заседания на управителния съвет годишно като наблюдатели без право на глас за обсъждане на следните въпроси от политически интерес:

- а) консолидирания годишен доклад за дейността, посочен в член 11, параграф 1, буква в), за предходната година;
- б) единния програмен документ, посочен в член 12, за следващата година и годишния бюджет;
- в) писмените въпроси и отговори на СГПК;
- г) въпроси, свързани с външните отношения и партньорството.

Управителният съвет, заедно с представителите на СГПК, може да определя други въпроси от политически интерес, които да бъдат обсъждани на срещите, посочени в първа алинея.“

8) Член 16 се изменя, както следва:

а) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Съветът или СГПК могат да поканят изпълнителния директор да докладва за изпълнението на своите задължения.“

б) параграф 5 се изменя, както следва:

i) буква г) се заменя със следното:

„г) за изготвянето на проекта на единния програмен документ, посочен в член 12, и за представянето му на управителния съвет след консултация с Комисията и със СГПК;“

ii) вмъква се следната буква:

„оа) за информирането на управителния съвет за меморандумите за разбирателство, подписани с частноправни субекти;“

9) Член 18 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се изменя, както следва:

i) буква г) се заменя със следното:

„г) улесняване на обмена на информация между държавите членки, Европол, други органи на Съюза, трети държави, международни организации и частноправни субекти;“

ii) добавят се следните букви:

„д) научноизследователски и иновационни проекти;

е) оказване на подкрепа на държавите членки, по тяхно искане, при информирането на обществеността относно заподозрени или осъдени лица, които са издирвани въз основа на национално съдебно решение, свързано с престъпление, което попада в обхвата на целите на Европол, и улесняване на предоставянето от обществеността на информация за тези лица на държавите членки и Европол.“

б) вмъква се следният параграф:

„3а. Ако това е необходимо за постигането на целите на научноизследователските и иновационните проекти на Европол, обработката на лични данни за тази цел се извършва само в контекста на научноизследователски и иновационни проекти на Европол с ясно определени общи и конкретни цели и трябва да е в съответствие с член 33а.“

в) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Без да се засягат член 8, параграф 4, член 18, параграф 2, буква д), член 18а и обработката на данни съгласно член 26, параграф 6в, когато инфраструктурата на Европол се използва за двустранен обмен на лични данни и Европол няма достъп до съдържанието на данните, категориите лични данни и категориите субекти на данни, чиито данни могат да бъдат събирани и обработвани за целите на параграф 2 от настоящия член, са изброените в приложение II.“

г) вмъква се следният параграф:

„5а. В съответствие с член 73 от Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета (*) Европол, когато е приложимо и доколкото е възможно, прави ясно разграничение между личните данни, които се отнасят до различни категории субекти на данни, изброени в приложение II.

(*) Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 39).“

д) параграф 6 се заменя със следното:

„б. Европол може временно да обработва данни с цел да се определи дали тези данни са от значение за неговите задачи, а когато това е така - за коя цел от посочените в параграф 2. Сроктът за обработка на такива данни не надвишава шест месеца от получаването на данните.“

е) вмъкват се следните параграфи:

„ба. Преди обработката на данни съгласно параграф 2 от настоящия член, когато това е строго необходимо единствено с цел да се определи дали личните данни са в съответствие с параграф 5 от настоящия член, Европол може временно да обработва лични данни, които са му били предоставени съгласно член 17, параграфи 1 и 2, включително като сравнява данните с всички данни, които Европол вече обработва в съответствие с параграф 5 от настоящия член.

Европол обработва лични данни съгласно първа алинея за срок от до 18 месеца от момента, в който Европол установи, че тези данни попадат в обхвата на неговите цели, или - в обосновани случаи - за по-дълъг срок, когато това е необходимо за целите на настоящия член. Европол информира ЕНОЗД за всяко удължаване на срока за обработка. Максималният срок за обработка на данните съгласно първа алинея не надвишава три години. Тези лични данни са функционално отделени от другите данни.

Когато Европол стигне до заключението, че личните данни, посочени в първа алинея от настоящия параграф, не са в съответствие с параграф 5, Европол заличава тези данни и, когато е приложимо, информира доставчика на заличените данни.

бб. По предложение на изпълнителния директор, след консултация с ЕНОЗД и при надлежно спазване на посочените в член 71 от Регламент (ЕС) 2018/1725 принципи, управителният съвет конкретизира условията за обработка на данните съгласно параграфи 6 и 6а от настоящия член, по-конкретно във връзка с предоставянето, достъпа и използването на тези данни, както и сроковете за съхраняване и заличаване на такива данни, които не могат да надвишават сроковете, определени в параграфи 6 и 6а от настоящия член.“

10) Въмъква се следният член:

„Член 18а

Обработка на лични данни в подкрепа на наказателно разследване

1. Когато това е необходимо с цел оказване на подкрепа за текущо конкретно наказателно разследване, което попада в обхвата на целите на Европол, Европол може да обработва лични данни, които не се отнасят до категориите субекти на данни, изброени в приложение II, когато:

а) държава членка, Европейската прокуратура или Евроюст предостави на Европол данни от разследване съгласно член 17, параграф 1, буква а) или б), и изисква от Европол да подкрепи това разследване:

i) чрез оперативен анализ съгласно член 18, параграф 2, буква в); или

ii) в изключителни и надлежно обосновани случаи — чрез кръстосана проверка съгласно член 18, параграф 2, буква а);

б) Европол прецени, че не е възможно да се извърши оперативен анализ съгласно член 18, параграф 2, буква в) или кръстосана проверка съгласно член 18, параграф 2, буква а) в подкрепа на посоченото разследване, без да обработва лични данни, които не са в съответствие с член 18, параграф 5.

Резултатът от оценката, посочена в първа алинея, буква б), се записва и изпраща на ЕНОЗД за информация, когато Европол прекрати подкрепата си за разследването, посочено в първа алинея.

2. Държавата членка, посочена в параграф 1, първа алинея, буква а), информира Европол, когато отпаднат правомощията ѝ да обработва тези данни в рамките на текущото конкретно наказателно разследване, посочено в параграф 1, в съответствие с процесуалните изисквания и гаранции съгласно нейното приложимо национално право.

Европейската прокуратура или Евроюст информират Европол, когато са предоставили на Европол данни от разследване и отпаднат правомощията им да обработват тези данни в рамките на текущото конкретно наказателно разследване, посочено в параграф 1, в съответствие с процесуалните изисквания и гаранции, приложими съгласно правото на Съюза или националното право.

3. Европол може да обработва данни от разследване в съответствие с член 18, параграф 2, докато оказва подкрепа за текущото конкретно наказателно разследване, за което данните от разследването са предоставени в съответствие с параграф 1, първа алинея, буква а) от настоящия член, и само с цел подкрепа за това разследване.

4. Европол може да съхранява данните от разследване, предоставени в съответствие с параграф 1, първа алинея, буква а), и резултата от обработката на тези данни след изтичане на срока за обработка, посочен в параграф 3, при поискване от доставчика на тези данни от разследване, единствено с цел да се гарантира истинността, надеждността и проследимостта на процеса на събиране на оперативни данни и само докато продължава съдебното производство във връзка с конкретното наказателно разследване, за което са били предоставени тези данни.

Доставчиците на данните от разследване, посочени в параграф 1, първа алинея, буква а) или, с тяхното съгласие, държава членка, в която е в ход съдебно производство във връзка със свързано наказателно разследване, може да поиска от Европол да съхранява данните от разследване и резултата от оперативния анализ на тези данни след изтичане на срока за обработка, посочен в параграф 3, с цел да се гарантира истинността, надеждността и проследимостта на процеса на събиране на оперативни данни и само докато продължава съдебното производство във връзка със свързано наказателното разследване в тази друга държава членка.

5. Без да се засяга обработката на лични данни съгласно член 18, параграф 6а, лични данни, които не се отнасят до категориите субекти на данни, изброени в приложение II, са функционално отделени от другите данни и се обработват само когато това е пропорционално и необходимо за целите на параграфи 3, 4 и 6 от настоящия член.

Управителният съвет, като действа по предложение на изпълнителния директор и след консултация с ЕНОЗД, конкретизира условията, свързани с предоставянето и обработката на лични данни в съответствие с параграфи 3 и 4.

6. Параграфи 1—4 от настоящия член се прилагат и когато на Европол се предоставят лични данни от трета държава, посочени в член 25, параграф 1, буква а), б) или в) или в член 25, параграф 4а, и тази трета държава предоставя на Европол данни от разследване за оперативен анализ, който допринася за подкрепяното от Европол конкретно наказателно разследване в една или повече държави членки, при условие че третата държава е получила данните в контекста на наказателно разследване в съответствие с процесуалните изисквания и гаранции, приложими съгласно националното ѝ наказателно право.

Когато трета държава предоставя на Европол данни от разследване в съответствие с първа алинея, длъжностното лице по защита на данните може, когато е приложимо, да уведоми ЕНОЗД.

Европол проверява дали количеството лични данни, посочени в първа алинея, не е явно непропорционално по отношение на подкрепяното от Европол конкретно наказателно разследване в съответната държава членка. Когато Европол стигне до заключението, че има признаци, че тези данни са явно непропорционални или са били събрани в явно нарушение на основните права, Европол не обработва данните и ги заличава.

Европол има достъп до лични данни, обработвани съгласно настоящия параграф, само когато това е необходимо за оказването на подкрепа за конкретно наказателно разследване, за целите на което са били предоставени данните. Тези лични данни могат да бъдат споделяни само в рамките на Съюза.“

11) В член 19 параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Държавата членка, органът на Съюза, третата държава или международната организация, които предоставят информация на Европол, определят целта или целите, с оглед на които се обработва информацията в съответствие с член 18.

Когато доставчикът на информацията, посочен в първа алинея, не е спазил посочената алинея, Европол, съгласувано с доставчика на съответната информация, обработва информацията, за да определи нейната относимост и целта или целите, за които тя подлежи на допълнителна обработка.

Европол обработва информация за цел, различна от целта, за която е била предоставена, само ако има разрешение за това от доставчика на информацията.

Информацията, предоставена за целите, посочени в член 18, параграф 2, букви а) — г), може да бъде обработвана от Европол и за целите на член 18, параграф 2, буква д) в съответствие с член 33а.

2. Към момента на предоставяне на информацията на Европол държавите членки, органите на Съюза, третите държави и международните организации могат да посочат всякакви ограничения за достъпа до нея или ползването ѝ, при общи или специални условия, включително във връзка с предаването, изпращането, заличаването или унищожаването на информацията. Когато след предоставянето на информацията стане ясно, че са необходими такива ограничения, те информират Европол за това. Европол се съобразява с тези ограничения.“

12) Член 20 се изменя, както следва:

а) вмъква се следният параграф:

„2а. В рамките на проекти за оперативен анализ, посочени в член 18, параграф 3, и в съответствие с правилата и гаранциите за обработката на лични данни, предвидени в настоящия регламент, държавите членки могат да определят информацията, която Европол да предоставя пряко на избрани други държави членки за съвместен оперативен анализ по конкретни разследвания, без да се засягат ограниченията, посочени в съответствие с член 19, параграф 2, и при спазване на процедурите, предвидени в насоките, посочени в член 18, параграф 7“;

б) в параграф 3 уводната част се заменя със следното:

„3. В съответствие с националното право достъпът на държавите членки до информацията, посочена в параграфи 1, 2 и 2а, и допълнителната обработка на такава информация се извършват само за целите на предотвратяването, разкриването, разследването и наказателното преследване на:“

13) Вмъква се следният член:

„Член 20а

Отношения с Европейската прокуратура

1. Европол установява и поддържа тесни връзки с Европейската прокуратура. В рамките на тези отношения Европол и Европейската прокуратура действат в рамките на съответния си мандат и компетентност. За тази цел те сключват работна договореност, в която се уреждат редът и условията за сътрудничеството им.

2. По искане на Европейската прокуратура в съответствие с член 102 от Регламент (ЕС) 2017/1939 Европол оказва подкрепа за разследванията на Европейската прокуратура и си сътрудничи с нея, като предоставя информация и аналитична подкрепа до момента, в който Европейската прокуратура реши дали да проведе наказателно преследване или да приключи делото по друг начин.

3. С оглед предоставяне на информация на Европейската прокуратура съгласно параграф 2 от настоящия член, Европол предприема всички подходящи мерки, за да осигури на Европейската прокуратура непряк, основан на наличието или липсата на попадение (hit/no hit) достъп до данни, свързани с престъпления, които попадат в компетентността на Европейската прокуратура, предоставени за целите на член 18, параграф 2, букви а), б) и в). При системата на наличие или липса на попадение (hit/no hit) в случай на попадение се уведомява само Европол и без да се засягат ограниченията, посочени съгласно член 19, параграф 2 от доставчиците на информация по член 19, параграф 1.

В случай на попадение Европол започва процедурата, чрез която може да бъде споделена информацията, довела до попадението, в съответствие с решението на доставчика на информацията, посочен в член 19, параграф 1, и само доколкото данните, довели до попадението, са от значение за искането, подадено съгласно параграф 2 от настоящия член.

4. Европол докладва без неоснователно забавяне на Европейската прокуратура за всяко престъпно деяние, по отношение на което Европейската прокуратура би могла да упражни своята компетентност в съответствие с член 22 и член 25, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕС) 2017/1939, и без да се засягат ограниченията, посочени съгласно член 19, параграф 2 от настоящия регламент от доставчика на информацията.

Когато докладва на Европейската прокуратура съгласно първа алинея, Европол без забавяне уведомява съответните държави членки.

Когато информацията относно престъпно деяние, по отношение на което Европейската прокуратура би могла да упражни своята компетентност, е предоставена на Европол от държава членка, която е посочила ограничения във връзка с използването на тази информация съгласно член 19, параграф 2 от настоящия регламент, Европол уведомява Европейската прокуратура за съществуването на тези ограничения и отнася въпроса до съответната държава членка. Съответната държава членка се свързва пряко с Европейската прокуратура с цел спазване на член 24, параграфи 1 и 4 от Регламент (ЕС) 2017/1939.“

14) В член 21 се добавя следният параграф:

„8. Ако по време на обработка на информация във връзка с конкретно наказателно разследване или проект Европол открие информация, свързана с евентуална незаконна дейност, засягаща финансовите интереси на Съюза, Европол без забавяне предоставя на OLAF тази информация, без да се засягат евентуалните ограничения, посочени съгласно член 19, параграф 2 от държавата членка, предоставила съответната информация.

Когато предоставя на OLAF информация съгласно първа алинея, Европол уведомява без забавяне съответните държави членки.“

15) В член 23 параграф 7 се заменя със следното:

„7. Забранява се последващото предаване на лични данни, съхранявани от Европол, държави членки, органи на Съюза, трети държави, международни организации или частноправни субекти, освен ако Европол не е дал предварително изричното си разрешение за това.“

16) Заглавието на раздел 2 се заменя със следното:

„Изпращане, предаване и обмен на лични данни“

17) Член 24 се заменя със следното:

„Член 24

Изпращане на лични данни на органи на Съюза

1. Европол изпраща лични данни до орган на Съюза в съответствие с член 71, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2018/1725, при спазване на евентуални ограничения по настоящия регламент и без да се засяга член 67 от настоящия регламент, ако тези данни са пропорционални и необходими за законосъобразното изпълнение на задачите на получаващия орган на Съюза.

2. При искане за изпращане на лични данни, направено от друг орган на Съюза, Европол проверява компетентността на другия орган на Съюза. Ако Европол не е в състояние да потвърди, че изпращането на личните данни е необходимо в съответствие параграф 1, Европол изисква допълнителна информация от подалия искането орган на Съюза.

Подалият искането орган на Съюза гарантира, че необходимостта от изпращане на личните данни може да бъде проверена.

3. Получаващият орган на Съюза обработва личните данни, посочени в параграфи 1 и 2, само за целите, за които те са изпратени.“

18) Член 25 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) уводната част се изменя, както следва:

„1. При спазване на всички ограничения, посочени съгласно член 19, параграф 2 или 3, и без да се засяга член 67, Европол може да предава лични данни на компетентни органи на трета държава или на международна организация, при условие че такова предаване е необходимо за изпълнението на задачите на Европол, на едно от следните основания:“

ii) буква а) се заменя със следното:

„а) решение на Комисията, прието в съответствие с член 36 от Директива (ЕС) 2016/680, според което третата държава, територия или един или повече конкретни сектори в тази трета държава, или въпросната международна организация гарантира адекватно ниво на защита („решение относно адекватното ниво на защита на личните данни“);“

б) параграф 3 се заличава;

в) вмъква се следният параграф:

„4а. При липса на решение относно адекватното ниво на защита на личните данни управителният съвет може да разреши на Европол да предава лични данни на компетентен орган на трета държава или на международна организация, когато:

а) в правно обвързващ инструмент са предвидени подходящи гаранции във връзка със защитата на личните данни; или

б) Европол е извършил оценка на всички обстоятелства във връзка с предаването на лични данни и е стигнал до заключението, че съществуват подходящи гаранции по отношение на защитата на личните данни.“

г) параграф 5 се изменя, както следва:

i) уводната част се заменя със следното:

„Чрез дерогация от параграф 1, изпълнителният директор може в надлежно обосновани случаи да разреши предаването или категория предавания на лични данни на компетентен орган на трета държава или на международна организация, въз основа на преценка на всеки отделен случай, ако предаването или категорията предавания са:“

ii) буква б) се заменя със следното:

„б) необходими за защита на законните интереси на субекта на данните;“

д) параграф 8 се заменя със следното:

„8. Европол информира ЕНОЗД за категориите предавания съгласно параграф 4а, буква б). Когато предаването е извършено в съответствие с параграф 4а или 5, то се документира и документацията се предоставя на ЕНОЗД при поискване. Документацията включва отбелязване на датата и часа на предаване и информация относно компетентния орган, посочен в настоящия член, на обосновката на предаването и на предадените лични данни.“

19) Член 26 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 буква в) се заменя със следното:

„в) орган на трета държава или международна организация по член 25, параграф 1, буква а), б) или в) или по член 25, параграф 4а“;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Когато Европол получава лични данни пряко от частноправни субекти, Европол може да обработва тези лични данни в съответствие с член 18, за да идентифицира съответните национални звена, посочени в параграф 1, буква а) от настоящия член. Европол незабавно препраща на съответните национални звена личните данни и всички съответни резултати от необходимата обработка на тези данни за целите на установяването на юрисдикцията. Европол може да препраща личните данни и съответните резултати от необходимата обработка на тези данни за целите на установяването на юрисдикцията, в съответствие с член 25, на съответните звена за контакт и органи, посочени в параграф 1, букви б) и в) от настоящия член. Ако не може да идентифицира никакви съответни национални звена или вече е препратил съответните лични данни на всички идентифицирани съответни национални звена и ако не е възможно да се идентифицират други съответни национални звена, Европол изтрива данните, освен ако съответното национално звено, съответното звено за контакт или съответният орган не предостави отново личните данни на Европол в съответствие с член 19, параграф 1 в срок от четири месеца след извършване на изпращането или предаването.

Критериите за това дали националното звено на държавата членка, в която е установен съответният частноправен субект, представлява съответно национално звено, се определят в насоките, посочени в член 18, параграф 7.“

в) вмъква се следният параграф:

„2а. Сътрудничеството на Европол с частноправни субекти не припокрива, нито се намесва в дейностите на ЗФР и не засяга информацията, която трябва да бъде предоставена на ЗФР за целите на Директива (ЕС) 2015/849.“

г) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Когато Европол получи лични данни от частноправен субект, установен в трета държава, Европол препраща тези данни и резултатите от анализа и проверката на тези данни само на държава членка или на съответната трета държава по член 25, параграф 1, буква а), б) или в) или по член 25, параграф 4а.

Без да се засяга първа алинея от настоящия параграф, Европол може да предаде резултатите, посочени в първа алинея от настоящия параграф, на съответната трета държава съгласно член 25, параграф 5 или 6.“

д) параграфи 5 и 6 се заменят със следното:

„5. Европол не изпраща и не предава лични данни на частноправни субекти, освен в посочените по-долу случаи и ако това не е строго необходимо и пропорционално, като това се определя въз основа на преценка за всеки отделен случай:

а) изпращането или предаването несъмнено е в интерес на субекта на данните;

б) изпращането или предаването е строго необходимо за предотвратяването на непосредствено извършване на престъпление, включително терористичен акт, което попада в обхвата на целите на Европол;

в) изпращането или предаването на публично достъпни лични данни е строго необходимо за изпълнението на задачата, посочена в член 4, параграф 1, буква м), и са изпълнени следните условия:

- i) изпращането или предаването засяга отделни и конкретни случаи;
 - ii) никои основни права и свободи на въпросните субекти на данни не надделяват над обществения интерес, който изисква изпращането или предаването на тези лични данни в конкретния случай; или
- г) изпращането или предаването е абсолютно необходимо, за да може Европол да уведоми частноправния субект, че получената информация е недостатъчна, за да бъде възможно Европол да идентифицира съответните национални звена, и като са изпълнени следните условия:
- i) изпращането или предаването следва получаване на лични данни пряко от частноправен субект в съответствие с параграф 2;
 - ii) липсващата информация, която Европол може да посочи в своите уведомления, има ясна връзка с информацията, която преди това е била споделена от този частноправен субект;
 - iii) липсващата информация, която Европол може да посочи в своите уведомления, е строго ограничена до необходимото, за да може Европол да идентифицира съответните национални звена.

За изпращането и предаването, посочени в първа алинея от настоящия параграф, се прилагат всички ограничения, посочени съгласно член 19, параграф 2 или 3, и без да се засяга член 67.

6. Във връзка с параграф 5, букви а), б) и г) от настоящия член, ако съответният частноправен субект не е установен в Съюза или в трета държава по член 25, параграф 1, буква а), б) или в) или по член 25, параграф 4а изпълнителният директор разрешава предаването единствено ако то е:

- а) необходимо, за да бъдат защитени жизненоважни интереси на съответния субект на данните или на друго лице;
- б) необходимо за защита на законните интереси на съответния субект на данните;
- в) от съществено значение за предотвратяването на непосредствена и сериозна заплаха за обществената сигурност на държава членка или на трета държава;
- г) необходимо в отделни случаи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на конкретно престъпление, което попада в обхвата на целите на Европол; или
- д) необходимо в отделни случаи за установяването, упражняването или защитата на правни претенции, свързани с предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на конкретно престъпление, което попада в обхвата на целите на Европол.

Лични данни не могат да бъдат предавани, ако изпълнителният директор установи, че основните права и свободи на субекта на данните надделяват над обществения интерес, който налага предаването, посочено в първа алинея, букви г) и д) от настоящия параграф.“

е) вмъкват се следните параграфи:

„ба. Без да се засяга параграф 5, букви а), в) и г) от настоящия член и други правни актове на Съюза, предаването или изпращането на лични данни съгласно параграфи 5 и 6 не е систематично, масово или структурно.“

бб. Европол може да поиска от държави членки да получат чрез своите национални звена в съответствие с приложимото национално право лични данни от частноправни субекти, които са установени или имат представител на тяхна територия, с цел да ги споделят с Европол. Тези искания са обосновани и възможно най-точни. Такива лични данни са възможно най-малко чувствителни и са строго ограничени до необходимото и пропорционалното, с цел Европол да може да идентифицира съответните национални звена.

Независимо от компетентността на държавите членки по отношение на конкретното престъпление държавите членки гарантират, че техните компетентни органи могат да обработват исканията, посочени в първа алинея, в съответствие с националното си право с цел да предоставят на Европол информацията, необходима за идентифицирането на съответните национални звена.

бв. Инфраструктурата на Европол може да се използва за обмен между компетентните органи на държавите членки и частноправни субекти в съответствие със съответното национално право. Този обмен може да обхваща и престъпления, попадащи извън обхвата на целите на Европол.

Когато държавите членки използват инфраструктурата на Европол за обмен на лични данни за престъпления, попадащи в обхвата на целите на Европол, те могат да предоставят на Европол достъп до тези данни.

Когато държавите членки използват инфраструктурата на Европол за обмен на лични данни за престъпления, попадащи извън обхвата на целите на Европол, Европол няма достъп до тези данни и се счита за обработващ лични данни в съответствие с член 87 от Регламент (ЕС) 2018/1725.

Европол оценява рисковете за сигурността, породени от допускането на използването на неговата инфраструктура от частноправни субекти, и когато е необходимо, прилага подходящи превантивни и смекчаващи мерки.“

ж) параграфи 9 и 10 се заличават;

з) добавя се следният параграф:

„11. Европол изготвя годишен доклад за управителния съвет относно личните данни, обменени с частноправни субекти съгласно членове 26, 26а и 26б, въз основа на количествени и качествени критерии за оценка, установени от управителния съвет.

Годишният доклад включва конкретни примери, показващи защо исканията на Европол в съответствие с параграф 6б от настоящия член са били необходими, за да може Европол постигне своите цели и да изпълни своите задачи.

В годишния доклад се вземат предвид задълженията за дискретност и поверителност, а примерите се анонимизират по отношение на личните данни.

Годишният доклад се изпраща на Европейския парламент, Съвета, Комисията и националните парламенти.“

20) Въмъкват се следните членове:

„Член 26а

Обмен на лични данни с частноправни субекти в онлайн кризисни ситуации

1. В онлайн кризисни ситуации Европол може да получава лични данни пряко от частноправни субекти и да обработва тези лични данни в съответствие с член 18.

2. Когато Европол получи лични данни от частноправен субект, установен в трета държава, Европол препраща тези данни и резултатите от своя анализ и проверка на тези данни само на държава членка или на съответната трета държава по член 25, параграф 1, буква а), б) или в) или по член 25, параграф 4а.

Европол може да предаде резултатите от своя анализ и проверка на данните, посочени в параграф 1 от настоящия член, на съответната трета държава по член 25, параграф 5 или 6.

3. Европол може да изпраща или предава лични данни на частноправни субекти, въз основа на преценка на всеки отделен случай, при спазване на евентуални ограничения, посочени съгласно член 19, параграф 2 или 3, и без да се засяга член 67, когато изпращането или предаването на такива данни е строго необходимо за справянето с онлайн кризисни ситуации и когато основните права и свободи на засегнатите субекти на данни не надделяват над обществения интерес, който налага изпращането или предаването на тези лични данни.

4. Когато съответният частноправен субект не е установен в Съюза или в трета държава по член 25, параграф 1, буква а), б) или в) или по член 25, параграф 4а, за предаването се изисква разрешение на изпълнителния директор.

5. Европол съдейства, обменя информация и си сътрудничи с компетентните органи на държавите членки по отношение на изпращането или предаването на лични данни на частноправни субекти съгласно параграф 3 или 4, по-специално за да се избегне дублирането на усилия, да се подобри координацията и да се избегне намеса в разследвания в различни държави членки.

6. Европол може да поиска от държави членки чрез техните национални звена да получат в съответствие с тяхното национално право лични данни от частноправни субекти, които са установени или имат представител на тяхна територия, с цел да споделят тези данни с Европол. Тези искания са обосновани и възможно най-точни. Личните данни са възможно най-малко чувствителни и са строго ограничени до необходимото и пропорционалното с цел Европол да може да подкрепи държавите членки в справянето им с онлайн кризисни ситуации.

Независимо от компетентността на държавите членки по отношение на разпространението на съдържанието, във връзка с което Европол изисква личните данни, държавите членки гарантират, че техните компетентни органи могат да обработват исканията, посочени в първа алинея, в съответствие с националното си право с цел да предоставят на Европол информацията, необходима за постигането на неговите цели.

7. Европол гарантира наличието на подробни записи за всички случаи на предаване на лични данни и основанията за тези предавания в съответствие с настоящия регламент. При поискване от ЕНОЗД Европол предоставя тези записи на ЕНОЗД съгласно член 39а.

8. Ако личните данни, които са получени или подлежат на предаване, засягат интересите на дадена държава членка, Европол незабавно информира националното звено на съответната държава членка.

Член 26б

Обмен на лични данни с частноправни субекти с цел справяне с разпространението онлайн на онлайн материали, показващи сексуално насилие над деца

1. Европол може да получава лични данни пряко от частноправни субекти и да обработва тези лични данни в съответствие с член 18 с цел справяне с разпространението онлайн на онлайн материали, показващи сексуално насилие над деца, съгласно член 4, параграф 1, буква ш).

2. Когато Европол получи лични данни от частноправен субект, установен в трета държава, Европол препраща тези данни и резултатите от своя анализ и проверка на тези данни само на държава членка или на съответната трета държава по член 25, параграф 1, буква а), б) или в) или по член 25, параграф 4а.

Европол може да предаде резултатите от своя анализ и проверка на данните, посочени в първа алинея от настоящия параграф, на съответната трета държава по член 25, параграф 5 или 6.

3. Европол може да изпраща или предава лични данни на частноправни субекти, въз основа на преценка на всеки отделен случай, при спазване на евентуални ограничения посочени съгласно член 19, параграф 2 или 3, и без да се засяга член 67, когато изпращането или предаването на такива данни е строго необходимо за справянето с разпространението онлайн на онлайн материали, показващи сексуално насилие над деца, съгласно член 4, параграф 1, буква ш), и основните права и свободи на засегнатите субекти на данни не надделяват над обществен интерес, който изисква изпращането или предаването на тези лични данни.

4. Когато съответният частноправен субект не е установен в Съюза или в трета държава по член 25, параграф 1, буква а), б) или в) или по член 25, параграф 4а, за предаването се изисква разрешение на изпълнителния директор.

5. Европол съдейства, обменя информация и си сътрудничи с компетентните органи на държавите членки по отношение на изпращането или предаването на лични данни на частноправни субекти съгласно параграф 3 или 4, по-специално за да се избегне дублирането на усилия, да се подобри координацията и да се избегне намеса в разследвания в различни държави членки.

6. Европол може да поиска от държавите членки чрез техните национални звена да получат в съответствие с тяхното национално право лични данни от частноправни субекти, които са установени или имат представител на тяхна територия, с цел да споделят тези данни с Европол. Тези искания са обосновани и възможно най-точни. Тези лични данни са възможно най-малко чувствителни и строго ограничени до това, което е пропорционално и необходимо, за да може Европол да се справи с разпространението онлайн на онлайн материали, показващи сексуално насилие над деца, съгласно член 4, параграф 1, буква ш).

Независимо от компетентността на държавите членки по отношение на разпространението на съдържанието, във връзка с което Европол изисква личните данни, държавите членки гарантират, че техните компетентни органи могат да обработват исканията, посочени в първа алинея, в съответствие с националното си право с цел да предоставят на Европол информацията, необходима за постигането на неговите цели.

7. Европол гарантира наличието на подробни записи за всички случаи на предаване на лични данни и основанията за тези предавания в съответствие с настоящия регламент. При поискване от ЕНОЗД Европол предоставя тези записи на ЕНОЗД съгласно член 39а.

8. Ако личните данни, които са получени или подлежат на предаване, засягат интересите на падена държава членка, Европол незабавно информира националното звено на съответната държава членка.“

21) В член 27 параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Доколкото това е необходимо за изпълнението на задачите на Европол, Европол може да получава и обработва информация, произхождаща от частни лица.

Европол обработва лични данни, произхождащи от частни лица, единствено при условие че те са получени чрез:

- а) национално звено в съответствие с националното право;
- б) точката за контакт на трета държава или международна организация по член 25, параграф 1, буква в); или
- в) орган на трета държава или международна организация по член 25, параграф 1, буква а) или б) или по член 25, параграф 4а.

2. Когато Европол получи информация, включително лични данни, от частно лице, пребивавашо в трета държава, различна от посочената в член 25, параграф 1, буква а) или б) или в член 25, параграф 4а, Европол препраща тази информация само до държава членка или такава трета държава.“

22) Заглавието на глава VI се заменя със следното:

„ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ“

23) Въмъква се следният член:

„Член 27а

Обработка на лични данни от Европол

1. Без да се засяга настоящият регламент, член 3 и глава IX от Регламент (ЕС) 2018/1725 се прилагат към обработката на лични данни от Европол.

Регламент (ЕС) 2018/1725, с изключение на глава IX, се прилага за обработката на лични данни от административен характер от Европол.

2. Позоваванията на „лични данни“ в настоящия регламент се разбират като позовавания на „лични данни от оперативен характер“ съгласно определението в член 3, точка 2 от Регламент (ЕС) 2018/1725, освен ако в настоящия регламент не е предвидено друго.

3. Управителният съвет приема правила за определяне на сроковете за съхранение на лични данни от административен характер.“

24) Член 28 се заличава;

25) Член 30 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 първо изречение се заменя със следното:

„2. Обработката с помощта на автоматични или други средства на лични данни, разкриващи расов или етнически произход, политически възгледи, религиозни или философски убеждения или членство в синдикални организации, както и обработката на генетични данни, биометрични данни с цел уникално идентифициране на физическо лице или данни, свързани със здравето или сексуалния живот, или сексуалната ориентация на физическо лице, се разрешават само когато това е строго пропорционално и необходимо за целите на научноизследователски и иновационни проекти съгласно член 33а и за оперативни цели, в рамките на мандата на Европол, и само за предотвратяване или борба с престъпления, които попадат в обхвата на целите на Европол. За тази обработка се прилагат и подходящи гаранции, установени в настоящия регламент, по отношение на правата и свободите на субекта на данните и, с изключение на биометричните данни, обработвани с цел уникално идентифициране на физическо лице, тази обработка се разрешава само ако тези данни допълват други лични данни, обработвани от Европол.“

б) вмъква се следният параграф:

„2а. Длъжностното лице по защита на данните се уведомява без неоснователно забавяне в случай на обработка на лични данни съгласно настоящия член.“

в) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Единствено Европол има пряк достъп до личните данни, посочени в параграфи 1 и 2. Изпълнителният директор надлежно упълномощава ограничен брой членове на персонала на Европол да имат такъв достъп, ако това е необходимо за изпълнението на техните задачи.

Независимо от първа алинея, когато се налага да се предостави директен достъп до лични данни на персонала на компетентните органи на държавите членки и агенциите на Съюза, създадени въз основа на дял V от ДФЕС за изпълнението на техните задачи, за случаите, посочени в член 20, параграфи 1 и 2а от настоящия регламент, или за научноизследователски и иновационни проекти в съответствие с член 33а, параграф 2, буква г) от настоящия регламент, изпълнителният директор надлежно упълномощава ограничен брой членове на персонала да имат такъв достъп.“

г) параграф 4 се заличава;

д) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Личните данни, посочени в параграфи 1 и 2, не се изпращат на държави членки или органи на Съюза, нито се предават на трети държави или международни организации, освен ако това изпращане или предаване не се изисква съгласно правото на Съюза или не е строго необходимо и пропорционално в отделни случаи, свързани с престъпления, попадащи в обхвата на целите на Европол, и в съответствие с глава V.“

26) Член 32 се заменя със следното:

„Член 32

Сигурност на обработката

Механизмите, чрез които се гарантира, че мерките във връзка със сигурността се отчитат и извън рамките на информационните системи, се установяват от Европол в съответствие с член 91 от Регламент (ЕС) 2018/1725 и от държавите членки в съответствие с член 29 от Директива (ЕС) 2016/680.“

27) Член 33 се заличава;

28) Вмъква се следният член:

„Член 33а

Обработка на лични данни за научни изследвания и иновации

1. Европол може да обработва лични данни за целите на своите научноизследователски и иновационни проекти, при условие че обработката на тези лични данни:

а) е строго наложителна и надлежно обоснована за постигане на целите на съответния проект;

б) по отношение на специалните категории лични данни, е строго необходима и е придружена от подходящи гаранции, които могат да включват псевдонимизация.

Обработката на лични данни от Европол в контекста на научноизследователски и иновационни проекти се ръководи от принципите на прозрачност, обяснимост, справедливост и отчетност.

2. Без да се засяга параграф 1, за обработката на лични данни, извършвана в контекста на научноизследователски и иновационни проекти на Европол, се прилагат следните гаранции:

а) за всеки научноизследователски и иновационен проект се изисква предварителното разрешение на изпълнителния директор, взето след консултация с длъжностното лице по защита на данните и служителя по въпросите на основните права, въз основа на:

і) описание на целите на проекта и обяснение на това как проектът спомага за това Европол или компетентните органи на държавите членки да изпълняват своите задачи;

- ii) описание на планираната дейност по обработка, в което се посочват целите, обхватът и продължителността на обработката, както и необходимостта и пропорционалността на обработката на личните данни, като например за проучване и изпитване на иновативни технологични решения и гарантиране на точността на резултатите от проекта;
 - iii) описание на категориите лични данни, които ще се обработват;
 - iv) оценка на спазването на принципите за защита на данните, установени в член 71 от Регламент (ЕС) 2018/1725, на сроковете на съхранение и на условията за достъп до личните данни; и
 - v) оценка на въздействието върху защитата на данните, включително на рисковете за всички права и свободи на субектите на данни, риска от липса на обективност в личните данни, които ще се използват за обучение на алгоритми, и в резултатите от обработката, и мерките, предвидени за справяне с тези рискове, както и за избягване на нарушения на основните права;
- б) ЕНОЗД бива информиран преди започването на проекта;
- в) с управителния съвет се провежда консултация или той бива информиран преди започването на проекта в съответствие с насоките, посочени в член 18, параграф 7;
- г) всички лични данни, които ще бъдат обработвани в контекста на проекта:
- i) се копират временно в отделна, изолирана и защитена среда за обработка на данни в рамките на Европол единствено за целите на изпълнението на този проект;
 - ii) са достъпни само за специално упълномощени служители на Европол в съответствие с член 30, параграф 3 от настоящия регламент и, при спазване на техническите мерки за сигурност, за специално упълномощени служители на компетентните органи на държавите членки и агенциите на Съюза, създадени въз основа на дял V от ДФЕС;
 - iii) не се изпращат, нито предават;
 - iv) не водят до мерки или решения, които засягат субектите на данни в резултат от обработката;
 - v) се изтриват след приключване на проекта или след изтичане на срока на съхранение на личните данни в съответствие с член 31;
- д) дневниците за обработката на личните данни в контекста на проекта се съхраняват за до две години след приключването на проекта единствено за целите на проверката на точността на резултатите от обработката на данните и само за времето, необходимо за тази проверка.
3. Управителният съвет установява в обвързващ документ общия обхват за научноизследователските и иновационните проекти. Този документ се актуализира, когато е целесъобразно, и се предоставя на ЕНОЗД за целите на упражнявания от негова страна надзор.
4. Европол съхранява документ, съдържащ подробно описание на процеса и обосновката на обучението, изпитването и валидирането на алгоритмите, за да се гарантира прозрачност на процеса и алгоритмите, включително тяхното съответствие с гаранциите, предвидени в настоящия член, и за да бъде възможна проверка на точността на резултатите, основани на използването на такива алгоритми. При поискване Европол предоставя този документ на заинтересованите лица, включително на държавите членки и на СПК.
5. Ако личните данни, които ще се обработват за научноизследователски и иновационен проект, са предоставени от държава членка, орган на Съюза, трета държава или международна организация, Европол иска съгласието на този доставчик на данни в съответствие с член 19, параграф 2, освен ако доставчикът на данни не е дал предварително разрешение за такава обработка за целите на научноизследователски и иновационни проекти, било то общо или придружено от специални условия.

Европол не обработва данни за научноизследователски и иновационни проекти без съгласието на доставчика на данни. Това съгласие може да бъде оттеглено по всяко време.“

29) Член 34 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Без да се засяга член 92 от Регламент (ЕС) 2018/1725, в случай на нарушение на сигурността на личните данни Европол уведомява без неоснователно забавяне компетентните органи на съответните държави членки за това нарушение в съответствие с член 7, параграф 5 от настоящия регламент, както и доставчика на съответните данни, освен ако е малко вероятно нарушението на сигурността на личните данни да породи риск за правата и свободите на физически лица.“

б) параграф 3 се заличава.

30) Член 35 се изменя, както следва:

а) параграфи 1 и 2 се заличават;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„Без да се засяга член 93 от Регламент (ЕС) 2018/1725, ако Европол не разполага с данните за връзка със съответния субект на данни, Европол отправя искане към доставчика на данните да уведоми съответния субект на данни за нарушението на сигурността на личните данни и да информира Европол за взетото решение. Предоставилите данните държави членки уведомяват съответния субект на данни за нарушението на сигурността на личните данни в съответствие с националното право.“

в) параграфи 4 и 5 се заличават;

31) Член 36 се изменя, както следва:

а) параграфи 1 и 2 се заличават;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Всеки субект на данни, желаещ да упражни посоченото си в член 80 от Регламент (ЕС) 2018/1725 право на достъп до лични данни, отнасящи се до него, може да отправи искане във връзка с това до определения за тази цел орган в държава членка по свой избор или до Европол. Когато искането е отправено до органа, той препраща искането на Европол без неоснователно забавяне и в срок до един месец след получаването му.“

в) параграфи 6 и 7 се заличават.

32) Член 37 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Всеки субект на данни, желаещ да упражни посоченото в член 82 от Регламент (ЕС) 2018/1725 право на коригиране или заличаване на лични данни или на ограничаване на обработката на лични данни, отнасящи се до него, може да отправи искане във връзка с това до определения за тази цел орган в държава членка по свой избор или до Европол. Когато искането е отправено до органа, той препраща искането на Европол без неоснователно забавяне и в срок до един месец след получаването му.“

б) параграф 2 се заличава;

в) параграфи 3, 4 и 5 се заменят със следното:

„3. Без да се засяга член 82, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2018/1725, Европол ограничава обработката на лични данни, вместо да изтрива личните данни, ако са налице разумни основания да се смята, че изтриването им би могло да засегне законните интереси на субекта на данните.“

Ограничените данни се обработват единствено с цел защита на правата на субекта на данните, когато това е необходимо за защитата на жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго лице или за целите, определени в член 82, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2018/1725.

4. Когато личните данни, посочени в параграфи 1 и 3 и съхранявани от Европол, са предоставени на Европол от трети държави, международни организации или органи на Съюза или са предоставени пряко от частноправни субекти, са извлечени от Европол от публично достъпни източници или са получени в резултат на собствени анализи на Европол, Европол коригира, изтрива или ограничава обработката на тези данни и информира, когато е приложимо, доставчиците на данните.

5. Когато личните данни, посочени в параграфи 1 и 3 и съхранявани от Европол, са били предоставени на Европол от държави членки, съответните държави членки коригират, изтриват или ограничават обработката на тези данни в сътрудничество с Европол в рамките на техните съответни правомощия.“

г) параграфи 8 и 9 се заличават;

33) Член 38 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Европол обработва личните данни по такъв начин, че техният източник, в съответствие с член 17, да може да бъде установен.“;

б) в параграф 2 уводната част се заменя със следното:

„2. Отговорността за точността на личните данни съгласно член 71, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) 2018/1725 се носи от:“

в) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Европол отговаря за спазването на Регламент (ЕС) 2018/1725 по отношение на личните данни от административен характер и за спазването на настоящия регламент и член 3 и глава IX от Регламент (ЕС) 2018/1725 по отношение на личните данни.“

г) в параграф 7 трето изречение се заменя със следното:

„Сигурността на този обмен се осигурява в съответствие с член 91 от Регламент (ЕС) 2018/1725.“

34) Член 39 се заменя със следното:

„Член 39

Предварителна консултация

1. Без да се засяга член 90 от Регламент (ЕС) 2018/1725, предварителната консултация с ЕНОЗД не се прилага за конкретни отделни оперативни дейности, които не включват нов вид обработка, която би довела до висок риск за правата и свободите на субектите на данни.

2. Европол може да започва операции по обработка, които не са предмет на предварителна консултация с ЕНОЗД съгласно член 90, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/1725, освен ако ЕНОЗД не е предоставил писмено становище съгласно член 90, параграф 4 от посочения регламент в сроковете, посочени в същата разпоредба, които започват да текат на датата, на която е получено първоначалното искане за консултация, и не подлежат на спиране.

3. Когато операциите по обработка, посочени в параграф 2 от настоящия член, са от съществено значение за изпълнението на задачите на Европол и са особено неотложни и необходими за предотвратяване и борба с непосредствена заплаха от престъпление, което попада в обхвата на целите на Европол, или за защита на жизненоважни интереси на субекта на данните или на друго лице, Европол може по изключение да започне обработката след започване на предварителна консултация с ЕНОЗД съгласно член 90, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/1725, и преди изтичането на срока, предвиден в член 90, параграф 4 от същия регламент. В този случай Европол информира ЕНОЗД преди началото на операциите по обработка.

Писменото становище на ЕНОЗД съгласно член 90, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2018/1725 се взема предвид впоследствие и съответно се коригира начинът, по който се извършва обработката.

Длъжностното лице по защита на данните участва в оценката на неотложността на такива операции по обработка преди изтичането на срока, предвиден в член 90, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2018/1725, и упражнява надзор върху тази обработка.

4. ЕНОЗД поддържа регистър на всички операции по обработка, за които е бил уведомен съгласно параграф 1. Регистърът не е публичен.“

35) Въмъква се следният член:

„Член 39а

Регистри за категориите дейности по обработка

1. Европол поддържа регистър за всички категории дейности по обработка, за които отговаря. Този регистър съдържа следната информация:

- а) данните за връзка на Европол и името и данните за връзка на длъжностното лице по защита на данните;
 - б) целите на обработката;
 - в) описание на категориите субекти на данни и на категориите лични данни;
 - г) категориите получатели, пред които са или ще бъдат разкрити личните данни, включително получателите в трети държави или международни организации;
 - д) когато е приложимо, предаването на лични данни на трета държава, международна организация или частноправен субект, включително данни, идентифициращи получателя;
 - е) когато е възможно, предвидените срокове за изтриване на различните категории данни;
 - ж) когато е възможно, общо описание на техническите и организационните мерки за сигурност, посочени в член 91 от Регламент (ЕС) 2018/1725;
 - з) когато е приложимо, използването на профилиране.
2. Регистърът, посочен в параграф 1, се поддържа в писмена форма, включително в електронна форма.
3. Европол предоставя регистъра, посочен в параграф 1, на ЕНОЗД при поискване.“

36) Член 40 се заменя със следното:

„Член 40

Водене на записи

1. В съответствие с член 88 от Регламент (ЕС) 2018/1725 Европол води записи за своите операции по обработка. Не се допуска внасянето на промени в записите.
2. Без да се засяга член 88 от Регламент (ЕС) 2018/1725, ако национално звено поиска това във връзка с конкретно наказателно разследване, свързано със спазването на правилата за защита на данните, записите, посочени в параграф 1 се съобщават на това национално звено.“

37) Член 41 се заменя със следното:

„Член 41

Определяне на длъжностното лице по защита на данните

1. Управителният съвет назначава член от персонала на Европол като длъжностно лице по защита на данните, което се назначава единствено на тази позиция.
2. Длъжностното лице по защита на данните се избира въз основа на професионалните му качества, и по-специално въз основа на експертните му знания, свързани с правото и практиките в областта на защитата на данните, както и способността му да изпълнява задачите, посочени в член 41б от настоящия регламент и в Регламент (ЕС) 2018/1725.
3. Изборът на длъжностно лице по защита на данните не трябва да води до конфликт на интереси между неговите задължения като длъжностно лице по защита на данните и всякакви други негови служебни задължения, особено по отношение на прилагането на настоящия регламент.
4. Длъжностното лице по защита на данните не може да бъде освобождавано от длъжност или санкционирано от управителния съвет за изпълнението на своите задачи.
5. Европол публикува данните за връзка на длъжностното лице по защита на данните и ги съобщава на ЕНОЗД.“

38) Вмъкват се следните членове:

„Член 41а

Статут на длъжностното лице по защита на данните

1. Европол гарантира, че длъжностното лице по защита на данните участва по подходящ начин и своевременно във всички въпроси, свързани със защитата на личните данни.

2. Европол съдейства на длъжностното лице по защита на данните при изпълнението на посочените в член 41б задачи, като осигурява ресурсите и персонала, необходими за изпълнението на тези задачи, и предоставя достъп до личните данни и операциите по обработка, а също така и при поддържането на неговите експертни знания.

Член от персонала на Европол може да бъде назначен като помощник на длъжностното лице по защита на данните, за да съдейства на длъжностното лице по защита на данните при изпълнението на неговите задачи.

3. Европол гарантира, че длъжностното лице по защита на данните действа независимо и не получава никакви указания във връзка с изпълнението на своите задачи.

Длъжностното лице по защита на данните докладва пряко на управителния съвет.

4. Субектите на данни могат да се обръщат към длъжностното лице по защита на данните по всички въпроси, свързани с обработката на техните лични данни и с упражняването на техните права съгласно настоящия регламент и Регламент (ЕС) 2018/1725.

Никой не може да търпи отрицателни последици поради това, че е отнесъл до вниманието на длъжностното лице по защита на данните въпрос, при който се твърди, че има нарушение на настоящия регламент или на Регламент (ЕС) 2018/1725.

5. Управителният съвет приема правила за прилагане, отнасящи се до длъжностното лице по защита на данните. Тези правила за прилагане се отнасят по-специално до процедурата за подбор за длъжността „длъжностно лице по защита на данните“, до освобождаването от длъжност, задачите, функциите и правомощията на длъжностното лице по защита на данните, както и до гаранциите за неговата независимост.

6. Длъжностното лице по защита на данните и неговият персонал са обвързани със задължението за спазване на поверителност в съответствие с член 67, параграф 1.

7. Длъжностното лице по защита на данните се назначава за срок от четири години и може да бъде назначено отново.

8. Длъжностното лице по защита на данните се освобождава от длъжност от управителния съвет, ако престане да отговаря на изискванията за изпълнение на задълженията си и само със съгласието на ЕНОЗД.

9. Управителният съвет регистрира длъжностното лице по защита на данните и помощника на длъжностното лице по защита на данните при ЕНОЗД.

10. Разпоредбите, приложими за длъжностното лице по защита на данните, се прилагат *mutatis mutandis* за помощника на длъжностното лице по защита на данните.

Член 41б

Задачи на длъжностното лице по защита на данните

1. Длъжностното лице по защита на данните има по-специално следните задачи във връзка с обработката на лични данни:

а) гарантира по независим начин спазването от страна на Европол на разпоредбите за защита на данните на настоящия регламент и Регламент (ЕС) 2018/1725 и на съответните разпоредби за защита на данните във вътрешните правила на Европол, включително чрез наблюдение на спазването на настоящия регламент, на Регламент (ЕС) 2018/1725, на други разпоредби на Съюза или национални разпоредби за защита на данните и на политиките на Европол във връзка със защитата на личните данни, включително възлагането на отговорности, повишаването на осведомеността и обучението на персонала, участващ в операциите по обработка, и свързаните с това одити;

б) информира и дава консултации на Европол и персонала, който извършва обработка на лични данни, за техните задължения съгласно настоящия регламент, Регламент (ЕС) 2018/1725 и други разпоредби на Съюза или национални разпоредби относно защитата на личните данни;

- в) при поискване — дава консултации относно оценката на въздействието върху защитата на данните съгласно член 89 от Регламент (ЕС) 2018/1725 и наблюдава извършването на оценката на въздействието върху защитата на данните;
- г) води регистър на нарушенията на сигурността на личните данни и предоставя при поискване консултации във връзка с необходимостта от уведомяване или съобщаване за нарушение на сигурността на личните данни съгласно членове 92 и 93 от Регламент (ЕС) 2018/1725;
- д) гарантира, че в съответствие с настоящия регламент се регистрират случаите на изпращане, предаване и получаване на лични данни;
- е) гарантира, че субектите на данните са информирани, при искане във връзка с това, за правата си съгласно настоящия регламент и Регламент (ЕС) 2018/1725;
- ж) сътрудничи си със служителите на Европол, отговарящи за процедурите, обучението и консултациите относно обработката на данни;
- з) отговаря на исканията на ЕНОЗД, в рамките на своята компетентност, сътрудничи и се консултира с ЕНОЗД, по искане на ЕНОЗД или по собствена инициатива;
- и) сътрудничи си с компетентните органи на държавите членки, по-специално с длъжностните лица по защита на данните на компетентните органи на държавите членки и с националните надзорни органи по въпросите на защитата на данните в областта на правоприлагането;
- й) действа като звено за контакт с ЕНОЗД по въпроси, свързани с обработката, включително предварителната консултация съгласно членове 40 и 90 от Регламент (ЕС) 2018/1725, и при консултации, когато е целесъобразно, по всякакви други въпроси в рамките на своята компетентност;
- к) изготвя годишен доклад и го представя на управителния съвет и на ЕНОЗД;
- л) гарантира, че операциите по обработка не засягат неблагоприятно правата и свободите на субектите на данни.

2. Длъжностното лице по защита на данните може да отправя препоръки до управителния съвет за практическото подобряване на защитата на данните и да дава консултации по въпроси, свързани с прилагането на разпоредбите за защита на данните.

Длъжностното лице по защита на данните може, по своя собствена инициатива или по искане на управителния съвет или на което и да е лице, да разследва въпроси и събития, пряко свързани с неговите задачи, които са му станали известни, и да докладва за резултатите от това разследване на лицето, което е отправило искането за разследване или на управителния съвет.

3. Длъжностното лице по защита на данните изпълнява функциите, предвидени в Регламент (ЕС) 2018/1725, по отношение на личните данни от административен характер.

4. При изпълнението на своите задачи длъжностното лице по защита на данните и членовете на персонала на Европол, които съдействат на длъжностното лице по защита на данните при изпълнението на неговите задължения, имат достъп до всички данни, обработвани от Европол, и до всички помещения на Европол.

5. Ако длъжностното лице по защита на данните счита, че не са спазени разпоредбите на настоящия регламент или на Регламент (ЕС) 2018/1725, свързани с обработката на лични данни от административен характер, или разпоредбите на настоящия регламент или на член 3 и глава IX от Регламент (ЕС) 2018/1725, свързани с обработката на лични данни, то уведомява изпълнителния директор и иска от него да отстрани нарушението в определен срок.

Ако изпълнителният директор не отстрани свързаното с обработката нарушение в определения срок, длъжностното лице по защита на данните информира управителния съвет. Управителният съвет отговаря в определен срок, съгласуван с длъжностното лице по защита на данните. Ако управителният съвет не отстрани нарушението в определения срок, длъжностното лице по защита на данните отнася въпроса до ЕНОЗД.

Член 41в

Служител по въпросите на основните права

1. По предложение на изпълнителния директор управителният съвет назначава служител по въпросите на основните права. Този служител по въпросите на основните права може да бъде член на съществуващия персонал на Европол, който е преминал специално обучение по правото и практиките в областта на основните права.

2. Служителят по въпросите на основните права изпълнява следните задачи:
- а) консултира Европол, когато счита това за необходимо или при поискване, относно дейностите на Европол, без това да води до възпрепятстване или забавяне на тези дейности;
 - б) упражнява надзор върху спазването на основните права от страна на Европол;
 - в) предоставя становища с незадължителен характер относно работните договорености;
 - г) информира изпълнителния директор за евентуални нарушения на основните права в хода на дейностите на Европол;
 - д) насърчава зачитането от страна на Европол на основните права при изпълнението на неговите задачи и дейности;
 - е) изпълнява всякакви други задачи, предвидени в настоящия регламент.
3. Европол гарантира, че служителят по въпросите на основните права не получава никакви указания във връзка с изпълнението на своите задачи.
4. Служителят по въпросите на основните права докладва пряко на изпълнителния директор и изготвя годишни доклади за своите дейности, включително за степента, в която при дейностите на Европол се зачитат основните права. Тези доклади се предоставят на управителния съвет.

Член 41z

Обучение по въпросите на основните права

Целият персонал на Европол, който участва в оперативни задачи, свързани с обработката на лични данни, получава задължително обучение по защита на основните права и свободи, включително по отношение на обработката на лични данни. Това обучение се разработва в сътрудничество с Агенцията на Европейския съюз за основните права, създадена с Регламент (ЕО) № 168/2007 на Съвета (*), и Агенцията на Европейския съюз за обучение в областта на правоприлагането (CEPOL), създадена с Регламент (ЕС) 2015/2219 на Европейския парламент и на Съвета (**).

(*) Регламент (ЕО) № 168/2007 на Съвета от 15 февруари 2007 г. за създаване на Агенция на Европейския съюз за основните права (ОВ L 53, 22.2.2007 г., стр. 1).

(**) Регламент (ЕС) 2015/2219 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. относно Агенцията на Европейския съюз за обучение в областта на правоприлагането (CEPOL) и за замяна и отмяна на Решение 2005/681/ПВР на Съвета (ОВ L 319, 4.12.2015 г., стр. 1).“

39) В член 42 параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. За целите на упражняването на надзорните си функции националните надзорни органи, посочени в член 41 от Директива (ЕС) 2016/680, имат достъп, в работните помещения на националното звено или на служителите за връзка, до данните, които тяхната държава членка е предоставила на Европол съгласно съответните национални процедури, както и до записите, посочени в член 40 от настоящия регламент.

2. Националните надзорни органи имат достъп до офисите и документите на съответните си служители за връзка в Европол.“

40) Член 43 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 първо изречение се заменя със следното:

„1. ЕНОЗД има отговорността да наблюдава и да осигурява прилагането на разпоредбите на настоящия регламент и на Регламент (ЕС) 2018/1725, отнасящи се до защитата на основните права и свободи на физическите лица във връзка с обработката на лични данни от Европол, както и да консултира Европол и субектите на данни по всички въпроси, свързани с обработката на лични данни.“

б) в параграф 3 се добавят следните букви:

- „й) да разпорежда на администратора или обработващия лични данни да съобразят операциите по обработка на данни с настоящия регламент, ако е приложимо, по конкретен начин и в определен срок;
- к) да разпорежда спиране на потоците от данни към получател в държава членка, трета държава или международна организация;
- л) да налага административна имуществена санкция, в случай че Европол не спазва някоя от мерките, посочени в букви в), д), е), й) и к) от настоящия параграф, в зависимост от обстоятелствата по всеки отделен случай.“

в) параграф 5 се заменя със следното:

„5. ЕНОЗД изготвя годишен доклад за своите надзорни дейности по отношение на Европол. Посоченият доклад е част от годишния доклад на ЕНОЗД, посочен в член 60 от Регламент (ЕС) 2018/1725.

ЕНОЗД приканва националните надзорни органи да представят бележки по тази част от годишния доклад преди приемането му. ЕНОЗД отделя сериозно внимание на тези бележки и се позовава на тях в годишния доклад.

Частта от годишния доклад, посочена във втора алинея, включва статистическа информация относно жалби, проучвания и разследвания, както и относно предаването на лични данни на трети държави и международни организации, случаите на предварителна консултация с ЕНОЗД и използването на правомощията, предвидени в параграф 3 от настоящия член.“

41) Член 44 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. В случаите, посочени в параграф 1, се осигурява координиран надзор в съответствие с член 62 от Регламент (ЕС) 2018/1725. При изпълнението на своите задължения, предвидени в член 43, параграф 2 от настоящия регламент, ЕНОЗД използва експертните знания и опита на националните надзорни органи.

При провеждането на съвместни инспекции заедно с ЕНОЗД, като надлежно спазват принципите на субсидиарност и на пропорционалност, членовете и персоналът на националните надзорни органи имат правомощия, равностойни на предвидените в член 43, параграф 4 от настоящия регламент, и са обвързани от задължение, равностойно на предвиденото в член 43, параграф 6 от настоящия регламент.“

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. В случаи, свързани с данни с произход от една или повече държави членки, включително в случаите, посочени в член 47, параграф 2, ЕНОЗД се консултира със съответните национални надзорни органи. ЕНОЗД не взема решения относно предприемането на последващи действия, преди националните надзорни органи да информират ЕНОЗД за мнението си в посочен от него срок, който е не по-кратък от един месец и не е по-дълъг от три месеца, считано от момента, в който ЕНОЗД се е консултирал със съответните национални надзорни органи. ЕНОЗД отделя специално внимание на съответните позиции на заинтересованите национални надзорни органи. Когато ЕНОЗД възнамерява да не отрази позицията на национален надзорен орган, той информира посочения орган, обосновава се и отнася въпроса до Европейския комитет по защита на данните.“

42) Членове 45 и 46 се заличават;

43) Член 47 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Всеки субект на данни има право да подаде жалба до ЕНОЗД, ако счете, че обработката от Европол на отнасящи се до него лични данни не е в съответствие с настоящия регламент или с Регламент (ЕС) 2018/1725.“

б) в параграф 2 първото изречение се заменя със следното:

„2. Когато жалбата е свързана с решение съгласно член 36 или 37 от настоящия регламент или член 81 или 82 от Регламент (ЕС) 2018/1725, ЕНОЗД се консултира с националните надзорни органи на държавата членка, предоставила данните, или на държавата членка, която е пряко засегната.“

в) добавя се следният параграф:

„5. ЕНОЗД уведомява субекта на данните за напредъка в разглеждането на жалбата и за резултата от него, както и за възможността за съдебно обжалване съгласно член 48.“

44) Член 50 се заменя със следното:

„Член 50

Право на обезщетение

1. Всяко лице, което е претърпяло имуществени или неимуществени вреди в резултат на нарушение на настоящия регламент, има право да получи обезщетение в съответствие с член 65 от Регламент (ЕС) 2018/1725 и член 56 от Директива (ЕС) 2016/680.

2. Всеки спор между Европол и държавите членки относно крайната отговорност за обезщетение, отпуснато в съответствие с параграф 1 от настоящия член на лице, което е претърпяло имуществени или неимуществени вреди, се отнася до управителния съвет. Управителният съвет урежда спора относно тази отговорност с мнозинство от две трети от членовете си, без да се засяга правото на оспорване на това решение в съответствие с член 263 от ДФЕС.“

45) Член 51 се изменя, както следва:

а) параграф 3 се изменя, както следва:

i) буква г) се заменя със следното:

„г) консолидирания годишен доклад за дейността на Европол, посочен в член 11, параграф 1, буква в), включително съответната информация за дейностите на Европол и получените резултати при обработката на големи набори от данни, без да се разкриват оперативни данни и без да се засягат текущи разследвания;“

ii) добавят се следните букви:

„е) ежегодна информация съгласно член 26, параграф 11 относно личните данни, обменени с частноправни субекти съгласно членове 26, 26а и 26б, включително оценка на ефективността на сътрудничеството, конкретни примери на случаи, показващи защо тези искания са били необходими и пропорционални с оглед на изпълнението на целите и задачите на Европол, както и, във връзка с обмена на лични данни съгласно член 26б, броя на идентифицираните в резултат от този обмен деца, доколкото Европол разполага с тази информация;

ж) ежегодна информация относно броя на случаите, в които е било необходимо Европол да обработва лични данни, които не се отнасят до категориите субекти на данни, изброени в приложение II, с цел оказване на подкрепа на държавите членки при текущо конкретно наказателно разследване в съответствие с член 18а, наред с информация относно продължителността и резултатите от обработката, включително примери за такива случаи, показващи защо тази обработка на данни е била необходима и пропорционална;

з) ежегодна информация относно предаването на лични данни на трети държави и международни организации по член 25, параграф 1 или по член 25, параграф 4а, с разбивка по правно основание, и относно броя на случаите, в които изпълнителният директор е разрешил съгласно член 25, параграф 5 предаването или категориите предавания на лични данни, свързани с текущо конкретно наказателно разследване, на трети държави или международни организации, включително информация относно съответните държави и срока, за който е дадено разрешението;

и) ежегодна информация за броя на случаите, в които Европол е предложил евентуално въвеждане на информационни сигнали в съответствие с член 4, параграф 1, буква у), включително конкретни примери за случаи, показващи защо е било предложено въвеждането на тези сигнали;

й) ежегодна информация за броя на научноизследователските и иновационните проекти, включително информация за целите на тези проекти, категориите обработвани лични данни, използваните допълнителни гаранции, включително свеждане на данните до минимум, нуждите на правоприлагането, които тези проекти имат за цел да посрещнат, и резултатите от тези проекти;

- к) ежегодна информация за броя на случаите, в които Европол е приложил временна обработка в съответствие с член 18, параграф 6а, и, когато е приложимо, броя на случаите, в които срокът за обработка е бил удължен;
- л) ежегодна информация за броя и видовете случаи, в които са обработени специални категории лични данни съгласно член 30, параграф 2.

Примерите, посочени в букви е) и и), се анонимизират по отношение на личните данни.

Примерите, посочени в буква ж), се анонимизират по отношение на личните данни, без да се разкриват оперативни данни и без да се засягат текущи разследвания.“

- б) параграф 5 се заменя със следното:

„5. СГПК може да изготви обобщение на заключенията относно политическото наблюдение на дейностите на Европол, включващо конкретни препоръки без задължителен характер до Европол, и да представи тези заключения на Европейския парламент и на националните парламенти. Европейският парламент препраща тези заключения за информация на Съвета, Комисията и Европол.“

- 46) Вмъква се следният член:

„Член 52а

Консултативен форум

1. СГПК създава консултативен форум, който да ѝ съдейства при поискване, като предоставя независими консултации по въпросите на основните права.

СГПК и изпълнителният директор могат да се консултират с консултативния форум по всички въпроси, свързани с основните права.

2. СГПК взема решение относно състава на консултативния форум, методите му на работа и условията за изпращане на информация на консултативния форум.“

- 47) В член 58 параграф 9 се заменя със следното:

„9. За всички проекти за недвижими имоти, които биха могли да имат значително финансово отражение върху бюджета на Европол, се прилага Делегиран регламент (ЕС) 2019/715.“

- 48) Член 60 се изменя, както следва:

- а) параграф 4 се заменя със следното:

„4. При получаване на забележките на Сметната палата по междинния счетоводен отчет на Европол за година N съгласно член 246 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета (*) счетоводителят на Европол изготвя окончателния счетоводен отчет на Европол за посочената година. Изпълнителният директор изпраща окончателния счетоводен отчет на управителния съвет за становище.

(*) Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 г. за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (ОВ L 193, 30.7.2018 г., стр. 1).“

- б) параграф 9 се заменя със следното:

„9. Изпълнителният директор представя на Европейския парламент при поискване всяка информация, необходима за гладкото прилагане на процедурата по освобождаване от отговорност за година N в съответствие с член 106, параграф 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2019/715.“

49) Член 61 се заменя със следното:

„Член 61

Финансови правила

1. Финансовите правила, приложими по отношение на Европол, се приемат от управителния съвет след консултация с Комисията. Те не могат да се отклоняват от Делегиран регламент (ЕС) 2019/715, освен ако това не се налага поради специфичните изисквания за функционирането на Европол и ако Комисията не е дала предварителното си съгласие.

2. Европол може да отпуска безвъзмездни средства, свързани с изпълнението на своите цели и задачи.

3. Европол може да отпуска безвъзмездни средства без покана за представяне на предложения към държавите членки за изпълнение на дейности, попадащи в обхвата на целите и задачите на Европол.

4. Когато това е надлежно обосновано за оперативни цели и след разрешение от управителния съвет, финансовата подкрепа може да покрие пълните инвестиционни разходи за оборудване и инфраструктура.

Финансовите правила, посочени в параграф 1, може да конкретизират критериите, съгласно които финансовата подкрепа може да покрива пълните инвестиционни разходи, посочени в първа алинея от настоящия параграф.

5. По отношение на финансовата подкрепа, предоставяна за дейностите на съвместните екипи за разследване, Европол и Евроюст съвместно определят реда и условията, при които се обработват заявленията за такава подкрепа.“

50) Член 68 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. До 29 юни 2027 г. и на всеки пет години след това Комисията извършва оценка, по-специално на въздействието, ефективността и ефикасността на Европол и на неговите работни практики. В тази оценка може да се разгледа по-специално евентуалната необходимост от изменение на структурата, функционирането, областта на дейност и задачите на Европол и финансовите последици от това изменение.“

б) добавя се следният параграф:

„3. До 29 юни 2025 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад с оценка и анализ на оперативното въздействие от изпълнението на задачите, предвидени в настоящия регламент, по-специално в член 4, параграф 1, буква у), член 18, параграф 2, буква д), член 18, параграф 6а и членове 18а, 26, 26а и 26б по отношение на целите на Европол. В доклада се оценява въздействието на тези задачи върху основните права и свободи, залегнали в Хартата. В него също така се прави анализ на разходите и ползите от разширяването на обхвата на задачите на Европол.“

51) Въмъкват се следните членове:

„Член 74а

Преходни разпоредби относно обработката на лични данни в подкрепа на текущо наказателно разследване

1. Когато държава членка, Европейската прокуратура или Евроюст са предоставили на Европол лични данни, които не се отнасят до категориите субекти на данни, изброени в приложение II, преди 28 юни 2022 г., Европол може да обработва тези лични данни в съответствие с член 18а, когато:

а) съответната държава членка, Европейската прокуратура или Евроюст уведомят Европол в срок до 29 септември 2022 г., че имат разрешение да обработват тези лични данни в съответствие с приложимите процесуални изисквания и гаранции съгласно правото на Съюза или национално право в рамките на текущо наказателно разследване, за което са поискали подкрепа от Европол при първоначалното предоставяне на данните;

б) съответната държава членка, Европейската прокуратура или Евроюст отправят искане към Европол в срок до 29 септември 2022 г. да подкрепи текущото наказателно разследване, посочено в буква а); и

в) Европол прецени, в съответствие с член 18а, параграф 1, буква б), че не е възможно да подкрепи текущото наказателно разследване, посочено в буква а) от настоящия параграф, без да се обработват лични данни, които не са в съответствие с член 18, параграф 5.

Оценката, посочена в буква в) от настоящия параграф, се записва и изпраща на ЕНОЗД за информация, когато Европол престане да подкрепя съответното конкретно наказателно разследване.

2. Когато държава членка, Европейската прокуратура или Евроюст не спазят едно или повече от изискванията, посочени в параграф 1, букви а) и б) от настоящия член по отношение на лични данни, които не се отнасят до категориите субекти на данни, изброени в приложение II, и които те са предоставили на Европол преди 28 юни 2022 г., или когато държава членка, Европейската прокуратура или Евроюст не спазят изискванията, посочени в параграф 1, буква в) от настоящия член, Европол не обработва тези лични данни в съответствие с член 18а, като без да се засягат член 18, параграф 5 и член 74б, заличава тези лични данни в срок до 29 октомври 2022 г.

3. Когато трета държава по смисъла на член 18а, параграф 6 е предоставила на Европол лични данни, които не се отнасят до категориите субекти на данни, изброени в приложение II, преди 28 юни 2022 г., Европол може да обработва тези лични данни в съответствие с член 18а, параграф 6, когато:

- а) третата държава е предоставила личните данни в подкрепа на конкретно наказателно разследване в една или повече държави членки, за което Европол оказва подкрепа;
- б) третата държава е получила данните в контекста на наказателно разследване в съответствие с процесуалните изисквания и гаранциите, приложими съгласно нейното национално наказателно право;
- в) третата държава информира Европол в срок до 29 септември 2022 г., че има разрешение да обработва тези лични данни в рамките на наказателното разследване, в контекста на което е получила данните;
- г) в съответствие с член 18а, параграф 1, буква б) Европол прецени, че не е възможно да окаже подкрепа за конкретното наказателно разследване, посочено в буква а) от настоящия параграф, без да обработва лични данни, по отношение на които не е спазен член 18, параграф 5 и тази оценка се регистрира и изпраща на ЕНОЗД за информация, когато Европол престане да оказва подкрепа за съответното конкретно наказателно разследване; и
- д) Европол се увери, в съответствие с член 18а, параграф 6, че количеството лични данни не е явно непропорционално по отношение на конкретното наказателно разследване, посочено в буква а) от настоящия параграф, в една или повече държави членки, за което Европол оказва подкрепа.

4. Когато трета държава не изпълнява изискването, предвидено в параграф 3, буква в) от настоящия член, по отношение на лични данни, които не се отнасят до категориите субекти на данни, изброени в приложение II, и които тя е предоставила на Европол преди 28 юни 2022 г. или не е изпълнено когато някое от другите изисквания, предвидени в параграф 3 от настоящия член, Европол не обработва тези лични данни в съответствие с член 18а, параграф 6, като без да се засягат член 18, параграф 5 и член 74б, заличава тези лични данни в срок до 29 октомври 2022 г.

5. Когато държава членка, Европейската прокуратура или Евроюст са предоставили на Европол лични данни, които не се отнасят до категориите субекти на данни, изброени в приложение II, преди 28 юни 2022 г., те могат да поискат от Европол в срок до 29 септември 2022 г. да съхранява тези данни и резултатите от обработката на тези данни от Европол, когато това е необходимо за гарантиране на истинността, надеждността и проследимостта на процеса на събиране на оперативни данни. Европол отделя функционално личните данни, които не се отнасят до категориите субекти на данни, изброени в приложение II, от другите данни и обработва тези данни само с цел да се гарантира истинността, надеждността и проследимостта на процеса на събиране на оперативни данни и само докато е в ход съдебното производство във връзка с наказателното разследване, за което тези данни са били предоставени.

6. Когато е получил лични данни, които не се отнасят до категориите субекти на данни, посочени в приложение II, преди 28 юни 2022 г., Европол не съхранява тези данни с цел гарантиране на истинността, надеждността и проследимостта на процеса на събиране на оперативни данни, освен ако това не е поискано в съответствие с параграф 5. При липса на такова искане Европол заличава тези лични данни в срок до 29 октомври 2022 г.

Член 74б

Преходни разпоредби относно обработката на лични данни, съхранявани от Европол

Без да се засяга член 74а, по отношение на личните данни, които е получил преди 28 юни 2022 г., Европол може да провери дали тези лични данни са свързани с някоя от категориите субекти на данни, изброени в приложение II. За тази цел Европол може да извърши предварителен анализ на тези лични данни в срок до 18 месеца, считано от деня на първоначалното получаване на данните, или в обосновани случаи — и за по-дълъг срок, с предварителното разрешение на ЕНОЗД.

Максималният срок на обработка на данните по първа алинея не надвишава три години, считано от деня на получаването на данните от Европол.“

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Страсбург на 8 юни 2022 година.

За Европейския парламент
Председател
R. METSOLA

За Съвета
Председател
C. BEAUNE

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2022/992 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 8 юни 2022 година****за изменение на Регламент (ЕС) 2016/1628, за да се продължи срокът на правомощието на Комисията да приема делегирани актове****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) С Регламент (ЕС) 2016/1628 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾ се установяват основните разпоредби за емисиите на газообразни и прахови замърсители и за одобряването на типа на двигателите с вътрешно горене за извънпътната подвижна техника и на Комисията се предоставя правомощието да определя някои подробни технически спецификации в делегирани актове. Съгласно член 55, параграф 2 от посочения регламент това правомощие е предоставено на Комисията за ограничен срок от пет години. Този срок изтече на 6 октомври 2021 г. Необходимо е някои от тези делегирани актове да бъдат актуализирани, за да се вземе предвид техническия напредък и да се въведат други изменения в съответствие с предоставеното правомощие, включително във връзка с делегиран акт, с който се определят изискванията относно наблюдението при експлоатацията на двигатели с вътрешно горене, монтирани в извънпътна подвижна техника. Следва също така да бъде възможно да се приемат нови делегирани актове в съответствие с предоставеното правомощие. Следователно, срокът на правомощието на Комисията да приема делегирани актове следва да бъде удължен и следва да се предвиди възможност за допълнителни последващи продължавания.
- (2) Поради това Регламент (ЕС) 2016/1628 следва да бъде съответно изменен.
- (3) Доколкото целта на настоящия регламент не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а поради последиците му може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на тази цел,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

В член 55 от Регламент (ЕС) 2016/1628 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 19, параграф 2, член 24, параграф 11, член 25, параграф 4, член 26, параграф 6, член 34, параграф 9, член 42, параграф 4, член 43, параграф 5 и член 48, се предоставя на Комисията за срок от десет години, считано от 6 октомври 2016 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от 6 януари 2026 г. и девет месеца преди края на всеки следващ петгодишен период. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове от пет години, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.“

⁽¹⁾ Становище от 18 май 2022 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 19 май 2022 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 2 юни 2022 г.

⁽³⁾ Регламент (ЕС) 2016/1628 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2016 г. относно изискванията за граничните стойности на емисиите на газообразни и прахови замърсители и за одобряването на типа на двигателите с вътрешно горене за извънпътна подвижна техника, за изменение на регламенти (ЕС) № 1024/2012 и (ЕС) № 167/2013 и за изменение и отмяна на Директива 97/68/ЕО (ОВ L 252, 16.9.2016 г., стр. 53).

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на 8 юни 2022 година.

За Европейския парламент
Председател
R. METSOLA

За Съвета
Председател
C. BEAUNE

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2022/993 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 8 юни 2022 година

относно минималното ниво на обучение на морските лица

(кодифициран текст)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 100, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Директива 2008/106/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾ е била неколкократно и съществено изменяна ⁽⁴⁾. С оглед постигане на яснота и рационалност, посочената директива следва да бъде кодифицирана.
- (2) С цел да се поддържа и с цел да се подобрява високото равнище на морска безопасност и да се предотвратява замърсяването в морето е от съществено значение да се поддържа и по възможност да се подобрява нивото на познанията и уменията на морските лица на Съюза чрез развиване на морското обучение и освидетелстване в съответствие с международните правила и техническия прогрес, както и да се предприемат допълнителни мерки за подобряване на наличните на европейско равнище умения в областта на морското дело.
- (3) Обучението и освидетелстването на морските лица се урежда на международно равнище от Международната конвенция за вахтената служба и нормите за подготовка и освидетелстване на моряците от 1978 г. (наричана по-нататък „Конвенцията STCW“) на Международната морска организация (ММО), която бе значително преработена на Конференцията на страните по Конвенцията STCW, проведена в Манила през 2010 г. („измененията от Манила“). През 2015 г. и през 2016 г. бяха приети изменения на Конвенцията STCW.
- (4) Конвенцията STCW е въведена в правото на Съюза с настоящата Директива. Всички държави членки са подписали Конвенцията STCW, поради което хармонизираното изпълнение на международните им задължения се постига чрез привеждане на правилата на Съюза относно обучението и освидетелстването на морските лица в съответствие с Конвенцията STCW.
- (5) Корабоплаването на Съюза разполага с високо качество на морските познания и опит, което допринася за засилване на неговата конкурентоспособност. Качеството на обучението на морските лица е важно за конкурентоспособността на този сектор и за привличането на европейските граждани, по-специално на младите хора, към морските професии.
- (6) Държавите членки може да установят норми, по-строги от минималните норми, определени с Конвенцията STCW и настоящата директива.
- (7) Правилата на Конвенцията STCW, които са приложени към настоящата директива, следва да се допълнят със задължителните разпоредби, които се съдържат в част А от Кодекса за подготовка и освидетелстване на моряците и носенето на вахта (Кодекса STCW). Част Б от Кодекса STCW съдържа препоръчителни ръководства, предназначени да подпомогнат страните по Конвенцията STCW и лицата, които участват в изпълнението, прилагането или принудителното изпълнение на тези мерки, да осигурят пълното действие на Конвенцията по еднообразен начин.

⁽¹⁾ ОВ С 123, 9.4.2021 г., стр. 80.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 5 април 2022 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 24 май 2022 г.

⁽³⁾ Директива 2008/106/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно минималното ниво на обучение на морските лица (ОВ L 323, 3.12.2008 г., стр. 33).

⁽⁴⁾ Вж. приложение IV, част А.

- (8) Една от целите на общата транспортна политика в областта на морския транспорт е да улесни движението на морските лица в рамките на Съюза. Това движение допринася, наред с другото, за това секторът на морския транспорт в Съюза да стане привлекателен за бъдещите поколения, за да се избегнат ситуации, в които европейският морски отрасъл изпитва недостиг на квалифициран персонал с подходящата комбинация от умения и компетентности. Взаимното признаване на свидетелства за морски лица, издадени от държавите членки, е от съществено значение за улесняване на свободното движение на морските лица. Предвид правото на добра администрация решенията на държавите членки по отношение на приемането на свидетелства за професионална компетентност, издадени на морски лица от други държави членки, за целите на издаване на национални свидетелства за правоспособност следва да се основават на съображения, които могат да бъдат удостоверени от съответното морско лице.
- (9) Обучението на морските лица следва да включва подходящо теоретично и практическо обучение, за да се гарантира, че морските лица са квалифицирани да спазват нормите за сигурност и безопасност и са способни да предприемат ответни действия при опасност и в извънредни ситуации.
- (10) Държавите членки следва да приемат и прилагат конкретни мерки за предотвратяване и санкциониране на практиките на измама, свързани със свидетелства за правоспособност и свидетелства за професионална компетентност, както и да полагат усилия в рамките на ММО за постигане на строги и изпълними споразумения за борбата с подобни практики по целия свят.
- (11) Нормите за качество и системите за управление на качеството следва да бъдат разработени и приложени, като се вземе предвид, където е приложимо, препоръката на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. ⁽⁵⁾ и съответните мерки, приети от държавите членки.
- (12) За да се подобрят морската безопасност и предотвратяването на замърсяването на морето, с настоящата директива, в съответствие с Конвенцията STCW, следва да се предвидят разпоредби относно минималните периоди на почивка на вахтения персонал. Тези разпоредби следва да се прилагат, без да се засягат разпоредбите на Директива 1999/63/ЕО на Съвета ⁽⁶⁾.
- (13) Европейските социални партньори постигнаха споразумение относно минималното време за почивка, приложимо за морските лица, и Директива 1999/63/ЕО беше приета с оглед на изпълнението на посоченото споразумение. Същата директива дава възможност също така да се разрешат изключения по отношение на минималното време за почивка на морските лица. Възможността обаче за разрешаване на изключения следва да бъде ограничена по отношение на максималната им продължителност, честота и обхват. Измененията от Манила имаха за цел, наред с други въпроси, да определят обективни граници на изключенията за минималното време за почивка на вахтения персонал и морските лица, на които са възложени задачи, свързани с безопасността, сигурността и предотвратяването на замърсяване, с оглед да бъде избегната умората. Поради това настоящата директива следва да отрази измененията от Манила по начин, който гарантира съответствие с Директива 1999/63/ЕО.
- (14) За да се подобри морската безопасност и за да се предотвратят загубите на човешки живот и замърсяването на морето, следва да се осигури комуникацията между членовете на екипажите на корабите, плаващи във водите на Съюза.
- (15) Персоналът на пътнически кораби, определен да помага на пътниците в извънредни ситуации, следва да може да осъществява комуникация с пътниците.
- (16) Екипажи, служещи на борда на танкери, които превозват вредни или замърсяващи околната среда товари, следва да са способни да действат ефективно за предотвратяване на произшествия и при извънредни ситуации. От първостепенно значение е между капитана, лицата от командния състав и лицата от редовия състав да се установи подходяща връзка за комуникация, която да отговаря на изискванията на настоящата директива.
- (17) Необходимо е да се гарантира, че нивото на компетентност на морските лица, които притежават свидетелства, издадени от трети държави, и които служат на борда на кораби на Съюза, съответства на нивото, което се изисква съгласно Конвенцията STCW. Настоящата директива следва да установи процедурите и общите критерии за признаване от държавите членки на свидетелства на морски лица, издадени от трети държави въз основа на изискванията за обучение и освидетелстване, така както са договорени в рамките на Конвенцията STCW.
- (18) В интерес на морската безопасност държавите членки следва да признават квалификации, доказващи изискваното ниво на обучение, само когато те са издадени от страни или от името на страни по Конвенцията STCW, за които Комитетът по морска безопасност на ММО (КМБ) е установил, че са прилагали и продължават да прилагат изцяло нормите, установени от Конвенцията. Докато КМБ успее да осъществи тази проверка, е необходима процедура за предварително признаване на свидетелствата.

⁽⁵⁾ Препоръка на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. за създаване на Европейска референтна рамка за осигуряване на качество в професионалното образование и обучение (ОВ С 155, 8.7.2009 г., стр. 1).

⁽⁶⁾ Директива 1999/63/ЕО на Съвета от 21 юни 1999 г. относно Споразумението за организацията на работното време на морските лица, сключено между Асоциацията на корабособствениците от Европейската общност (ECSA) и Федерацията на синдикатите на транспортните работници в Европейския съюз (FST) (ОВ L 167, 2.7.1999 г., стр. 33).

- (19) Настоящата директива предвижда централизирана система за признаване на свидетелства за морски лица, издадени от трети държави. С цел ефикасно използване на наличните човешки и финансови ресурси, процедурата за признаване на трети държави следва да се основава на анализ на потребността от признаване, като включва, но не се ограничава до посочване на очаквания брой капитани, лица от командния състав и радиооператори от съответната трета държава, които е вероятно да служат на кораби, плаващи под знамето на държави членки. Този анализ следва да бъде представен за разглеждане от Комитета по морската безопасност и предотвратяването на замърсяването от кораби (КМБПЗК).
- (20) За да се гарантира правото на достоен труд на всички морски лица и да се ограничат нарушенията на конкуренцията на вътрешния пазар, при бъдещо признаване на трети държави следва да се взема предвид дали тези трети държави са ратифицирали Морската трудова конвенция от 2006 г.
- (21) За да се осигури ефикасността на централизираната система за признаване свидетелствата на морските лица, издадени от трети държави, повторна оценка на третите държави, които осигуряват малък брой морски лица на кораби, плаващи под знамето на държави членки, следва да се извършва през интервали от десет години. Този по-дълъг срок за повторна оценка на системата на такива трети държави обаче следва да се съчетае с приоритетни критерии, които са съобразени с опасения, свързани с безопасността, и за целите на които необходимостта от ефикасност се балансира от ефективен предпазен механизъм в случай на влошаване на качеството на предоставяното от съответната трета държава обучение за морски лица.
- (22) Следва да се организира, когато това е подходящо, проверка на морските училища, на програмите и курсовете на обучение. Следва да се установят критерии за такава проверка.
- (23) Европейската агенция за морска безопасност, създадена с Регламент (ЕО) № 1406/2002 на Европейския парламент и на Съвета⁽⁷⁾, следва да подпомага Комисията при проверките във връзка със спазването от държавите членки на изискванията, предвидени в настоящата директива.
- (24) На равнището на Съюза е налична информация относно наетите морски лица от трети държави благодарение на съобщаваната от държавите членки относима информация, съхранявана в техните национални регистри на издадените свидетелства и потвърждения. Тази информация следва да се използва за статистически цели и за целите на определяне на политиката, и по-специално за подобряване на ефикасността на централизираната система за признаване на свидетелства на морски лица, издадени от трети държави. Въз основа на съобщената от държавите членки информация следва да се преразглежда признаването на трети държави, които не са осигурявали морски лица за кораби, плаващи под знамето на държави членки, в продължение на най-малко осем години. Процесът на преразглеждане следва да обхваща възможността за запазване или оттегляне на признаването на съответната трета държава. Освен това съобщената от държавите членки информация следва да се използва и за подреждане по приоритет на повторните оценки на признатите трети държави.
- (25) От държавите членки, в качеството им на пристанищна администрация, се изисква да подобрят безопасността и предотвратяването на замърсяването във водите на Съюза, като извършват приоритетно проверки на корабите, които плават под знамето на трета държава, която не е ратифицирала Конвенцията STCW, като по този начин гарантират, че корабите, които плават под знамето на трета държава, не се ползват от по-благоприятно третиране.
- (26) Разпоредбите относно признаването на професионалните квалификации, предвидени в Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽⁸⁾, не се прилагаха по отношение на признаването на свидетелствата за морски лица съгласно Директива 2008/106/ЕО. Директива 2005/45/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽⁹⁾ уреждаше взаимното признаване на свидетелства за морски лица, издадени от държавите членки. След измененията от 2010 г. на Конвенцията STCW обаче определенията за свидетелства за морски лица, посочени в Директива 2005/45/ЕО, вече не са актуални. Поради това схемата за взаимно признаване на свидетелства за морски лица, издадени от държавите членки, следва да бъде регламентирана, за да бъдат отразени измененията на международно равнище. Освен това медицинските свидетелства за морски лица, издадени по пълномощие от държавите членки, също следва да бъдат включени в схемата за взаимно признаване. За да няма двусмислие и риск от несъгласуваност между Директива 2005/45/ЕО и настоящата директива, взаимното признаване на свидетелства за морски лица следва да се урежда само от настоящата директива. Освен това, с цел намаляване на административната тежест за държавите членки след приемането на съответните изменения на Конвенцията STCW следва да се въведе електронна система за представяне на квалификациите на морските лица.

(7) Регламент (ЕО) № 1406/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2002 г. за създаване на Европейска агенция за морска безопасност (ОВ L 208, 5.8.2002 г., стр. 1).

(8) Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно признаването на професионалните квалификации (ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 22).

(9) Директива 2005/45/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно взаимното признаване на свидетелства за морски лица, издадени от държавите членки, и за изменение на Директива 2001/25/ЕО (ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 160).

- (27) Цифровизацията на данните е неотменна част от техническия прогрес в областта на събирането и съобщаването на данни, като има за цел намаляването на разходите и ефективното използване на човешките ресурси. Комисията следва да обмисли мерки за повишаване на ефективността на държавния пристанищен контрол, включително, *inter alia*, оценка на осъществимостта и добавената стойност на създаването и управлението на централна база данни за свидетелствата за морските лица, която да е свързана с базата данни за проверките, посочена в член 24 от Директива 2009/16/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁰⁾ и към която да са свързани всички държави членки. Тази централна база данни следва да съдържа цялата информация, посочена в приложение III към настоящата Директива, относно свидетелствата за правоспособност и потвържденията, удостоверяващи признаването на свидетелства за професионална компетентност, издадени в съответствие с правила V/1-1 и V/1-2 от Конвенцията STCW.
- (28) Комисията следва да установи диалог със социалните партньори и държавите членки за разработване на инициативи за морско обучение, което допълва договореното на международно равнище минимално ниво на обучение за морските лица и което може да се признава взаимно от държавите членки под формата на европейска морска диплома за високи постижения. Тези инициативи следва да се основават и да се разработват съобразно препоръките по изпълняваните понастоящем пилотни проекти и стратегиите в Подробния план на Комисията за действие за секторно сътрудничество във връзка с уменията.
- (29) За да се съобразят промените на международно равнище и да се гарантира своевременното адаптиране на правилата на Съюза спрямо тях, на Комисията следва да се делегира правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз по отношение на включване на измененията в Конвенцията STCW и част А от Кодекса STCW чрез актуализиране на техническите изисквания относно обучението и освидетелстването на морските лица и чрез привеждане в съответствие на всички приложими разпоредби на настоящата директива във връзка с електронните свидетелства за морски лица. От особена важност е по време на подготовителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложи в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество ⁽¹¹⁾. По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като техните експерти системно имат достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.
- (30) За да се гарантират еднакви условия за изпълнение на разпоредбите на настоящата директива относно признаването на трети държави, както и във връзка със статистическите данни за морските лица, които държавите членки трябва да изпращат на Комисията, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹²⁾.
- (31) Доколкото целта на настоящата директива, а именно привеждането на правилата на Съюза в съответствие с международните правила относно обучението и освидетелстването на морските лица, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а поради обхвата и последиците от действието може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.
- (32) Настоящата директива не засяга задълженията на държавите членки относно сроковете за транспониране в националното законодателство на директивите, посочени в приложение IV, част Б,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Приложно поле

1. Настоящата директива се прилага по отношение на морските лица, посочени в настоящата директива, които служат на борда на морски кораби, плаващи под знамето на държава членка, с изключение на:
 - а) военни кораби, помощни кораби на военноморския флот или други кораби, принадлежащи или експлоатирани от държава членка и чиято дейност е изключително за правителствени нетърговски цели;
 - б) риболовни кораби;

⁽¹⁰⁾ Директива 2009/16/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно държавния пристанищен контрол (ОВ L 131, 28.5.2009 г., стр. 57).

⁽¹¹⁾ ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

⁽¹²⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

- в) яхтите за спорт и развлечение, които не осъществяват търговска дейност;
- г) кораби от дърво с примитивна конструкция.

2. Член 6 се прилага за морските лица, които притежават свидетелство, издадено от държава членка, независимо от тяхното гражданство.

Член 2

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- 1) „капитан“ означава лице, което командва кораб;
- 2) „лице от командния състав“ означава член на екипажа, с изключение на капитана, назначен на такава длъжност в съответствие с националните законови или подзаконови разпоредби или, когато няма такова назначение — съгласно колективен договор или обичайна практика;
- 3) „помощник-капитан“ означава лице от командния състав, квалифицирано в съответствие с разпоредбите на глава II от приложение I;
- 4) „старши помощник-капитан“ означава лицето от командния състав, непосредствено следващо по длъжност капитана, на което се възлага командването на кораба в случай на неспособност на капитана;
- 5) „механик“ означава лице от командния състав, квалифицирано в съответствие с разпоредбите на глава III от приложение I;
- 6) „главен механик“ означава старшият механик, който отговаря за главната пропульсивна уредба, както и за работата и поддръжката на механичните и електрическите системи на кораба;
- 7) „втори механик“ означава механик, следващ по длъжност главния механик, който носи отговорността за главната пропульсивна уредба, както и за работата и поддръжката на механичните и електрическите системи на кораба в случай на неспособност на главния механик;
- 8) „стажант-механик“ означава лице, което преминава обучение за механик и което е назначено на тази длъжност в съответствие с националните законови или подзаконови разпоредби;
- 9) „радиооператор“ означава лице, притежавашо надлежно свидетелство, издадено или признато от компетентните органи в съответствие с разпоредбите на Правилника за радиосъобщенията;
- 10) „лице от редовия състав“ означава член на екипажа на кораба, който не е капитан или лице от командния състав;
- 11) „морски кораб“ означава кораб, различен от тези, които плават изключително по вътрешни водни пътища или защитени морски води, или разположени в близко съседство със защитени морски води или с райони, в които действат пристанищните правила;
- 12) „кораб, плаващ под знамето на държава членка“ означава кораб, регистриран в държава членка и плаващ под знамето на държава членка в съответствие с нейното законодателство; корабите, които не отговарят на това определение, се смятат за кораби, плаващи под знамето на трета държава;
- 13) „крайбрежно плаване“ означава плаване край бреговете на държава членка, така както е определено от тази държава членка;
- 14) „пропульсивна мощност“ означава общата максимална продължителна мощност на цялата главна пропульсивна уредба на кораба, изразена в киловати и посочена в свидетелството за регистрация на кораба или в какъвто и да е друг официален документ;
- 15) „нефтен танкер“ означава кораб, построен и използван за превоз на нефт и нефтопродукти в насипно състояние;
- 16) „танкер химикаловоз“ означава кораб, построен или приспособен и използван за превозване в наливно състояние на течни продукти, изброени в глава 17 от Международния кодекс за построяване и оборудване на кораби, превозващи опасни химически вещества и продукти в наливно състояние, в неговата актуализирана версия;
- 17) „танкер газовоз“ означава кораб, построен или приспособен и използван за превозване в наливно състояние на втечнени газове или други продукти, изброени в глава 19 от Международния кодекс за построяване и оборудване на кораби, превозващи втечнени газове наливно, в неговата актуализирана версия;
- 18) „правилник за радиосъобщенията“ означава правилникът за радиосъобщенията, приложен или считан за приложен към международната конвенция за телекомуникациите, така както е изменена;
- 19) „пътнически кораб“ означава кораб, както е определен в Международната конвенция за безопасност на човешкия живот на море, 1974 г. (SOLAS 74), така както е изменена, на Международната морска организация (ММО);

- 20) „риболовен кораб“ означава кораб, използван за улов на риба или на други живи морски ресурси;
- 21) „Конвенция STCW“ означава Международната конвенция за вахтената служба и нормите за подготовка и освидетелстване на моряците, 1978 г., на ММО, както се прилага към съответните въпроси, като се имат предвид преходните разпоредби на член VII и правило I/15 от Конвенцията и включително, според случая, приложимите разпоредби на Кодекса STCW, като всички те се прилагат в техните актуализирани версии;
- 22) „задължения по радиослужба“ включва, в зависимост от случая, радиовахта, техническа поддръжка и ремонти, извършвани в съответствие с Правилника за радиосъобщенията, SOLAS 74 и, по преценка на всяка държава членка, съответните препоръки на ММО в техните актуализирани версии;
- 23) „ро-ро пътнически кораб“ означава пътнически кораб с товарни помещения или помещения от специална категория, както са определени в SOLAS 74 в нейната актуализирана версия;
- 24) „Кодекс STCW“ означава Кодекс за подготовка и освидетелстване на моряците и носене на вахта, както е приет с Резолюция 2 на Конференцията от 1995 г. от страните по Конвенция STCW, в най-новата ѝ версия;
- 25) „функция“ означава съвкупност от задължения и отговорности, така както са уточнени в Кодекса STCW, необходими за експлоатация на кораба, за опазване човешкия живот на море или за опазването на морската среда;
- 26) „компания“ означава корабособственика или всяка друга организация или лице, като корабен оператор или бeтърбоут чартър, на което корабособственикът е поверил отговорността за експлоатация на кораба и което при приемането на тази отговорност се е съгласило да поеме всички задължения и отговорности, произтичащи за компанията от настоящата директива;
- 27) „плавателен стаж“ означава стаж на борда на кораб във връзка с издаването или подновяването на свидетелство за правоспособност, свидетелство за професионална компетентност или свидетелство за друга квалификация;
- 28) „одобрен“ означава одобрен от държава членка в съответствие с настоящата директива;
- 29) „трета държава“ означава държава, която не е държава членка;
- 30) „месец“ означава календарен месец или тридесет дни, съставени от периоди с продължителност, по-малка от един месец;
- 31) „радиооператор за СМСББ“ означава лице, квалифицирано в съответствие с глава IV от приложение I;
- 32) „Кодексът ISPS“ означава Международният кодекс за сигурност на корабите и пристанищните съоръжения, приет на 12 декември 2002 г. с Резолюция 2 на Конференцията на договарящите се правителства по SOLAS 74, в най-новата ѝ версия;
- 33) „офицер по сигурността на кораба“ означава лицето на борда на кораба, отговорно пред капитана, назначено от компанията като отговорно по сигурността на кораба, включително изпълнението и поддръжката на плана за сигурността на кораба и на връзката със служителя по сигурността на компанията и със служителите по сигурността на пристанищните съоръжения;
- 34) „задълженията, свързани със сигурността“ включват всички задачи и задължения на борда на корабите, както са определени в глава XI/2 от SOLAS 74, така както е изменена и в Кодекса ISPS;
- 35) „свидетелство за правоспособност“ означава свидетелство, издадено и потвърдено за капитаните, лицата от командния състав и радиооператорите в съответствие с глави II, III, IV, V или VII от приложение I, което дава право на своя законен притежател да заема длъжност и да изпълнява предвидените функции с нивото на отговорност, посочени в свидетелството;
- 36) „свидетелство за професионална компетентност“ означава свидетелство, различно от свидетелството за правоспособност, издадено на морско лице, в което се посочва, че са изпълнени съответните изисквания за обучение, компетенции или плавателен стаж, предвидени в настоящата директива;
- 37) „удостоверение“ означават документ, различен от свидетелството за правоспособност или от свидетелство за професионална компетентност, използван, за да се установи, че са изпълнени съответните изисквания в настоящата директива;
- 38) „електромеханик“ означава лице от командния състав, квалифицирано в съответствие с приложение I, глава III;
- 39) „палубен боцман“ означава лице от редовия състав, квалифицирано в съответствие с приложение I, глава II;
- 40) „машинен боцман“ означава лице от редовия състав, квалифицирано в съответствие с приложение I, глава III;
- 41) „електротехник“ означава лице от редовия състав, квалифицирано в съответствие с приложение I, глава III;

- 42) „приемаща държава членка“ означава държавата членка, в която морските лица искат да бъдат приети или признати техните свидетелства за правоспособност, свидетелства за професионална компетентност или удостоверения;
- 43) „Кодекс IGF“ означава Международният кодекс за безопасност на корабите, използващи като гориво газове или други горива с ниска пламна температура, съгласно определението в правило II-1/2.29 от SOLAS 74;
- 44) „полярен кодекс“ означава Международният кодекс за кораби, плаващи в полярни води, съгласно определението в правило XIV/1.1 от SOLAS 74;
- 45) „полярни води“ означава арктически води и/или антарктическото пространство съгласно определенията в правила XIV/1.2, XIV/1.3 и XIV/1.4 от SOLAS 74.

Член 3

Обучение и освидетелстване

1. Държавите членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че морските лица, посочени в член 1, които служат на борда на кораби, са получили обучение, което най-малкото отговаря на изискванията на Конвенцията STCW, установени в приложение I към настоящата директива, и притежават свидетелства съгласно определението в член 2, точки 35 и 36, и/или удостоверение съгласно определението в член 2, точка 37.
2. Държавите членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че членовете на екипажа, които трябва да притежават свидетелство в съответствие с правило III/10.4 от SOLAS 74, са обучени и освидетелствани в съответствие с разпоредбите на настоящата директива.

Член 4

Свидетелства за правоспособност, свидетелства за професионална компетентност и потвърждения

1. Държавите членки гарантират, че свидетелствата за правоспособност и свидетелствата за професионална компетентност се издават само на кандидати, които отговарят на изискванията по настоящия член.
2. Свидетелствата на капитаните, лицата от командния състав и радиооператорите се потвърждават от държавите членки съгласно предвиденото в настоящия член.
3. Свидетелствата за правоспособност и свидетелствата за професионална компетентност се издават в съответствие с правило I/2, параграф 3 от приложението към Конвенцията STCW.
4. Свидетелствата за правоспособност се издават само от държавите членки след проверка на истинността и валидността на всички необходими удостоверения и в съответствие с настоящия член.
5. По отношение на радиооператорите държавите членки могат:
 - a) да включат допълнителни знания, изисквани от съответните правила, в изпита за издаване на свидетелство, отговарящо на изискванията на Правилника за радиосъобщенията; или
 - b) да издадат отделно свидетелство, посочващо, че притежателят му има допълнителните знания, изисквани от съответните правила.
6. По преценка на държавата членка потвържденията могат да бъдат включени в образеца на издаваните свидетелства, както е предвидено в раздел A-I/2 от Кодекса STCW. Ако потвържденията са включени, използваният образец съответства на този, предвиден в раздел A-I/2, параграф 1. Ако потвържденията са издадени по друг начин, използваният образец на потвържденията съответства на този, предвиден в параграф 2 от посочения раздел. Потвържденията се издават в съответствие с член VI, параграф 2 от Конвенцията STCW.

Потвържденията, удостоверяващи издаването на свидетелства за правоспособност, и потвърждения, удостоверяващи свидетелство за професионална компетентност, издадени на капитани и лица от командния състав в съответствие с правила V/1-1 и V/1-2 от приложение I, се издават само ако са изпълнени всички изисквания на Конвенцията STCW и на настоящата директива.

7. Държава членка, която признава свидетелство за правоспособност или свидетелство за професионална компетентност, издадено на капитани и лица от командния състав в съответствие с правила V/1-1 и V/1-2 от приложението към Конвенцията STCW съгласно процедурата, предвидена в член 20, параграф 2 от настоящата директива, издава потвърждение на това свидетелство, за да удостовери признаването му само след като се увери в истинността и валидността на свидетелството. Използваният образец на потвърждение съответства на този, предвиден в раздел A-I/2, параграф 3 от Кодекса STCW.

8. Потвържденията, посочени в параграфи 6 и 7:
- могат да бъдат издавани като отделни документи;
 - се издават само от държави членки;
 - имат уникален номер за всяко от тях, с изключение на потвържденията, удостоверяващи издаването на свидетелство за правоспособност, които могат да имат същия номер като съответното свидетелство за правоспособност, при условие че този номер е уникален;
 - престават да бъдат валидни, когато срокът на действие на потвърденото свидетелство за правоспособност или свидетелство за професионална компетентност, издадено на капитани и лица от командния състав в съответствие с правила V/1-1 и V/1-2 от приложението към Конвенцията STCW, изтече или свидетелството бъде отнето, действието му бъде спряно или то бъде отменено от държавата членка или третата държава, която го е издала, и във всички случаи с изтичане на петгодишен срок от датата на издаването им.
9. Длъжността, на която притежателят на свидетелство има право да служи на борда, се посочва върху образеца на потвърдението със същите изрази като използваните в приложимите изисквания на съответната държава членка относно надеждното комплектоване на кораба с екипаж.
10. Държавите членки може да използват образец, различен от този, който е даден в раздел A-I/2 от Кодекса STCW, при условие че използваният образец съдържа най-малкото изискваната информация, изписана с латински букви и арабски цифри, като се вземат предвид вариантите, разрешени съгласно раздел A-I/2.
11. При спазване на член 20, параграф 7, оригиналът на всяко свидетелство, което се изисква съгласно настоящата директива, се съхранява на борда на кораба, на който служи неговият притежател, на хартиен носител или в цифров формат, като неговата истинност и валидност могат да бъдат проверени в рамките на процедурата по параграф 13, буква б) от настоящия член.
12. Кандидатите за свидетелство доказват по задоволителен начин:
- своята самоличност;
 - че са на възраст, не по-малка от предвидената в правилата, изброени в приложение I, приложими за исканото свидетелство за правоспособност или свидетелство за професионална компетентност;
 - че отговарят на нормите за здравословна годност, посочени в раздел A-I/9 от Кодекса STCW;
 - че са преминали предвидените в правилата в приложение I плавателен стаж и всяко друго задължително обучение, свързано с исканото свидетелство за правоспособност или свидетелство за професионална компетентност;
 - че отговарят на нормите за компетентност, предвидени в правилата в приложение I за длъжностите, функциите и нивата, които трябва да бъдат посочени в потвърдението на свидетелството за правоспособност.

Настоящият параграф не се прилага за признаването на потвърждения съгласно правило I/10 от Конвенцията STCW.

13. Всяка държава членка се задължава:
- да поддържа един или повече регистри за всички свидетелства за правоспособност и свидетелства за професионална компетентност и потвърждения за капитани и лица от командния състав и, в зависимост от случая, за лица от редовия състав, които са издадени, които са с изтекъл срок на действие или които са с продължена валидност, със спряно действие, отменени или обявени за изгубени или унищожени, както и за издадените привилегирани разрешения;
 - да предоставя информация за статуса на свидетелствата за правоспособност, потвържденията и привилегированите разрешения на другите държави членки или на другите страни по Конвенцията STCW и на компаниите, които искат да проверят истинността и валидността на свидетелствата за правоспособност и/или на свидетелствата, издадени на капитани и лица от командния състав в съответствие с правила V/1-1 и V/1-2 от приложение I, представени им от морските лица с оглед получаване на признаване съгласно правило I/10 от Конвенцията STCW или с цел получаване на работа на борда на кораба.
14. На Комисията се предоставя правомощието при влизането в сила на съответните изменения на Конвенцията STCW и част A от Кодекса STCW във връзка с електронните свидетелства за морски лица да приеме делегирани актове в съответствие с член 30, за да измени настоящата директива, като приведе в съответствие нейните приложими разпоредби с измененията на Конвенцията STCW и част A от Кодекса STCW с цел цифровизиране на свидетелствата за морски лица и потвържденията.

Член 5

Предоставяне на информация на Комисията

За целите на член 21, параграф 8 и член 22, параграф 2 и за използване само от държавите членки и Комисията за определянето на политиката и за статистически цели държавите членки ежегодно предоставят на Комисията информацията, посочена в приложение III към настоящата директива, относно свидетелствата за правоспособност и потвържденията, удостоверяващи признаването на свидетелствата за правоспособност. Те могат също така да предоставят на доброволна основа информация за свидетелствата за професионална компетентност, издадени на лица от редовия състав в съответствие с глави II, III и VII от приложението към Конвенцията STCW, като например информацията, посочена в приложение III към настоящата директива.

Член 6

Взаимно признаване на свидетелства за морски лица, издадени от държави членки

1. С цел разрешаване на морски лица да служат на борда на корабите, плаващи под нейно знаме, всяка държава членка приема свидетелствата за професионална компетентност и удостоверенията, издавани от или по пълномощие на друга държава членка, на хартиен носител или в цифров формат.

2. Всяка държава членка признава свидетелствата за правоспособност, издавани от друга държава членка, или свидетелствата за професионална компетентност, издавани от друга държава членка на капитани и лица от командния състав в съответствие с правила V/1-1 и V/1-2 от приложение I към настоящата директива, като потвърждава тези свидетелства, с което удостоверява признаването им. Потвърждението, удостоверяващо признаването, се ограничава до длъжностите, функциите и нивата на правоспособност или професионална компетентност, посочени в съответните свидетелства. Потвърждението се издава само ако са били спазени всички изисквания на Конвенцията STCW, в съответствие с правило I/2, параграф 7 от Конвенцията STCW. Използва се образец на потвърждение съответстващ на образца, съдържащ се в раздел A-1/2, параграф 3 от Кодекса STCW.

3. С цел разрешаване на морски лица да служат на борда на корабите, плаващи под нейно знаме, всяка държава членка приема медицинските свидетелства, издадени по пълномощие на друга държава членка в съответствие с член 12.

4. Приемашите държави членки гарантират, че решенията по параграфи 1, 2 и 3 се приемат в разумен срок. Приемашите държави членки гарантират, че морските лица имат правото на обжалване при отказ за потвърждаване или приемане на валидно свидетелство или при липса на отговор в съответствие с националното законодателство и процедури и гарантират, че морските лица получават информация и помощ във връзка с такова обжалване в съответствие с действащото национално законодателство и процедури.

5. Без да се засяга параграф 2 от настоящия член, компетентните органи на приемащата държава членка могат да наложат допълнителни ограничения по отношение на длъжностите, функциите и нивата на правоспособност или професионална компетентност, свързани с крайбрежните плавания, посочени в член 8, или на алтернативните свидетелства, издадени съгласно правило VII/1 от приложение I.

6. Без да се засяга параграф 2, при необходимост приемащата държава членка може да разреши на морски лица да служат на борда на кораб, плаващ под нейно знаме, за срок, който не надвишава три месеца, ако те притежават надлежно и валидно свидетелство, което друга държава членка е издала и потвърдила, но което все още не е било потвърдено с оглед признаването му от заинтересованата приемаща държава членка.

Осигурява се предоставянето при поискване на документ, доказващ че е било подадено искане за потвърждение до компетентните органи.

7. Приемашата държава членка гарантира, че морските лица, които представят за признаване свидетелства за упражняване на функции на управленско ниво, имат подходящи знания за морското законодателство на тази държава членка, от значение за функциите, които им се разрешава да изпълняват.

Член 7

Изисквания във връзка с обучението

Обучението, което се изисква съгласно член 3, се предоставя под форма, която дава възможност да се придобият теоретичните знания и практическите умения, предвидени в приложение I, по-специално що се отнася до използването на спасителни средства и противопожарно оборудване, и която е била одобрена от компетентния орган или институция, посочени от всяка държава членка.

Член 8

Ръководни принципи за крайбрежното плаване

1. Когато дават определение на крайбрежно плаване, държавите членки не налагат на морските лица, които служат на борда на корабите, на които е разрешено да плават под знамето на друга държава членка или на друга страна по Конвенцията STCW и които осъществяват такова плаване, изисквания във връзка с обучението, опита или свидетелствата, по-строги от тези, които налагат на морските лица, служещи на борда на кораби, на които е разрешено да плават под тяхното собствено знаме. Държавите членки в никакъв случай не налагат на морските лица, които служат на борда на кораб, плаващ под знамето на друга държава членка или на друга страна по Конвенцията STCW, изисквания, по-строги от изискванията съгласно настоящата директива, приложими по отношение на лицата, служещи на кораби, които не извършват крайбрежно плаване.

2. За кораби, на които е разрешено да се ползват от разпоредбите на Конвенцията STCW относно крайбрежното плаване, включващо плаване край бреговете на други държави членки или на други страни по Конвенцията STCW в границите на тяхното определение на крайбрежно плаване, държавата членка сключва споразумение със съответните държави членки или страни по Конвенцията, в което се посочват подробностите относно съответните търговски зони, както и други съответни разпоредби.

3. По отношение на корабите, на които е разрешено да плават под знамето на държава членка, които извършват редовно крайбрежно плаване край бреговете на друга държава членка или на друга страна по Конвенцията STCW, държавата членка, под чието знаме на кораба е разрешено да плава, налага на морските лица, служещи на борда на тези кораби, изисквания по отношение на обучението, опита и свидетелствата, най-малкото еднакви с тези, които са наложени от държавата членка или от страната по Конвенцията STCW, край чиито брегове корабът осъществява крайбрежно плаване, при условие че те не са по-строги от изискванията на настоящата директива, приложими по отношение на лицата, служещи на кораби, които не извършват крайбрежно плаване. Морските лица, които служат на кораб, който осъществява плаване, надвишаващо определеното като крайбрежно плаване в държава членка и навлиза във води, които не са обхванати от това определение, следва да отговарят на съответните изисквания на настоящата директива.

4. Държава членка може да даде възможност на кораб, на който е разрешено да плава под нейното знаме, да се ползва от разпоредбите на настоящата директива, които се отнасят до крайбрежното плаване, в случай че корабът осъществява редовно плаване край бреговете на държава, която не е страна по Конвенцията STCW, или крайбрежно плаване, както е определено от посочената държава членка.

5. Свидетелствата за правоспособност на морски лица, издадени от държава членка или страна по Конвенцията STCW за определените ѝ граници на крайбрежно плаване, могат да бъдат признати от други държави членки за служба в техните определени граници на крайбрежно плаване, при условие че съответните държави членки или страни по Конвенцията сключат споразумение, в което се посочват подробностите относно съответните търговски зони и други съответни условия.

6. Държавите членки, даващи определение на крайбрежно плаване, в съответствие с изискванията на настоящия член:

а) спазват принципите, уреждащи крайбрежното плаване, посочени в раздел A-I/3 от Кодекса STCW;

б) включват границите на крайбрежното плаване в потвържденията, издадени съгласно член 4.

7. Когато вземат решение относно определението на крайбрежно плаване и до условията за образование и обучение, които се изискват за това в съответствие с изискванията на параграфи 1, 3 и 4, държавите членки съобщават на Комисията приетите от тях разпоредби в подробности.

Член 9

Предотвратяване на измама и други незаконни практики

1. Държавите членки вземат и налагат подходящи мерки за предотвратяване на измами и други незаконни практики във връзка с издадените свидетелства и потвърждения, и предвиждат санкции, които са ефективни, съразмерни и възпиращи.

2. Държавите членки определят националните органи, компетентни да разкриват и да се борят срещу измамите и другите незаконни практики и да обменят информация с компетентните органи на други държави членки и на трети държави във връзка с освидетелстването на морски лица.

Държавите членки незабавно информират другите държави членки и Комисията за данните за контакт с тези компетентни национални органи.

Държавите членки незабавно информират всички трети държави, с които са сключили споразумение съгласно правило I/10, параграф 1.2 от Конвенцията STCW, за данните за контакт с тези компетентни национални органи.

3. По искане на приемащата държава членка компетентните органи на друга държава членка потвърждават или опровергават писмено истинността на свидетелствата на морските лица, съответните потвърждения или всяко друго удостоверение, доказващо обучение, издадени от тази друга държава членка.

Член 10

Санкции или дисциплинарни мерки

1. Държавите членки установяват ред и процедури за безпристрастно разследване на всякакви случаи на некомпетентност, действие, бездействие или създаване на опасност за сигурността, които биха могли да застрашат пряко безопасността на човешкия живот или на имуществото на море или морската среда, от страна на притежатели на свидетелства за правоспособност и свидетелства за професионална компетентност или потвърждения, издадени от държава членка във връзка с изпълнение на задължения, свързани с тези свидетелства за правоспособност и свидетелства за професионална компетентност, както и за отнемане, спиране на действието или отмяна на тези свидетелства за правоспособност и свидетелства за професионална компетентност по такава причина и за предотвратяване на измами.

2. Държавите членки вземат и налагат подходящи мерки за предотвратяване на измами и други незаконни практики във връзка със свидетелствата за правоспособност и свидетелствата за професионална компетентност и издадените потвърждения.
3. Санкции или дисциплинарни мерки се предвиждат и прилагат в случаите, в които:
 - а) компания или капитан е наел лице, което не притежава свидетелството, изисквано съгласно настоящата директива;
 - б) капитан е позволил лице, което не притежава необходимото свидетелство или валидно привилегировано разрешение или което не притежава документа, изискван съгласно член 20, параграф 7, да изпълнява функция или да служи на длъжност, които според настоящата директива трябва да се изпълняват от лице, притежавашо надлежно свидетелство; или
 - в) лице е получило чрез измама или с подправени документи назначение, за да изпълнява функция или да служи на длъжност, които според настоящата директива трябва да се изпълняват от лице, което притежава свидетелство или привилегировано разрешение.
4. Държавите членки, под чиято юрисдикция се намират която и да е компания или лице, за които има сериозни основания да се смята, че са отговорни или са знаели за очевидно неспазване на настоящата директива, както е посочено в параграф 3, си сътрудничат с всяка държава членка или с всяка друга страна по Конвенцията STCW, която ги уведоми за намерението си да образува производство в рамките на своята юрисдикция.

Член 11

Норми за качество

1. Всяка държава членка гарантира, че:
 - а) всички дейности по обучението, оценяването на правоспособността, освидетелстването, включително издаването на медицински свидетелства, на потвърждения и подновяването на свидетелства, осъществявани от упълномощени от тях неправителствени агенции или образувания, са предмет на непрекъснат контрол в рамките на система за управление на качеството, за да може да се осигури постигането на определените цели, включително и тези, отнасящи се до квалификацията и опита на инструкторите и на оценителите, в съответствие с раздел A-I/8 от Кодекса STCW;
 - б) когато държавни агенции или образувания изпълняват такива дейности, съществува система за управление на качеството в съответствие с раздел A-I/8 от Кодекса STCW;
 - в) целите на образованието и обучението и свързаните с тях норми за качество на правоспособността, които трябва да бъдат постигнати, са ясно определени, както и че са определени нивото на знанията, на разбирането и на уменията, съответстващи на изпитите и оценяването, изисквани съгласно Конвенцията STCW;
 - г) приложното поле на нормите за качество включва управлението на системите за освидетелстване, всички курсове и програми за обучение, изпитите и оценяването, извършвани от всяка държава членка или по нейно пълномощие, както и квалификацията и опита, които се изискват от инструкторите и оценителите, като се имат предвид принципите, системите, контролът и вътрешните проверки за осигуряване на качеството, които са били установени, за да се гарантира постигането на определените цели.

Целите и свързаните с тях норми за качество, посочени в първа алинея, буква в), могат да бъдат определени отделно за различните курсове и програми за обучение и обхващат управлението на системата за освидетелстване.

2. Държавите членки също гарантират, че през интервали от време, които не надвишават пет години, от квалифицирани лица, които не извършват посочените дейности, се извършва независимо оценяване на дейностите по придобиване и оценяване на знанията, разбирането, уменията и компетентността, както и на управлението на системата за освидетелстване, за да се провери дали:
 - а) всички вътрешни мерки за контрол на управлението и наблюдение и допълнителните мерки са съобразени с предвидените правила и документираните процедури и дали те гарантират постигането на определените цели;
 - б) резултатите от всяко независимо оценяване се документират и се довеждат до знанието на отговорните лица в оценяваната област;
 - в) се вземат своевременни мерки за отстраняване на пропуските;

- г) всички приложими разпоредби на Конвенцията STCW и Кодекса STCW, включително измененията им, са обхванати от системата за управление на качеството. Държавите членки могат да включат в тази система и другите приложими разпоредби на настоящата директива.
3. Доклад за всяко оценяване, извършено съгласно параграф 2 от настоящия член, се съобщава от съответната държава членка на Комисията в съответствие с образеца, посочен в раздел A-I/7 от Кодекса STCW, в шестмесечен срок от датата на извършване на оценяването.

Член 12

Норми за здравословна годност

1. Всяка държава членка определя нормите за здравословна годност за морските лица и процедурите за издаването на медицинско свидетелство в съответствие с настоящия член и на раздел A-I/9 от Кодекса STCW, като отчита, когато е приложимо, раздел B-I/9 от Кодекса STCW.
2. Всяка държава членка гарантира, че лицата, отговарящи за оценката на здравословната годност на морските лица, са лекари, признати от тази държава членка за целите на медицинските прегледи на морски лица, в съответствие с раздел A-I/9 от Кодекса STCW.
3. Всяко морско лице, притежавашо свидетелство за правоспособност или свидетелство за професионална компетентност, издадено съгласно разпоредбите на Конвенцията STCW, което е на морска служба, притежава също и валидно медицинско свидетелство, издадено в съответствие с настоящия член и на раздел A-I/9 от Кодекса STCW.
4. Кандидатите за медицинско свидетелство:
 - а) са навършили най-малко 16 години;
 - б) доказват по задоволителен начин своята самоличност;
 - в) отговарят на приложимите норми за здравословна годност, установени от съответната държава членка.
5. Медицинските свидетелства важат за максимален срок от две години, освен ако морското лице е на възраст под осемнадесет години, като в този случай максималният срок на валидност е една година.
6. Ако срокът на валидност на медицинско свидетелство изтече по време на рейса, се прилага правило I/9 от приложението към Конвенцията STCW.
7. В неотложни случаи държава членка може да разреши на дадено морско лице да работи без валидно медицинско свидетелство. В този случай се прилага правило I/9 от приложението към Конвенцията STCW.

Член 13

Продължаване на валидността на свидетелствата за правоспособност и свидетелствата за професионална компетентност

1. С цел продължаване на плавателния стаж всеки капитан, член на командния състав или радиооператор, който притежава свидетелство, издадено или признато съгласно някоя глава от приложение I, с изключение на правило V/3 от глава V или глава VI, и който е на морска служба или има намерение да се върне на морска служба след прекъсване, трябва, през интервали не по-дълги от пет години:
 - а) да покрие нормите за здравословна годност, предвидени в член 12; както и
 - б) да докаже продължаваща професионална компетентност в съответствие с раздел A-I/11 от Кодекса STCW.
2. Всеки капитан, лице от командния състав и радиооператор трябва да завърши успешно съответното одобрено обучение, за да продължи плавателния си стаж на борда на кораби, за които на международно равнище се изисква специално обучение.
3. Всеки капитан и лице от командния състав, за да продължи плавателния си стаж на борда на танкери, трябва да отговаря на изискванията на параграф 1 от настоящия член и от него се изисква през интервали, ненадвишаващи пет години, да доказва продължаваща професионална компетентност за танкери в съответствие с раздел A-I/11, параграф 3 от Кодекса STCW.
4. С цел продължаване на плавателния стаж на борда на кораби, плаващи в полярни води, всеки капитан и член на командния състав, трябва да отговаря на изискванията на параграф 1 от настоящия член и от него се изисква през интервали, ненадвишаващи пет години, да доказва продължаваща професионална компетентност за кораби, извършващи дейност в полярни води, в съответствие с раздел A-I/11, параграф 4 от Кодекса STCW.

5. Всяка държава членка сравнява нормите за компетентност, изисквани по отношение на кандидатите за свидетелства за правоспособност и/или за свидетелства за професионална компетентност, издадени до 1 януари 2017 г., с посочените в част А от Кодекса STCW за съответното свидетелство за правоспособност и/или за свидетелство за професионална компетентност, и решава дали е необходимо да изисква притежателите на тези свидетелства за правоспособност и/или свидетелства за професионална компетентност да преминат през подходящо обучение за опресняване и осъвременяване на знанията или оценяване.

6. Всяка държава членка сравнява нормите за компетентност, които е изисквала по отношение на лицата, които служат на борда на кораби, използващи за гориво газ, преди 1 януари 2017 г., с нормите за компетентност в раздел А-V/3 от Кодекса STCW и решава дали е необходимо да изиска от тези лица да осъвременят квалификациите си.

7. Всяка държава членка осигурява или насърчава, съгласувано със заинтересованите лица, създаването на система от опреснителни курсове и курсове за осъвременяване на знанията, така както са предвидени в раздел А-I/11 от Кодекса STCW.

8. С оглед осъвременяване на знанията на капитаните, лицата от командния състав и радиооператорите всяка държава членка прави необходимото текстове на последните изменения на националните и международните правила относно безопасността на човешкия живот на море, сигурността и опазването на морската среда да бъдат на разположение на корабите, на които е разрешено да плават под нейно знаме, при спазване на член 15, параграф 3, буква б) и на член 19.

Член 14

Използване на тренажори

Нормите за експлоатация и другите разпоредби на раздел А-I/12 на Кодекса STCW, както и другите изисквания на част А от Кодекса STCW, които се отнасят до всяко съответно свидетелство, се спазват по отношение на:

- а) всяко задължително обучение с тренажор;
- б) всяко оценяване на компетентността, изисквана съгласно част А от Кодекса STCW, което се прави на тренажор;
- в) всяка демонстрация, извършвана чрез тренажор, за да се докаже продължаваща компетентност, изисквана съгласно част А от Кодекса STCW.

Член 15

Отговорност на компаниите

1. В съответствие с параграфи 2 и 3 държавите членки възлагат на компаниите отговорността по назначаване на морските лица на служба на борда на техните кораби в съответствие с настоящата директива и изискват всяка компания да гарантира, че:

- а) всички морски лица, назначени на неин кораб, притежават надлежно свидетелство в съответствие с настоящата директива и на разпоредбите, приети от държавата членка;
- б) корабите разполагат с достатъчен персонал, който отговаря на приложимите изисквания на държавата членка относно надеждното комплектоване на кораба с екипаж;
- в) документите и сведенията, отнасящи се до всички морски лица, наети на борда на нейните кораби, се актуализират и са леснодостъпни, и съдържат, без обаче да се ограничават до тях, документите и сведенията за опита на тези лица, тяхното обучение, здравословната им годност и компетентността им за изпълнение на възложените им задължения;
- г) морските лица, назначени на който и да е от нейните кораби, са добре запознати със своите специфични задължения и с общата организация на дейностите, системите, оборудването, процедурите и особеностите на кораба, които са от значение за задължения, които са им възложени при обичайни условия или в извънредни ситуации;
- д) личният състав на кораба може ефективно да координира дейностите си в извънредни ситуации и при изпълняването на функции от особена важност за безопасността или за предотвратяване или намаляване на замърсяването на морето;
- е) морските лица, назначени на който и да е от нейните кораби, са получили обучение за опресняване и осъвременяване на знанията, както се изисква от Конвенцията STCW;
- ж) по всяко време на борда на нейните кораби има ефективна речева комуникация в съответствие с глава V, правило 14, параграфи 3 и 4 от изменената SOLAS 74.

2. Компаниите, капитаните и членовете на екипажа са задължени лично да се уверят, че всички задължения, установени в настоящия член, са изцяло изпълнени и че е взета всяка друга необходима мярка, за да може всеки член на екипажа да допринесе със собствените си знания за безопасната експлоатация на кораба.

3. Компанията дава на капитана на всеки кораб, по отношение на който се прилага настоящата директива, писмени инструкции, описващи политиките и процедурите, които да се следват, за да гарантира, че всички новоназначени на борда на кораба морски лица имат възможност да се запознаят и свикнат с оборудването на борда, процедурите по експлоатацията и другите правила и организационни практики, необходими за точното изпълнение на техните задължения, преди тези задължения да им бъдат възложени. Тези политики и процедури включват:

- a) предоставянето на всички новоназначени морски лица на разумен срок, даващ им възможност да се запознаят и свикнат със:
 - i) специфичното оборудване, което ще използват или експлоатират;
 - ii) специфичните за кораба правила и организационни практики и процедури за вахтена служба, безопасност, опазване на околната среда и извънредни ситуации, които те следва да познават, за да изпълняват добре възложените им задължения;
- b) определянето на опитен член на екипажа, който ще бъде натоварен да следи всички новоназначени морски лица да имат възможност да получат основната информация на език, който разбират.

4. Компаниите гарантират, че капитаните, лицата от командния състав и другите членове на екипажа, на които са възложени специфични задължения и отговорности на техните ро-ро пътнически кораби, са преминали обучението за запознаване, за да добият уменията, подходящи за длъжността, която ще заемат, и задълженията и отговорностите, които ще поемат, като се вземат предвид насоките, посочени в раздел Б-1/14 от Кодекса STCW.

Член 16

Годност за носене на вахта

1. С цел предотвратяване на умората държавите членки:
 - a) установяват и налагат периоди за почивка на вахтения персонал и на онези, чиито задължения включват възложени задължения, свързани с безопасността, сигурността и предотвратяването на замърсяване в съответствие с параграфи 3 — 13;
 - b) изискват системите за вахта да са уредени по такъв начин, че ефикасността на вахтения персонал да не се намалява от умора, а задачите да са организирани по такъв начин, че участниците в първата вахта в началото на плаването и в следващите вахти да са достатъчно отпочинали и годни за служба във всяко едно отношение.
2. Държавите членки, с цел предотвратяване на злоупотребата с наркотици и алкохол, гарантират, че са определени подходящи мерки в съответствие с настоящия член.
3. Държавите членки вземат предвид опасността, предизвикана от умората на морските лица, и особено на онези, в чиито задължения се включва безопасното и сигурно функциониране на кораба.
4. На всички лица, които са определени за вахтени офицери или моряци, и на онези, чиито задължения включват възложени задължения, свързани с безопасността, сигурността и предотвратяването на замърсяване, се осигурява време за почивка от не по-малко от:
 - a) 10 часа почивка на всеки период от 24 часа; както и
 - b) 77 часа на всеки период от седем дни.
5. Почивката може да се разделя на не повече от два периода, единият от които е с продължителност най-малко шест часа, а интервалът между два последователни периода за почивка не надвишава 14 часа.
6. Изискванията относно периодите за почивка, определени в параграфи 4 и 5, не е необходимо да се спазват при извънредни ситуации или при други извънредни работни условия. Учебните тревоги, ученията за противопожарна безопасност и ползване на спасителните лодки, и ученията, предписани от националното законодателство и международните актове, се провеждат по начин, който в максимална степен предотвратява нарушаването на периодите за почивка и не води до умора.
7. Държавите членки изискват разписанията за вахтата да бъдат обявени на леснодостъпно място. Разписанията се изготвят в стандартен формат на работния език или езици на кораба и на английски език.
8. Когато морско лице е на разположение, например когато в машинното отделение не присъстват хора, той получава съответен период за почивка като компенсация, ако нормалната продължителност на неговата почивка е била нарушена от повиквания на работа.

9. Държавите членки изискват записите на всекидневните часове за почивка на морските лица да се поддържат в стандартизиран формат, на работния език или езици на кораба и на английски език, за да се позволи наблюдението и проверката на спазването на настоящия член. Морските лица получават копие от записите, които се отнасят за тях, което копие е заверено от капитана или от упълномощено от капитана лице, както и от морските лица.

10. Независимо от правилата, определени в параграфи 3 — 9, капитанът на кораба има право да изиска от морското лице да положи неограничен брой часове труд, необходими за непосредствената безопасност на кораба, на лицата на борда или на товара, или за да се окаже помощ на други кораби или на лица, търпящи бедствие в морето. Съответно, капитанът може да отмени разписанието за почивка и да изиска морското лице да работи неограничен брой часове до възстановяване на нормалното положение. Веднага след като това стане практически възможно след възстановяване на нормалното положение, капитанът гарантира, че на всички морски лица, извършвали работа във време, предвидено за почивка според разписанието, се осигурява адекватен период за почивка.

11. Като надлежно вземат предвид общите принципи за опазване на здравето и безопасността на работниците и в съответствие с Директива 1999/63/ЕО, държавите членки могат, посредством закони, подзаконовни нормативни актове или процедури на национално равнище за компетентния орган, да разрешават или регистрират колективни споразумения, които позволяват изключения от изискваните часове за почивка, установени в параграф 4, буква б) и в параграф 5 от настоящия член, при условие че периодът за почивка е не по-малък от 70 часа за всеки период от седем дни и се спазват ограниченията, изложени в параграфи 12 и 13 от настоящия член. Тези изключения съответстват, доколкото е възможно, на определените норми, но при тях могат да се отчитат по-чести или по-продължителни периоди на отпуск или предоставянето на компенсационен отпуск на морските лица, даващи вахта, или на морските лица, работещи на борда на кораби, предназначени за кратки пътувания. Доколкото е възможно, при изключенията се вземат предвид насоките по отношение на предотвратяване на умората, определени в раздел Б-VIII/1 от Кодекса STCW. Не се разрешават изключения от минималното време за почивка, предвидено в параграф 4, буква а) от настоящия член.

12. Посочените в параграф 11 изключения от седмичния период за почивка, предвиден в параграф 4, буква б), не се разрешават за повече от две последователни седмици. Интервалите между два периода на изключения на борда не са по-къси от удвоената продължителност на изключението.

13. В рамките на възможните изключения от параграф 5, посочени в параграф 11, минималното време за почивка през всеки период от 24 часа, предвидено в параграф 4, буква а), могат да бъдат разделени на не повече от три периода на почивка, единият от които трае поне шест часа, а никой от другите два периода не е по-къс от един час. Интервалите между два последователни периода за почивка не превишават 14 часа. Изключенията не надхвърлят два периода от 24 часа за всеки период от седем дни.

14. Държавите членки определят, с цел предотвратяване на злоупотребата с алкохол, ограничение от не повече от 0,05 % концентрация на алкохол в кръвта или 0,25 mg/l алкохол в дъха или количество алкохол, водещо до такава алкохолна концентрация, за капитани, офицери и други морски лица, когато се изпълняват възложени задължения, свързани с безопасността, сигурността и опазването на морската среда.

Член 17

Привилегировани разрешения

1. При условия на крайна нужда компетентните органи могат, ако преценят, че от това не произтича никаква опасност за хора, имущество или за околната среда, да предоставят привилегировано разрешение с цел дадено морско лице да служи на борда на определен кораб за определен период, който не надвишава шест месеца, на длъжност, за която това лице не притежава надлежно свидетелство, при условие че лицето, на което е предоставено това привилегировано разрешение, притежава достатъчна квалификация, за да заеме свободната длъжност по начин, удовлетворяващ изискванията на компетентните органи по отношение на сигурността; привилегировано разрешение обаче не се предоставя за длъжността на радиооператор освен при обстоятелства, предвидени от Правилника за радиосъобщенията. Привилегировано разрешение не се предоставя за длъжностите на капитан или на главен механик освен при непреодолима сила, като в този случай срокът на неговата продължителност е възможно най-кратък.

2. Всяко привилегировано разрешение, предоставено за определена длъжност, се дава само на лице, притежавашо свидетелство, което се изисква за заемане на непосредствено по-ниската длъжност. Когато за по-ниската длъжност не се изисква свидетелство, привилегировано разрешение може да бъде предоставено на лице, чиито квалификации и опит според компетентните органи са на ниво, напълно равностойно на това, което се изисква за длъжността, която следва да се заеме, при условие че това лице, ако не притежава надлежно свидетелство, бъде задължено да положи успешно изпит, приет от компетентните органи, за да докаже, че такава разрешение може да му бъде предоставено, без да бъде застрашена сигурността. Освен това компетентните органи гарантират, че въпросната длъжност ще бъде заета възможно най-бързо от притежател на надлежно свидетелство.

Член 18

Отговорности на държавите членки в областта на обучението и оценяването

1. Държавите членки определят органите или институциите, които трябва да:
 - а) осигуряват обучението, посочено в член 3;
 - б) организират и/или наблюдават изпитите, когато е необходимо;
 - в) издават свидетелствата, посочени в член 4;
 - г) предоставят привилегированите разрешения, предвидени в член 17.
2. Държавите членки гарантират, че:
 - а) обучението и оценяването на морските лица са:
 - i) структурирани в съответствие с писмените програми, включително и методите и средствата за изпълнение, процедурите и педагогическите помагала, необходими за достигане на изискваното ниво на компетентност;
 - ii) провеждани, наблюдавани, оценявани и подпомагани от лица, които притежават квалификация в съответствие с букви г), д) и е);
 - б) лицата, които осъществяват обучение или извършват оценяване, като едновременно с това са наети да работят на борда на кораба, вършат това само когато обучението или оценяването не вредят на нормалната работа на кораба и когато те могат да посветят време и внимание на това обучение или оценяване;
 - в) инструкторите, наблюдаващите и оценителите имат квалификация във връзка със специфичния вид и ниво на обучение или оценяване на компетентността на морските лица на борда на кораба или на сушата;
 - г) всяко лице, което извършва по време на работа на борда на кораба или на сушата обучение на морски лица, предназначено да им даде възможност да придобият квалификацията, необходима за получаване на свидетелство съгласно настоящата директива:
 - i) има общ поглед върху програмата за обучение и разбира специфичните цели в областта на обучението за конкретния вид провеждано обучение;
 - ii) притежава необходимата квалификация за работата, която е предмет на извършваното обучение;
 - iii) ако извършва обучение с помощта на тренажор:
 - е получило подходящи методически указания, свързани с използването на тренажорите; и
 - е придобило практически опит за експлоатацията на конкретния вид използван тренажор;
 - д) всяко лице, което отговаря за наблюдение на обучението по време на работа на морските лица, предназначено да им даде възможност да придобият квалификацията, която е необходима за получаване на свидетелство, разбира напълно програмата на обучение и специфичните цели на всеки вид провеждано обучение;
 - е) всяко лице, което извършва на борда на кораба или на сушата оценяване на компетентността на морските лица по време на работа, за да прецени дали притежават необходимата квалификация за получаването на свидетелство съгласно настоящата директива:
 - i) има подходящо ниво на знания и разбиране на компетентността, която следва да се оценява;
 - ii) притежава нужната квалификация за задачите, които са предмет на оценяване;
 - iii) е получило съответните инструкции относно методите и практиката на оценяването;
 - iv) има практически опит в оценяването;
 - v) в случай на оценяване, което изисква използването на тренажори, има практически опит в оценяването, свързан с конкретния вид използван тренажор, който е натрупало под наблюдението на опитен оценител и този опит е бил сметнат за достатъчен от оценителя;
 - ж) в случай че държава членка признава обучение, даден център за обучение или квалификация, осигурена от него, в рамките на нейните изисквания, свързани с издаването на свидетелство, приложното поле на нормите за качество съгласно член 11 обхваща и квалификацията и опита на инструкторите и оценителите; тези квалификация, опит и прилагане на нормите за качество включват подходящо педагогическо обучение, както и обучение за методите и практиките на обучение и оценяване и трябва да отговарят на всички приложими изисквания от букви г), д) и е) от настоящия параграф.

Член 19

Комуникация на борда

Държавите членки гарантират, че:

- а) без да се засягат разпоредбите на букви б) и г), на борда на всеки кораб, плаващ под знамето на държава членка, съществуват средства, които предоставят във всеки момент възможност за речева комуникация между всички членове на екипажа на кораба по отношение на безопасността и която по-специално гарантира точното и навременно получаване и разбиране на съобщенията и инструкциите;
- б) на борда на всеки пътнически кораб, плаващ под знамето на държава членка, и на борда на всеки пътнически кораб, идващ от и/или пътуващ за пристанище на държава членка, е установен и записан в бордовия дневник на кораба общ работен език, за да бъде гарантирана ефективността на действията на екипажа по отношение въпросите на сигурността;
- компанията или капитанът, в зависимост от случая, определя подходящия работен език; от всяко морско лице се изисква да разбира този език и, когато това е необходимо, да дава заповеди и инструкции и да докладва на този език;
- ако работният език не е официален език на държавата членка, всички изложени планове и списъци включват превод на работния език;
- в) на борда на пътническите кораби персоналът, определен в списъка на екипажа да помага на пътниците в случай на извънредна ситуация, е лесен за идентифициране и притежава достатъчно комуникационни умения за тази цел, като това се преценява с оглед на подходящ набор от които и да е измежду следните критерии:
- i) езикът или езиците, отговарящи на основните националности на пътниците, превозвани по определен маршрут;
 - ii) вероятността, че способността на този персонал да използва елементарни понятия на английски език за основните инструкции му дава възможност да общува с пътниците, нуждаещи се от помощ, независимо от това дали съответните пътник и член на екипажа владеят един общ език;
 - iii) евентуалната необходимост да се общува по време на извънредна ситуация с други средства като например демонстрации, език на жестовите, посочване на местата, на които се намират инструкциите, на места за събиране, на мястото на спасителните съоръжения и на аварийните изходи, когато речевата комуникация не е възможна;
 - iv) степента, в която пълните инструкции за безопасност са били предоставени на пътниците на техния роден език или езици;
 - v) езиците, на които могат да бъдат разпространени съобщенията при извънредна ситуация или при учение, за да бъдат дадени на пътниците най-важните указания и да бъде улеснена задачата на членовете на екипажа при оказването на помощ на пътниците;
- г) на борда на нефтените танкери, танкерите химикаловози и танкерите газовози, плаващи под знамето на държава членка, капитанът, лицата от командния състав и лицата от редовия състав са способни да общуват помежду си на общ работен език или езици;
- д) са налице достатъчно средства за комуникация между кораба и бреговите власти; такива комуникации се осъществяват в съответствие с разпоредбите на глава V, правило 14, параграф 4 от SOLAS 74;
- е) когато осъществяват държавен пристанищен контрол в съответствие с Директива 2009/16/ЕО, държавите членки следят корабите, плаващи под знаме, различно от знамето на държава членка, също да спазват настоящия член.

Член 20

Признаване на свидетелствата за правоспособност и на свидетелствата за професионална компетентност

1. На морските лица, които не притежават свидетелства за правоспособност, издадени от държавите членки, или свидетелства за професионална компетентност, издадени от държавите членки, на капитани и лица от командния състав в съответствие с правила V/1-1 и V/1-2 от Конвенцията STCW, може да бъде разрешено да служат на кораби, плаващи под знамето на държава членка, при условие че е взето решение за признаване на техните свидетелства за правоспособност или свидетелства за професионална компетентност съгласно процедурите, определени в параграфи 2 — 6 от настоящия член.
2. Държава членка, която възнамерява, с цел служба на борда на кораби, плаващи под нейно знаме, да признае чрез потвърждение посочените в параграф 1 от настоящия член свидетелства за правоспособност или свидетелства за професионална компетентност, издадени от трета държава на капитан, лице от командния състав или радиооператор, подава до Комисията искане за признаване на съответната трета държава, придружено от предварителен анализ на спазването от страна на третата държава на изискванията на Конвенцията STCW, като събере информацията, посочената в приложение II към настоящата директива. В предварителния анализ държавата членка предоставя в подкрепа на искането си допълнителна информация за основанията за признаване на третата държава.

След подаването на такова искане от държава членка Комисията обработва без забавяне искането и взема решение, в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 31, параграф 2, за започване на оценяване на системата за обучение и освидетелстване в третата държава в разумен срок, като отчита надлежно крайния срок, определен в параграф 3 от настоящия член.

Когато бъде прието положително решение за започване на оценяване, Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност и с евентуалното участие на подалата искането държава членка и евентуално други заинтересовани държави членки, събира информацията, посочена в приложение II към настоящата директива, и извършва оценка на системите за обучение и освидетелстване в третата държава, във връзка с която е представено искане за признаване, за да се увери, че съответната трета държава отговаря на всички изисквания на Конвенцията STCW и че са били предприети съответните мерки за предотвратяване на издаването на свидетелства чрез измама, и за да съобрази дали третата държава е ратифицирала Морската трудова конвенция от 2006 г.

3. Когато в резултат на оценяването, посочено в параграф 2 от настоящия член, Комисията стигне до извода, че всички изисквания са изпълнени, тя приема актове за изпълнение, съдържащи решението за признаване на третата държава. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 31, параграф 2, в срок от 24 месеца от подаването на искането от държава членка, посочено в параграф 2 от настоящия член.

Ако съответната трета държава трябва да предприеме съществени коригиращи действия, включително да внесе изменения в законодателството си и в системата си за образование, обучение и освидетелстване, за да изпълни изискванията на Конвенцията STCW, актовете за изпълнение, посочени в първа алинея от настоящия параграф, се приемат в срок от 36 месеца от подаването на искането от държава членка, посочено в параграф 2 от настоящия член.

Подалата искането държава членка може да вземе решение за едностранно признаване на третата държава до приемането на акт за изпълнение съгласно настоящия параграф. В случай на такова едностранно признаване държавата членка съобщава на Комисията броя на потвържденията, удостоверяващи признаване, издадени във връзка с посочените в параграф 1 свидетелства за правоспособност и свидетелства за професионална компетентност, издадени от третата държава, до приемането на акта за изпълнение относно признаването на тази трета държава.

4. Държава членка може да вземе решение да потвърди свидетелствата, които са издадени от признатите от Комисията трети държави, по отношение на корабите, плаващи под нейно знаме, като взема предвид разпоредбите, които се съдържат в приложение II, точки 4 и 5.

5. Признаването на свидетелства, издадени от признати трети държави, което е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз*, серия С, преди 14 юни 2005 г., остава в сила.

Това признаване може да се използва от всички държави членки, освен ако Комисията впоследствие го е оттепила съгласно член 21.

6. Комисията изготвя и поддържа актуален списък на признатите трети държави. Списъкът се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*, серия С.

7. Независимо от член 4, параграф 7 държава членка може, ако обстоятелствата го изискват, да разреши на морски лица да служат на борда на кораб, плаващ под нейно знаме, на длъжност, различна от тази на радиоофицер или радиооператор, освен при обстоятелства, предвидени от Правилника за радиосъобщенията, за период, който не надвишава три месеца, ако те притежават надлежно и валидно свидетелство, което трета държава е издала и потвърдила по изисквания начин, но което все още не е било потвърдено с оглед признаването му от заинтересованата държава членка с цел да го направи надлежно свидетелство за служба на борда на корабите, плаващи под нейно знаме.

Осигурява се предоставянето при поискването им на документи, доказващи, че е било направено искане за потвърждение пред компетентните органи.

Член 21

Неспазване на изискванията на Конвенцията STCW

1. Независимо от критериите, посочени в приложение II, когато държава членка смята, че призната трета държава вече не спазва изискванията на Конвенцията STCW, тя незабавно уведомява Комисията, като посочва основанията за това.

Комисията незабавно отнася въпроса до комитета, посочен в член 31, параграф 1.

2. Независимо от критериите, посочени в приложение II, когато Комисията счита, че призната трета държава вече не спазва изискванията на Конвенцията STCW, тя незабавно уведомява държавите членки, като посочва основанията за това.

Комисията незабавно отнася въпроса до комитета, посочен в член 31, параграф 1.

3. Когато държава членка възнамерява да оттегли потвържденията на всички свидетелства, издадени от трета държава, тя незабавно информира Комисията и останалите държави членки за намерението си, като посочва основанията за това.
4. Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност, извършва повторна оценка на признаването на съответната трета държава, за да провери дали тази трета държава няма пропуски по отношение на спазването на изискванията на Конвенцията STCW.
5. Когато са налице данни, които сочат, че конкретен център за морско обучение вече не спазва изискванията на Конвенцията STCW, Комисията уведомява съответната трета държава, че признаването на издадените от нея свидетелства ще бъде оттеглено в двумесечен срок, освен ако не бъдат предприети мерки, с които да се гарантира спазването на всички изисквания на Конвенцията STCW.
6. Решението за оттегляне на признаването се взема от Комисията. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 31, параграф 2. Съответните държави членки предприемат подходящи мерки за изпълнение на решението.
7. Потвържденията, които удостоверяват признаването на свидетелства, издадени в съответствие с разпоредбите на член 4, параграф 7 преди датата, на която е взето решението за оттегляне на признаването на третата държава, остават в сила. Въпреки това морските лица, които притежават такива потвърждения, не могат да претендират за потвърждение, с което им се признава по-висока квалификация, освен ако по-високата квалификация се основава единствено на допълнителен плавателен стаж.
8. Ако в продължение на повече от осем години няма потвърждения, удостоверяващи признаване, издадени от държава членка във връзка с посочените в член 20, параграф 1 свидетелства за правоспособност или свидетелства за професионална компетентност, издадени от определена трета държава, признаването на свидетелствата на тази държава се преразглежда. Комисията приема актове за изпълнение, съдържащи решение, взето в резултат от преразглеждането. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 31, параграф 2, след като държавите членки и съответната трета държава са били уведомени най-малко шест месеца предварително.

Член 22

Повторна оценка

1. Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност, редовно и най-малко веднъж в срок от десет години, считано от последната оценка, извършва повторна оценка на третите държави, които са били признати съгласно процедурата, посочена в член 20, параграф 3, първа алинея, включително третите държави, посочени в член 20, параграф 6, за да провери дали те отговарят на съответните критерии, предвидени в приложение II, и дали са предприети съответните мерки за предотвратяване на издаването на свидетелства с измама.
2. Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност, извършва повторната оценка на третите държави въз основа на приоритетни критерии. Тези приоритетни критерии включват следното:
 - а) данни за резултатите от дейността на държавния пристанищен контрол в съответствие с член 24;
 - б) броя на потвържденията, удостоверяващи признаване, във връзка със свидетелства за правоспособност, издадени от третата държава, както и със свидетелства за професионална компетентност, издадени от третата държава в съответствие с правила V/1-1 и V/1-2 от Конвенцията STCW;
 - в) броя на акредитираните от третата държава институции за морско образование и обучение;
 - г) броя на одобрените от третата държава програми за обучение и професионално развитие на морски лица;
 - д) датата на последната оценка на третата държава от Комисията и броя на пропуските във връзка с основни процеси, констатиращи по време на тази оценка;
 - е) евентуални съществени промени в системата за морско обучение и освидетелстване от третата държава;
 - ж) общия брой морски лица, освидетелствани от третата държава, които служат на кораби, плаващи под знамето на държави членки, и равнището на обучение и квалификация на тези морски лица;
 - з) информацията относно нормите за образование и обучение в третата държава, предоставена от съответните органи или други заинтересовани страни, ако е налична.

В случай че третата държава не спазва изискванията на Конвенцията STCW съгласно член 21 от настоящата директива, повторната оценка на тази трета държава се извършва приоритетно преди оценките на другите трети държави.

3. Комисията предоставя на държавите членки доклад за резултатите от оценката.

Член 23

Държавен пристанищен контрол

1. Всеки кораб, без оглед на неговото знаме, освен видовете кораби, посочени в член 1, когато се намира в пристанище на държава членка, подлежи на държавен пристанищен контрол, осъществяван от надлежно оправомощени от тази държава членка служители, за да се провери дали всички морски лица, служещи на борда, от които се изисква да притежават свидетелство за правоспособност, и/или свидетелство за професионална компетентност и/или удостоверение в съответствие с Конвенцията STCW, притежават такова свидетелство за правоспособност или валидно привилегировано разрешение, и/или свидетелство за професионална компетентност и/или удостоверение.

2. Когато осъществяват държавен пристанищен контрол съгласно настоящата директива, държавите членки гарантират прилагането на всички приложими разпоредби и процедури, установени в Директива 2009/16/ЕО.

Член 24

Процедури на държавен пристанищен контрол

1. Без да се засягат разпоредбите на Директива 2009/16/ЕО, държавният пристанищен контрол съгласно член 23 се ограничава до следното:

- a) проверка дали всички морски лица, служещи на борда, от които се изисква да притежават свидетелство за правоспособност и/или свидетелство за професионална компетентност в съответствие с Конвенцията STCW, притежават такова свидетелство за правоспособност или валидно привилегировано разрешение и/или свидетелство за професионална компетентност, или представят документ, доказващ, че е била подадена молба за потвърждение до органите на държавата на знамето, удостоверяващо признаването на свидетелството за правоспособност;
- b) проверка дали броят и свидетелствата на морските лица, служещи на борда на кораба, са съобразени с изискванията за надеждно комплектоване на корабите с екипаж на органите на държавата, под чието знаме плава корабът.

2. Способността на морските лица на кораба да спазват съответните норми за вахтена служба и за сигурност, установени от Конвенцията STCW, се оценява в съответствие с част А от Кодекса STCW, ако има основателни причини да се смята, че тези норми не се спазват, тъй като е настъпило някое от следните събития:

- a) корабът е претърпял сблъскване, заседнал е или се е отклонил от курса;
- b) по време на пътуване, на котва или на кей корабът е осъществил изхвърляне на вещества, което е незаконно съгласно международна конвенция;
- v) корабът, маневрирайки по неправилен или по опасен начин, не е спазил маршрутите за движение, приети от ММО, или практики и процедури за безопасно корабоплаване;
- г) корабът в други отношения се експлоатира по начин, който представлява опасност за хора, имущество или за околната среда или по начин, който създава риск за сигурността;
- д) дадено свидетелство е било получено чрез измама или лицето, което притежава свидетелство, не е същото, на което свидетелството първоначално е било издадено;
- e) корабът плава под знамето на държава, която не е ратифицирала Конвенцията STCW, или капитанът, лице от командния състав или лице от редовия състав притежава свидетелство, издадено от трета държава, която не е ратифицирала Конвенцията STCW.

3. Независимо от проверката на свидетелството, в рамките на оценяването, предвидено в параграф 2, морските лица могат да бъдат задължени да покажат съответната компетентност на работното си място. Тази демонстрация може поспециално да се изразява в проверка на спазването на изискванията за работа, свързани с нормите за вахтена служба, и на способността на морските лица да реагират правилно при извънредни ситуации, като се има предвид тяхното ниво на компетентност.

Член 25

Задържане

Без да се засягат разпоредбите на Директива 2009/16/ЕО, следните пропуски, доколкото служителят, осъществяващ държавния пристанищен контрол, е установил, че те представляват опасност за хора, имущество или за околната среда, са единственото основание съгласно настоящата директива, на базата на което държава членка може да задържи кораб:

- a) морските лица не притежават свидетелства, не притежават надлежни свидетелства или валидно привилегировано разрешение, или не представят документ, доказващ, че е била подадена молба до органите на държавата, под чието знаме плава корабът за потвърждение, удостоверяващо признаването на свидетелството им;

- б) не са спазени приложимите изисквания на държавата, под чието знаме плава корабът, за надеждно комплектоване на кораба с екипаж;
- в) правилата и организационните практики за вахтената служба на мостика или в машинното отделение не отговарят на изискванията, посочени за кораба от държавата, под чието знаме плава той;
- г) липса по време на вахта на лице, квалифицирано за работа с оборудването, необходимо за безопасността на корабоплаването, радиосъобщенията за целите на безопасността или за предотвратяване замърсяването на морето;
- д) не са доказани професионалните умения за изпълнение на задължения, възложени на морските лица, за да се гарантират безопасността на кораба и предотвратяване замърсяването на морето;
- е) не е възможно да бъдат намерени достатъчно отпочинали и във всяко друго отношение годни за служба лица, за да осигурят първата вахта в началото на плаването и следващите вахти.

Член 26

Редовен мониторинг на спазването на изискванията

Без да се засягат правомощията на Комисията съгласно член 258 от Договора за функционирането на Европейския съюз, Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност, проверява редовно и най-малко на всеки пет години дали държавите членки спазват минималните изисквания, предвидени в настоящата директива.

Член 27

Информация за статистически цели

1. Държавите членки съобщават на Комисията информацията, посочена в приложение III, за целите на член 21, параграф 8 и член 22, параграф 2 и за използването ѝ от държавите членки и Комисията за определяне на политиката.
2. Тази информация се предоставя от държавите членки на Комисията ежегодно в електронен формат и включва информацията, регистрирана до 31 декември на предходната година. Държавите членки си запазват всички права на собственост по отношение на тази информация, която е под формата на необработени данни. Обработените статистически данни, които се изготвят въз основа на такава информация, стават обществено достъпни в съответствие с разпоредбите относно прозрачността и защитата на информацията, установени в член 4 от Регламент (ЕО) № 1406/2002.
3. За да се гарантира защитата на личните данни, държавите членки правят анонимна всяка лична информация, посочена в приложение III, преди да я предадат на Комисията, като използват осигурен или одобрен от Комисията софтуер. Комисията използва единствено информацията, която е направена анонимна.
4. Държавите членки и Комисията гарантират, че мерките за събиране, предаване, съхранение, анализ и разпространение на такава информация са формулирани така, че да позволяват извършването на статистически анализ.

За целите на първа алинея Комисията приема подробни мерки във връзка с техническите изисквания, необходими, за да се гарантира подходящото управление на статистическите данни. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 31, параграф 2.

Член 28

Доклад за оценка

До 2 август 2024 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за оценка, включващ предложения за последващи действия, които да се предприемат предвид резултатите от оценката. В доклада за оценка Комисията прави анализ на прилагането на схемата за взаимно признаване на свидетелства за морски лица, издадени от държави членки, и на евентуалните промени на международно равнище във връзка с електронните свидетелства за морски лица. Комисията прави също така оценка на евентуалното развитие във връзка с възможността за въвеждане в бъдеще на европейски морски дипломи за високи постижения въз основа на препоръките на социалните партньори.

Член 29

Изменение

1. На Комисията се предоставя правомощието да приеме в съответствие с член 30 делегирани актове за изменение на приложение I към настоящата директива и свързаните с него разпоредби на настоящата директива с цел привездането на посоченото приложение и разпоредби в съответствие с измененията на Конвенцията STCW и част А от Кодекса STCW.

2. На Комисията се предоставя правомощието да приеме в съответствие с член 30 делегирани актове за изменение на приложение III към настоящата директива по отношение на конкретни и относими елементи и съдържание на информацията, която трябва да се докладва от държавите членки, при условие че тези актове се ограничават до съобразяването на измененията на Конвенцията STCW и част А от Кодекса STCW и зачитат гаранциите за защита на данните. С тези делегирани актове не могат да се изменят разпоредбите за анонимизирането на данните, предвидени в член 27, параграф 3.

Член 30

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 4, параграф 14 и в член 29, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 1 август 2019 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.
3. Делегирането на правомощия, посочено в член 4, параграф 14 и в член 29, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество.
5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.
6. Делегиран акт, приет съгласно член 4, параграф 14 и член 29, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 31

Процедура на комитета

1. Комисията се подпомага от Комитета по морската безопасност и предотвратяването на замърсяването от кораби (КМБПЗК), създаден с Регламент (ЕО) № 2099/2002 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹³⁾. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Когато комитетът не даде становище, Комисията не приема проекта на акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 32

Санкции

Държавите членки установяват система от санкции за нарушения на националните разпоредби, приети съгласно членове 3, 4, 8, 10 — 16, 18, 19, 20, 23, 24, 25 и приложение I, и вземат всички необходими мерки, за да гарантират прилагането на тези санкции. Предвидените санкции са ефективни, съразмерни и възпиращи.

⁽¹³⁾ Регламент (ЕО) № 2099/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 г. за създаване на Комитет по морската безопасност и предотвратяването на замърсяването от кораби (КМБПЗК) и за изменение на регламентите относно безопасността на морския транспорт и предотвратяването на замърсяването от кораби (ОВ L 324, 29.11.2002 г., стр. 1).

Член 33**Съобщаване**

Държавите членки незабавно съобщават на Комисията текстовете на всички разпоредби, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Комисията информира останалите държави членки за тези разпоредби.

Член 34**Отмяна**

Директива 2008/106/ЕО, изменена с директивите, изброени в приложение IV, част А, се отменя, без да се засягат задълженията на държавите членки относно сроковете за транспониране в националното законодателство на директивите, посочени в приложение IV, част Б.

Позоваванията на отменената директива се тълкуват като позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение V.

Член 35**Влизане в сила**

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването и в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 36**Адресати**

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Страсбург на 8 юни 2022 година.

За Европейския парламент

Председател

R. METSOLA

За Съвета

Председател

C. BEAUNE

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ОБУЧЕНИЕ СЪГЛАСНО КОНВЕНЦИЯТА STCW, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 3

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

1. Правилата, посочени в настоящото приложение, се допълват от задължителните разпоредби, които се съдържат в част А от Кодекса STCW, с изключение на глава VIII, правило VIII/2.

Всяко позоваване на изискване в правилата представлява също и позоваване на съответния раздел от част А от Кодекса STCW.

2. Част А от Кодекса STCW съдържа норми за компетентност, на които се изисква да отговарят кандидатите с оглед издаване или продължаване валидността на свидетелствата за правоспособност съгласно разпоредбите на Конвенцията STCW. За да бъде уточнена връзката, която съществува между разпоредбите на глава VII относно издаването на алтернативни свидетелства и разпоредбите на глави II, III и IV относно издаването на свидетелствата, уменията, посочени в нормите за компетентност, са обособени по подходящ начин в седем функции, а именно:

- 1) корабоводене;
- 2) обработка и подреждане на товара;
- 3) управление експлоатацията на кораба и грижа за лицата на борда;
- 4) морско инженерство;
- 5) електрообзавеждане, електронна апаратура и системи за управление;
- 6) техническо поддържане и ремонт;
- 7) радиосвързки;

като нивата на отговорност са следните:

- 1) управленско ниво;
- 2) оперативнo ниво;
- 3) изпълнителско ниво.

Функциите и нивата на отговорност са посочени в подзаглавията към таблиците с нормите за компетентност в част А, глави II, III и IV от Кодекса STCW.

ГЛАВА II

КАПИТАН И ПАЛУБНА КОМАНДА

Правило II/1

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на вахтени помощник-капитани на кораби с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона

1. Всеки вахтен помощник-капитан, който служи на борда на морски кораб с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона, притежава свидетелство за правоспособност.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. е навършил най-малко 18 години;

- 2.2. има одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от 12 месеца в рамките на одобрена програма за обучение, включваща обучение на борда, което отговаря на изискванията на раздел А-II/1 от Кодекса STCW и е отразено в одобрен дневник за практическа подготовка, или има одобрен плавателен стаж, не по-малък от 36 месеца;
- 2.3. в период не по-малък от шест месеца, е изпълнявал, по време на задължителния плавателен стаж, задължения по вахтената служба на мостика под наблюдението на капитана или на квалифицирано лице от командния състав;
- 2.4. отговаря на приложимите изисквания на правилата от глава IV, в зависимост от случая, по отношение на изпълнението на възложените задължения по радиослужба в съответствие с Правилника за радиосъобщенията;
- 2.5. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-II/1 от Кодекса STCW;
- 2.6. отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-VI/1, параграф 2; раздел А-VI/2, параграфи 1 — 4; раздел А-VI/3, параграфи 1 — 4 и раздел А-VI/4 параграфи 1, 2 и 3 от Кодекса STCW.

Правило II/2

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на капитани и старши помощник-капитани на кораби с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона

Капитан и старши помощник-капитан на кораби с тонаж, равен или по-голям от 3 000 бруто тона

1. Всеки капитан или старши помощник-капитан на морски кораб с тонаж, равен или по-голям от 3 000 бруто тона, притежава свидетелство за правоспособност.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. отговаря на изискванията за издаване на свидетелства за вахтени помощник-капитани на кораби с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона, и има одобрен плавателен стаж на тази длъжност с продължителност:
 - 2.1.1. не по-малко от 12 месеца за свидетелството за старши помощник-капитан;
 - 2.1.2. не по-малко от 36 месеца за свидетелството за капитан; тази продължителност обаче може да бъде намалена на не по-малко от 24 месеца, когато кандидатът има плавателен стаж като старши помощник-капитан в продължение на не по-малко от 12 месеца;
 - 2.2. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-II/2 от Кодекса STCW за капитаните и старши помощник-капитаните на кораби с тонаж, равен или по-голям от 3 000 бруто тона.

Капитан и старши помощник-капитан на кораби с тонаж между 500 и 3 000 бруто тона

3. Всеки капитан или старши помощник-капитан на морски кораб с тонаж между 500 и 3 000 бруто тона притежава свидетелство за правоспособност.
4. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 4.1. за свидетелството за помощник-капитан — отговаря на изискванията за издаване на свидетелство за вахтени помощник-капитани на кораби с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона;
 - 4.2. за свидетелството за капитан — отговаря на изискванията за вахтени помощник-капитани на кораби с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона, и доказва, че има одобрен плавателен стаж на тази длъжност с продължителност не по-малко от 36 месеца; тази продължителност обаче може да бъде намалена на не по-малко от 24 месеца, когато кандидатът има плавателен стаж като старши помощник-капитан в продължение на не по-малко от 12 месеца;
 - 4.3. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-II/2 от Кодекса STCW за капитаните и старши помощник-капитаните на кораби с тонаж между 500 и 3 000 бруто тона.

Правило II/3

Минимални задължителни изисквания за издаване на свидетелства на вахтени помощник-капитани и капитани на кораби с тонаж, по-малък от 500 бруто тона

Кораби, които не осъществяват крайбрежни плавания

1. Всеки вахтен помощник-капитан, който служи на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, който не осъществява крайбрежни плавания, притежава свидетелство за правоспособност за корабите с тонаж 500 и повече бруто тона.
2. Всеки капитан, който служи на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, който не осъществява крайбрежни плавания, притежава свидетелство за правоспособност за служене като капитан на корабите с тонаж между 500 и 3 000 бруто тона.

Кораби, осъществяващи крайбрежни плавания

Вахтени помощник-капитани

3. Всеки вахтен помощник-капитан, който служи на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващ крайбрежни плавания, притежава свидетелство за правоспособност.
4. Всеки кандидат за свидетелство за вахтен помощник-капитан, който служи на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващ крайбрежни плавания:
 - 4.1. е навършил най-малко 18 години;
 - 4.2. е преминал:
 - 4.2.1. специално обучение, включващо подходящ плавателен стаж с достатъчна продължителност, който се изисква от съответната държава членка; или
 - 4.2.2. одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от тридесет и шест месеца като член на палубната команда;
 - 4.3. отговаря на приложимите изисквания на правилата от глава IV, ако е уместно, за изпълнение на възложените задължения по радиослужба в съответствие с Правилника за радиосъобщенията;
 - 4.4. е завършил одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-II/3 от Кодекса STCW за вахтени помощник-капитани на кораби с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващи крайбрежни плавания;
 - 4.5. отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-VI/1, параграф 2; раздел A-VI/2, параграфи 1 — 4; раздел A-VI/3, параграфи 1 — 4 и раздел A-VI/4 параграфи 1, 2 и 3 от Кодекса STCW.

Капитан

5. Всеки капитан, който служи на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващ крайбрежни плавания, притежава свидетелство за правоспособност.
6. Всеки кандидат за свидетелство за капитан на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващ крайбрежни плавания:
 - 6.1. е навършил най-малко 20 години;
 - 6.2. има одобрен плавателен стаж като вахтен помощник-капитан с продължителност не по-малко от 12 месеца;
 - 6.3. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-II/3 от Кодекса STCW за капитани на кораби с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващи крайбрежни плавания;
 - 6.4. отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-VI/1, параграф 2; раздел A-VI/2, параграфи 1 — 4; раздел A-VI/3, параграфи 1 — 4 и раздел A-VI/4 параграфи 1, 2 и 3 от Кодекса STCW.

Изключения

7. Ако прецени, че размерите на даден кораб и условията на плаване са такива, че прилагането на всички изисквания на настоящото правило и на раздел А-П/3 от Кодекса STCW не е нито разумно, нито възможно на практика, администрацията може в съответната степен да освободи капитана и вахтения помощник-капитан на борда на такъв кораб или на такава категория кораби от някои от тези изисквания, като взема предвид сигурността на всички кораби, които биха могли да плават в същите води.

Правило П/4

Минимални задължителни изисквания за издаване на свидетелства на лица от редовия състав, носещи навигационна вахта

1. Всяко лице от редовия състав, носещо навигационна вахта на морски кораб с тонаж 500 или повече бруто тона, което не е стажант или моряк без правоспособност, притежава съответно свидетелство, за да изпълнява тези функции.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. е навършил най-малко 16 години;
 - 2.2. е преминал:
 - 2.2.1. одобрен плавателен стаж, включващ не по-малко от шест месеца обучение и професионален опит; или
 - 2.2.2. специално обучение на борда на кораба или преди качване на борда, което включва плавателен стаж с одобрена продължителност не по-малко от два месеца;
 - 2.3. отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-П/4 от Кодекса STCW.
3. Плавателният стаж, обучението и професионалният опит, които се изискват съгласно точки 2.2.1 и 2.2.2, се отнасят до функциите, свързани с вахтената служба, и включват изпълнението на задължения под прякото наблюдение на капитана, на вахтения помощник-капитан или на квалифицирано лице от редовия състав.

Правило П/5

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на лица от редовия състав като палубни боцмани

1. Всеки палубен боцман, който служи на борда на морски кораб с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона, притежава съответно свидетелство.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. е навършил най-малко 18 години;
 - 2.2. отговаря на изискванията за издаване на свидетелства като лице от редовия състав, носещо навигационна вахта;
 - 2.3. квалифициран е да служи като лице от редовия състав, носещо навигационна вахта, като същевременно има одобрен плавателен стаж като член на палубната команда с продължителност:
 - 2.3.1. не по-малко от 18 месеца; или
 - 2.3.2. не по-малко от 12 месеца и е преминал одобрено обучение;
 - 2.4. отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-П/5 на Кодекса STCW.
3. Всяка държава членка сравнява нормите за компетентност, които изисква по отношение на палубните боцмани за свидетелства, издадени преди 1 януари 2012 г., с тези, които са посочени за свидетелството в раздел А-П/5 от Кодекса STCW, и решава дали е необходимо да изиска от тези служители да осъвременят квалификацията си.

ГЛАВА III

МАШИННА КОМАНДА

Правило III/1

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на вахтени механици в машинно отделение с обслужване или дежурни механици в машинно отделение с периодично безвахтено обслужване

1. Всеки вахтен механик в наблюдавано машинно отделение или дежурен механик в машинно отделение с периодично безвахтено обслужване на борда на морски кораб с пропусивна мощност 750 или повече kW притежава свидетелство за правоспособност.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. е навършил най-малко 18 години;
 - 2.2. е преминал комбинирано практическо обучение и одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от 12 месеца в рамките на одобрена програма за обучение, включваща обучение на борда, което отговаря на изискванията на раздел A-III/1 от Кодекса STCW и е отразено в одобрен дневник за практическа подготовка, или е преминал комбинирано практическо обучение и одобрен плавателен стаж с продължителност от 36 месеца, от които не по-малко от 30 месеца са плавателен стаж в машинно отделение;
 - 2.3. в период, не по-малък от шест месеца, е изпълнявал по време на задължителния плавателен стаж задължения по вахтената служба в машинно отделение под наблюдението на главен механик или на квалифициран механик;
 - 2.4. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-III/1 от Кодекса STCW;
 - 2.5. отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-VI/1, параграф 2; раздел A-VI/2, параграфи 1 — 4, раздел A-VI/3, параграфи 1 — 4 и раздел A-VI/4, параграфи 1, 2 и 3 от Кодекса STCW.

Правило III/2

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на главен механик или втори механик на кораби с пропусивна мощност 3 000 и повече kW

1. Всеки главен механик и всеки втори механик на морски кораб с пропусивна мощност 3 000 и повече kW притежава свидетелство за правоспособност.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. отговаря на изискванията за издаване на свидетелство за вахтен механик на морски кораби с пропусивна мощност 750 или повече kW и има одобрен плавателен стаж на тази длъжност с продължителност:
 - 2.1.1. за свидетелството за втори механик — не по-малко от 12 месеца като квалифициран механик;
 - 2.1.2. за свидетелство за главен механик — не по-малко от 36 месеца, като тази продължителност обаче може да бъде намалена на не по-малко от 24 месеца, когато кандидатът има плавателен стаж като втори механик в продължение на не по-малко от 12 месеца;
 - 2.2. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-III/2 от Кодекса STCW.

Правило III/3

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на главен механик или втори механик на кораби с пропусливна мощност между 750 и 3 000 kW

1. Всеки главен механик и втори механик на морски кораб с пропусливна мощност между 750 и 3 000 kW притежава свидетелство за правоспособност.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. отговаря на изискванията за издаване на свидетелство за вахтен механик и:
 - 2.1.1. за свидетелството за втори механик — има одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от 12 месеца като стажант-механик или механик;
 - 2.1.2. за свидетелството за главен механик — има одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от 24 месеца, от които най-малко 12 месеца при наличие на квалификация, необходима за заемане на длъжността втори механик;
 - 2.2. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-III/3 от Кодекса STCW.
3. Всеки механик, квалифициран да служи като втори механик на кораби с пропусливна мощност 3 000 или повече kW, може да служи като главен механик на кораби с пропусливна мощност, по-малка от 3 000 kW, при условие че неговото свидетелство е съответно потвърдено.

Правило III/4

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на лица от редовия състав от вахтения персонал в машинно отделение с обслужване или на лица от редовия състав в машинно отделение с периодично безвахтено обслужване

1. Всяко лице от редовия състав от вахтения персонал в машинно отделение с обслужване или лице от редовия състав в машинно отделение с периодично безвахтено обслужване на борда на морски кораб с пропусливна мощност 750 или повече kW, който не е стажант или общ моряк без правоспособност, притежава съответно свидетелство за изпълнението на такива функции.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. е навършил най-малко 16 години;
 - 2.2. е преминал:
 - 2.2.1. одобрен плавателен стаж, включващ не по-малко от шест месеца обучение и професионален опит; или
 - 2.2.2. специално обучение на борда на кораба или преди качване на борда, което включва плавателен стаж с одобрена продължителност не по-малко от два месеца;
 - 2.3. отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-III/4 от Кодекса STCW.
3. Плавателният стаж, обучението и опитът, които се изискват съгласно точки 2.2.1 и 2.2.2, са свързани с функциите по вахтената служба в машинно отделение и включват изпълнение на задължения под прекия контрол на квалифициран механик или на квалифицирано лице от редовия състав.

Правило III/5

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на лица от редовия състав като машинни боцмани в машинно отделение с обслужване или в машинно отделение с периодично безвахтено обслужване

1. Всеки машинен боцман, който служи на морски кораб с пропусливна мощност 750 и повече kW, притежава съответно свидетелство.

2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. е навършил най-малко 18 години;
 - 2.2. отговаря на изискванията за издаване на свидетелство на лице от редовия състав от вахтения персонал в машинно отделение с обслужване или на лице от редовия състав в машинно отделение с периодично безвахтено обслужване;
 - 2.3. квалифициран е да служи като лице от редовия състав, носещо машинна вахта, като същевременно има одобрен плавателен стаж в машинно отделение с продължителност:
 - 2.3.1. не по-малко от 12 месеца; или
 - 2.3.2. не по-малко от 6 месеца и е преминал одобрено обучение;
 - 2.4. отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-III/5 на Кодекса STCW.
3. Всяка държава членка сравнява нормите за компетентност, които изисква по отношение на лица от редовия състав в машинното отделение за свидетелства, издадени преди 1 януари 2012 г., с тези, които са посочени за свидетелството в раздел А-III/5 от Кодекса STCW, и решава дали е необходимо да изиска от тези служители да осъвременят квалификацията си.

Правило III/6

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на електромеханик от командния състав

1. Всеки електромеханик, който служи на морски кораб с пропульсивна мощност 750 и повече kW, притежава свидетелство за правоспособност.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. е навършил най-малко 18 години;
 - 2.2. е преминал комбинирано практическо обучение и одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от 12 месеца, от които не по-малко от 6 месеца са плавателен стаж в рамките на одобрена програма за обучение, което отговаря на изискванията на раздел А-III/6 от Кодекса STCW и е отразено в одобрен дневник за практическа подготовка, или е преминал комбинирано практическо обучение и одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от 36 месеца, от които не по-малко от 30 месеца са плавателен стаж в машинно отделение;
 - 2.3. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-III/6 от Кодекса STCW;
 - 2.4. отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-VI/1, параграф 2; раздел А-VI/2, параграфи 1 — 4, раздел А-VI/3, параграфи 1 — 4 и раздел А-VI/4, параграфи 1, 2 и 3 от Кодекса STCW.
3. Всяка държава членка сравнява нормите за компетентност, които изисква по отношение на електромеханици за свидетелства, издадени преди 1 януари 2012 г., с тези, които са посочени за свидетелството в раздел А-III/6 от Кодекса STCW, и решава дали е необходимо да изиска от тези служители да осъвременят квалификацията си.
4. Независимо от изискванията на точки 1, 2 и 3, държава членка може да приеме, че подходящо квалифицирано лице е в състояние да изпълнява определени функции, посочени в раздел А-III/6.

Правило III/7

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на електротехник от редовия състав

1. Всеки електротехник, който служи на морски кораб с пропульсивна мощност 750 и повече kW, притежава съответно свидетелство.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. е навършил най-малко 18 години;

- 2.2. е преминал одобрен плавателен стаж, включващ не по-малко от 12 месеца обучение и професионален опит; или
 - 2.3. е преминал одобрено обучение, което включва плавателен стаж с одобрена продължителност не по-малко от 6 месеца; или
 - 2.4. има квалификации, които отговарят на техническите компетенции в таблица А-III/7 от Кодекса STCW и плавателен стаж с одобрена продължителност не по-малко от 3 месеца; както и
 - 2.5. отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-III/7 от Кодекса STCW.
3. Всяка държава членка сравнява нормите за компетентност, които изисква по отношение на електриците от редовия състав за свидетелства, издадени преди 1 януари 2012 г., с тези, които са посочени за свидетелството в раздел А-III/7 от Кодекса STCW, и решава дали е необходимо да изиска от тези служители да осъвременят квалификацията си.
 4. Независимо от изискванията на точки 1, 2 и 3, държава членка може да приеме, че подходящо квалифицирано лице е в състояние да изпълнява определени функции, посочени в раздел А-III/7.

ГЛАВА IV

РАДИОСЪОБЩЕНИЯ И РАДИООПЕРАТОРИ

Обяснителна бележка

Задължителните разпоредби относно носенето на радиовахта са изложени в Правилника за радиосъобщенията и в SOLAS 74, така както е изменена. Разпоредбите относно техническото обслужване на радиооборудването са изложени в SOLAS 74, така както е изменена, и в насоките, приети от Международната морска организация.

Правило IV/1

Прилагане

1. С изключение на точка 2, разпоредбите на настоящата глава се прилагат по отношение на радиооператори на кораби, експлоатирани в рамките на Световната морска система за бедствие и безопасност (СМСББ) по начина, предписан от SOLAS 74, така както е изменена.
2. От радиооператорите, за които не се изисква да спазват разпоредбите на глава IV от SOLAS 74 относно СМСББ, не се изисква да спазват разпоредбите на настоящата глава. Независимо от това е необходимо радиооператорите на тези кораби да спазват Правилника за радиосъобщенията. Държавите членки гарантират, че надлежните свидетелства, които се изискват съгласно Правилника за радиосъобщенията, са издадени или признати по отношение на тези радиооператори.

Правило IV/2

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на радиооператори за СМСББ

1. Всяко лице със задължения по радиослужба на борда на кораб, задължено да участва в СМСББ, притежава надлежно свидетелство за СМСББ, издадено или признато от държавата членка в съответствие с разпоредбите на Правилника за радиосъобщенията.
2. Освен това всеки кандидат за издаване на свидетелство за правоспособност съгласно настоящото правило за работа на кораб, от който съгласно SOLAS 74, така както е изменена, се изисква да бъде снабден с радиосредства, трябва да:
 - 2.1. е навършил най-малко 18 години;
 - 2.2. е преминал одобрено образование и обучение и да отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-IV/2 от Кодекса STCW.

ГЛАВА V

СПЕЦИАЛНИ ИЗИСКВАНИЯ ОТНОСНО ОБУЧЕНИЕТО НА ПЕРСОНАЛА НА НЯКОИ ВИДОВЕ КОРАБИ

Правило V/1-1

Задължителни минимални изисквания относно обучението и квалификацията на капитаните, лицата от командния състав и лицата от редовия състав на нефтени танкери и танкери химикаловози

1. Лицата от командния състав и лицата от редовия състав, на които са възложени специфични задължения и отговорности по отношение на товара или оборудването за обработване на товара на нефтените танкери и танкерите химикаловози, притежават свидетелство за основно обучение по товарни операции на нефтени танкери и танкери химикаловози.
2. Всеки кандидат за свидетелство за основно обучение по товарни операции на нефтени танкери и танкери химикаловози е преминал основно обучение в съответствие с разпоредбите на раздел A-VI/1 от Кодекса STCW и е преминал:
 - 2.1. одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от три месеца на нефтени танкери или танкери химикаловози и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-V/1-1, параграф 1 от Кодекса STCW; или
 - 2.2. одобрено основно обучение по товарни операции на нефтени танкери и танкери химикаловози и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-V/1-1, параграф 1 от Кодекса STCW.
3. Капитаните, главните механици, старши помощник-капитаните и вторите механици, както и всяко лице, което отговаря пряко за товаренето, разтоварването и предпазните мерки, които следва да бъдат взети по време на превоза или боравенето с товари, почистването на танкерите или други операции, свързани с товарите, на нефтени танкери, притежават свидетелство за обучение на напреднало ниво по товарни операции на нефтени танкери.
4. Всеки кандидат за свидетелство за обучение на напреднало ниво по товарни операции на нефтени танкери:
 - 4.1. отговаря на изискванията за издаване на свидетелство за основно обучение по товарни операции на нефтени танкери и танкери химикаловози;
 - 4.2. е квалифициран да му бъде издадено свидетелство за основно обучение по товарни операции на нефтени танкери и танкери химикаловози като същевременно има:
 - 4.2.1. одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от три месеца на нефтени танкери; или
 - 4.2.2. одобрено обучение с продължителност не по-малко от един месец на борда на нефтени танкери като извънштатен служител, което включва най-малко три товарни и три разтоварни операции и е отразено в одобрен дневник за практическа подготовка, като са взети предвид насоките в раздел B-V/1 от Кодекса STCW;
 - 4.3. е преминал одобрено обучение на напреднало ниво по товарни операции на нефтени танкери и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-V/1-1, параграф 2 от Кодекса STCW.
5. Капитаните, главните механици, старши помощник-капитаните и вторите механици, както и всяко лице, което отговаря пряко за товаренето, разтоварването и предпазните мерки, които следва да бъдат взети по време на превоза или боравенето с товарите, почистването на танкерите или други операции, свързани с товари, на танкери химикаловози, притежава свидетелство за обучение на напреднало ниво по товарни операции на танкери химикаловози.
6. Всеки кандидат за свидетелство за обучение на напреднало ниво по товарни операции на танкери химикаловози:
 - 6.1. отговаря на изискванията за издаване на свидетелство за основно обучение по товарни операции на нефтени танкери и танкери химикаловози;
 - 6.2. е квалифициран да му бъде издадено свидетелство за основно обучение по товарни операции на нефтени танкери и танкери химикаловози като същевременно има:
 - 6.2.1. одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от три месеца на танкери химикаловози; или
 - 6.2.2. одобрено обучение с продължителност не по-малко от един месец на борда на танкери химикаловози като извънштатен служител, което включва най-малко три товарни и три разтоварни операции и е отразено в одобрен дневник за практическа подготовка, като са взети предвид насоките в раздел B-V/1 от Кодекса STCW;

6.3. е преминал одобрено обучение на напреднало ниво по товарни операции на танкери химикаловози и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-V/1-1, параграф 3 от Кодекса STCW.

7. Държавите членки гарантират, че свидетелство за професионална компетентност се издава на морски лица, които притежават необходимата квалификация съгласно точка 2, 4 или 6, в зависимост от случая, или че съществуващо свидетелство за правоспособност или свидетелство за професионална компетентност се потвърждава по съответния ред.

Правило V/1-2

Задължителни минимални изисквания относно обучението и квалификацията на капитаните, лицата от командния състав и лицата от редовия състав на танкери газовози

1. Лицата от командния състав и лицата от редовия състав, на които са възложени специфични задължения и отговорности относно товара или оборудването за обработване на товара на танкерите газовози, притежават свидетелство за основно обучение по товарни операции на танкери газовози.
2. Всеки кандидат за свидетелство за основно обучение по товарни операции на танкери газовози е преминал основно обучение в съответствие с разпоредбите на раздел A-VI/1 от Кодекса STCW и е преминал:
 - 2.1. одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от три месеца на танкери газовози и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-V/1-2, параграф 1 от Кодекса STCW; или
 - 2.2. одобрено основно обучение по товарни операции на танкери газовози и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-V/1-2, параграф 1 от Кодекса STCW.
3. Капитаните, главните механици, старши помощник-капитаните и вторите механици, както и всяко лице, което отговаря пряко за товаренето, разтоварването и предпазните мерки, които следва да бъдат взети по време на превоза или боравенето с товарите, почистването на танкерите или други операции, свързани с товарите, на танкерите газовози, притежава свидетелство за обучение на напреднало ниво по товарни операции на газовози.
4. Всеки кандидат за свидетелство за обучение на напреднало ниво по товарни операции на танкери газовози:
 - 4.1. отговаря на изискванията за издаване на свидетелство за основно обучение по товарни операции на танкери газовози;
 - 4.2. е квалифициран да му бъде издадено свидетелство за основно обучение по товарни операции на танкери газовози като същевременно има:
 - 4.2.1. одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от три месеца на танкери газовози; или
 - 4.2.2. одобрено обучение с продължителност не по-малко от един месец на борда на танкери газовози като извънштатен служител, което включва най-малко три товарни и три разтоварни операции и е отразено в одобрен дневник за практическа подготовка, като са взети предвид насоките в раздел B-V/1 от Кодекса STCW;
 - 4.3. е преминал одобрено обучение на напреднало ниво по товарни операции на танкери газовози и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-V/1-2, параграф 2 от Кодекса STCW.
5. Държавите членки гарантират, че свидетелство за професионална компетентност се издава на морски лица, които притежават необходимата квалификация съгласно точка 2 или 4, в зависимост от случая, или че съществуващо свидетелство за правоспособност или свидетелство за професионална компетентност се потвърждава по съответния ред.

Правило V/2

Задължителни минимални изисквания относно обучението и квалификацията на капитаните, лицата от командния състав, лицата от редовия състав и другия персонал на пътнически кораби

1. Настоящото правило се прилага по отношение на капитаните, лицата от командния състав, лицата от редовия състав и другия персонал, служещи на борда на пътническите кораби, които извършват международни плавания. Държавите членки определят дали тези изисквания се прилагат по отношение на персонала, служещ на борда на пътническите кораби, които извършват вътрешни плавания.
2. Преди да им бъдат възложени задължения на борда, всички лица, служещи на борда на пътнически кораби, трябва да изпълнят изискванията на раздел A-VI/1, параграф 1 от Кодекса STCW.

3. Капитаните, лицата от командния състав, лицата от редовия състав и другия персонал, служещи на борда на пътническите кораби, трябва да преминат обучението и подготовката, изисквани съгласно точки 5 — 9, в съответствие с техните длъжности, задължения и отговорности.
4. Капитаните, лицата от командния състав, лицата от редовия състав и другия персонал, от които се изисква да са преминали обучението в съответствие с точки 7, 8 и 9, през интервали, ненадвишаващи пет години, трябва да преминат подходящо обучение за опресняване на знанията или се изисква да удостоверят, че през предходните пет години са постигнали съответствие с изискваните норми за компетентност.
5. Лицата от персонала, служещ на борда на пътнически кораби, трябва да преминат подготовка за аварийни ситуации на пътнически кораби, която е съобразена с техните длъжности, задължения и отговорности, както е посочено в раздел A-V/2, параграф 1 от Кодекса STCW.
6. Лицата от персонала, предоставящ услуги на пътниците в пътническите помещения на борда на пътнически кораби, трябва да преминат обучението по безопасност, посочено в раздел A-V/2, параграф 2 от Кодекса STCW.
7. Капитаните, лицата от командния състав, лицата от редовия състав, квалифицирани в съответствие с глави II, III и VII от настоящото приложение, и лицата от другия персонал със задължения в разписанието за тревогите като отговарящи за подпомагане на пътниците при аварийни ситуации на борда на пътнически кораби, трябва да преминат обучението по управление на гъпата в пътнически кораби, посочено в раздел A-V/2, параграф 3 от Кодекса STCW.
8. Капитаните, главните механици, старши помощник-капитаните, вторите механици и всички лица, посочени в разписанието за тревогите като отговарящи за безопасността на пътниците при аварийни ситуации на борда на пътнически кораби, трябва да преминат одобрената подготовка за управление на кризи и поведение на хората, посочена в раздел A-V/2, параграф 4 от Кодекса STCW.
9. Капитаните, главните механици, старши помощник-капитаните, вторите механици и всички лица, имащи непосредствена отговорност за качване и слизване на пътници, за товарене, разтоварване или укрепване на товара или за затваряне на отвори на корпуса на борда на пътнически ро-ро кораби, трябва да преминат одобрената подготовка по безопасността на пътниците и товара и целостта на корпуса, посочена в раздел A-V/2, параграф 5 от Кодекса STCW.
10. Държавите членки гарантират издаването на удостоверение за преминалото обучение на всяко лице, признато за квалифицирано в съответствие с точки 6 — 9.

Правило V/3

Задължителни минимални изисквания относно обучението и квалификацията на капитаните, лицата от командния състав и лицата от редовия състав и другия персонал на кораби, за които се прилага Кодексът IGF

1. Настоящото правило се прилага по отношение на капитаните, лицата от командния състав, лицата от редовия състав и другия персонал, служещи на борда на кораби, за които се прилага Кодексът IGF.
2. Преди да им бъдат възложени задачи на борда на кораби, за които се прилага Кодексът IGF, морските лица трябва да са преминали обучението, изисквано съгласно точки 4 — 9, в съответствие с техните длъжности, задължения и отговорности.
3. Преди да им бъдат възложени задачи на борда на кораба, всички морски лица, служещи на борда на кораби, за които се прилага Кодексът IGF, трябва да получат подходяща свързана с кораба и оборудването подготовка, посочена в член 15, параграф 1, буква г) от настоящата директива.
4. Морските лица, отговарящи за определени задължения по безопасността, свързани с обслужването и използването на гориво, или действия при аварийни ситуации по отношение на горивото на борда на кораби, за които се прилага Кодексът IGF, трябва да притежават свидетелство за обща подготовка за работа на кораби, за които се прилага Кодексът IGF.
5. Всеки кандидат за свидетелство за обща подготовка за работа на кораби, за които се прилага Кодексът IGF, трябва да е преминал обща подготовка в съответствие с разпоредбите на раздел A-V/3, параграф 1 от Кодекса STCW.
6. Приема се, че морските лица, отговарящи за определени задължения по безопасността, свързани с обслужването и използването на гориво, или действия при аварийни ситуации по отношение на горивото на борда на кораби, за които се прилага Кодексът IGF, които са били квалифицирани и притежават свидетелство в съответствие с правило V/1-2, параграфи 2 и 5 или правило V/1-2, параграфи 4 и 5 на танкери газовози, са изпълнили изискванията, посочени в раздел A-V/3, параграф 1 от Кодекса STCW за обща подготовка за работа на кораби, за които се прилага Кодексът IGF.

7. Капитаните, механиците и всички лица от персонала с непосредствена отговорност за обслужването и използването на горива и горивни системи на корабите, за които се прилага Кодексът IGF, трябва да притежават свидетелство за обучение по разширена програма за работа на кораби, за които се прилага Кодексът IGF.
8. Всеки кандидат за свидетелство за обучение по разширена програма за работа на кораби, за които се прилага Кодексът IGF, трябва да притежава описаното в точка 4 свидетелство за професионална компетентност и същевременно:
 - 8.1. да е преминал одобрено обучение по разширена програма за работа на кораби, за които се прилага Кодексът IGF, и да отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-V/3, параграф 2 от Кодекса STCW;
 - 8.2. да е натрупал одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от един месец, който включва най-малко три операции по бункероване на борда на кораби, за които се прилага Кодексът IGF. Две от трите операции по бункероване може да бъдат заменени с одобрено обучение на тренажор за операции по зареждане като част от обучението по точка 8.1.
9. Приема се, че капитаните, механиците и всички лица с непосредствена отговорност за обслужването и използването на горива и горивни системи на корабите, за които се прилага Кодексът IGF, които са били квалифицирани и притежават свидетелство в съответствие с нормите за компетентност, посочени в раздел A-V/1-2, параграф 2 от Кодекса STCW за служба на танкери газозовози, са изпълнили изискванията, посочени в раздел A-V/3, параграф 2 от Кодекса STCW за обучение по разширена програма за работа на кораби, за които се прилага Кодексът IGF, при условие че също така:
 - 9.1. са изпълнили изискванията по точка 6;
 - 9.2. са изпълнили свързаните със зареждането изисквания по точка 8.2 или са участвали в провеждането на три товарни операции на борда на танкер газозовоз;
 - 9.3. са натрупали плавателен стаж с продължителност три месеца през предходните пет години на борда на:
 - 9.3.1. кораби, за които се прилага Кодексът IGF;
 - 9.3.2. танкери, пренасящи като товар горива, попадащи в обхвата на Кодекса IGF; или
 - 9.3.3. кораби, използващи като гориво газове или гориво с ниска пламна температура.
10. Държавите членки гарантират, че свидетелство за професионална компетентност се издава на морски лица, които притежават необходимата квалификация съгласно точка 4 или 7, в зависимост от случая.
11. Морските лица, притежаващи свидетелства за професионална компетентност в съответствие с точка 4 или 7, през интервали, ненадвишаващи пет години, трябва да преминат подходящо обучение за опресняване на знанията или от тях се изисква да представят доказателство, че през предходните пет години са постигнали съответствие с изискваните норми за компетентност.

Правило V/4

Задължителни минимални изисквания относно обучението и квалификацията на капитаните и помощник-капитаните на кораби, плаващи в полярни води

1. Капитаните, старши помощник-капитаните и вахтените помощник-капитани на кораби, плаващи в полярни води, трябва да притежават свидетелство за обща подготовка за работа на кораби, плаващи в полярни води, съгласно изискванията на Полярния кодекс.
2. Всеки кандидат за свидетелство за обща подготовка за работа на кораби, плаващи в полярни води, трябва да е преминал одобрено обучение за обща подготовка за работа на кораби, плаващи в полярни води, и да отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-V/4, параграф 1 от Кодекса STCW.
3. Капитаните и старши помощник-капитаните на кораби, плаващи в полярни води, трябва да притежават свидетелство за обучение по разширена програма за кораби, плаващи в полярни води, съгласно изискванията на Полярния кодекс.
4. Всеки кандидат за свидетелство за обучение по разширена програма за кораби, плаващи в полярни води трябва:
 - 4.1. да отговаря на изискванията за издаване на свидетелство за обща подготовка за работа на кораби, плаващи в полярни води;

- 4.2. да има одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от два месеца като член на палубната команда, на управленско ниво или при изпълнението на задължения по вахтената служба на оперативно ниво в полярни води или друг равностоен одобрен плавателен стаж;
- 4.3. да е преминал одобрено обучение по разширена програма за кораби, плаващи в полярни води, и да отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-V/4, параграф 2 от Кодекса STCW.
5. Държавите членки гарантират, че свидетелство за професионална компетентност се издава на морски лица, които притежават необходимата квалификация съгласно точка 2 или 4, в зависимост от случая.

ГЛАВА VI

ФУНКЦИИ ВЪВ ВРЪЗКА С ИЗВЪНРЕДНИ СИТУАЦИИ, БЕЗОПАСНОСТ НА ТРУДА, СИГУРНОСТ, МЕДИЦИНСКИ ГРИЖИ И ОЦЕЛЯВАНЕ НА МОРЕ

Правило VI/1

Задължителни минимални изисквания за запознаване, основно обучение и инструкции по безопасност за всички морски лица

1. Морските лица са запознати и получават основно обучение или инструкции в съответствие с раздел A-VI/1 от Кодекса STCW и отговарят на съответните норми за компетентност, посочени там.
2. Ако основното обучение не е включено в квалификацията, която се изисква за получаване на съответното свидетелство, се издава свидетелство за професионална компетентност, в което се посочва, че притежателят е преминал курса по основно обучение.

Правило VI/2

Задължителни минимални изисквания за издаването на свидетелство за професионална компетентност за работа със спасителни средства, дежурни лодки и бързоходни дежурни лодки

1. Всеки кандидат за свидетелство за професионална компетентност за работа със спасителни средства и дежурни лодки, различни от бързоходните дежурни лодки:
 - 1.1. е навършил най-малко 18 години;
 - 1.2. има одобрен плавателен стаж не по-малък от 12 месеца или е преминал одобрен курс на обучение и има одобрен плавателен стаж не по-малък от шест месеца;
 - 1.3. отговаря на нормите за компетентност за получаване на свидетелство за професионална компетентност за работа със спасителни средства и дежурни лодки, посочени в раздел A-VI/2, параграфи 1 — 4 от Кодекса STCW.
2. Всеки кандидат за свидетелство за професионална компетентност за работа с бързоходни дежурни лодки:
 - 2.1. притежава свидетелство за професионална компетентност за работа със спасителни средства и дежурни лодки, различни от бързоходните дежурни лодки;
 - 2.2. е преминал одобрен курс на обучение;
 - 2.3. отговаря на нормите за компетентност за получаването на свидетелство за професионална компетентност за работа с бързоходни дежурни лодки, посочени в раздел A-VI/2, параграфи 7 — 10 от Кодекса STCW.

Правило VI/3

Задължителни минимални изисквания за обучение по противопожарна подготовка по разширена програма

1. Морските лица, определени да ръководят противопожарни операции, са преминали успешно обучение по противопожарна подготовка по разширена програма, което набляга по-специално на организацията, тактиката и управлението, в съответствие с разпоредбите на раздел A-VI/3, параграфи 1—4 от Кодекса STCW, и отговарят на нормите за компетентност, посочени там.

2. Ако обучението по противопожарна подготовка — разширена програма не е включено в квалификацията, която се изисква за получаване на съответното свидетелство, се издава свидетелство за професионална компетентност, в което се посочва, че притежателят е преминал курс на обучение по противопожарна подготовка по разширена програма.

Правило VI/4

Задължителни минимални изисквания, свързани с първа медицинска помощ и медицински грижи

1. Морските лица, определени да оказват първа медицинска помощ на борда на кораб, отговарят на нормите за компетентност за оказване на първа медицинска помощ, посочени в раздел A-VI/4, параграфи 1, 2 и 3 от Кодекса STCW.
2. Морските лица, определени да отговарят за медицинските грижи на борда, отговарят на нормите за компетентност по медицински грижи на борда на кораби, посочени в раздел A-VI/4, параграфи 4, 5 и 6 от Кодекса STCW.
3. Ако обучението по първа медицинска помощ и медицински грижи не е включено в квалификацията, която се изисква за получаване на съответното свидетелство, се издава свидетелство за професионална компетентност, в което се посочва, че притежателят е преминал курс на обучение по първа медицинска помощ и медицински грижи.

Правило VI/5

Задължителни минимални изисквания за издаването на свидетелства за професионална компетентност на офицерите по сигурността на корабите

1. Всеки кандидат за свидетелство за професионална компетентност като офицер по сигурността на кораба:
 - 1.1. има одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от 12 месеца или подходящ плавателен стаж и знания за корабните операции;
 - 1.2. отговаря на нормите за компетентност за получаването на свидетелство за професионална компетентност като офицер по сигурността на кораба, посочени в раздел A-VI/5, параграфи 1 — 4 от Кодекса STCW.
2. Държавите членки гарантират, че на всяко лице, признато за квалифицирано съгласно разпоредбите на настоящото правило, се издава свидетелство за професионална компетентност.

Правило VI/6

Задължителни минимални изисквания за обучение и инструкции по сигурност за всички морски лица

1. Морските лица са запознати и получават обучение или инструкции по сигурност в съответствие с раздел A-VI/6, параграфи 1 — 4 от Кодекса STCW и отговарят на съответните норми за компетентност, посочени там.
2. Ако обучението по сигурност не е включено в квалификацията, която се изисква за получаване на съответното свидетелство, се издава свидетелство за професионална компетентност, в което се посочва, че притежателят е преминал курс на обучение по сигурност.

Морски лица с възложени задължения, свързани със сигурността

3. Морските лица с възложени задължения, свързани със сигурността, отговарят на нормите за компетентност, посочени в раздел A-VI/6, параграфи 6, 7 и 8 от Кодекса STCW.
4. Ако обучението по възложени задължения, свързани със сигурността, не е включено в квалификацията, която се изисква за получаване на съответното свидетелство, се издава свидетелство за професионална компетентност, в което се посочва, че притежателят е преминал курс на обучение по възложени задължения, свързани със сигурността.

ГЛАВА VII

АЛТЕРНАТИВНО ОСВИДЕТЕЛСТВАНЕ

Правило VII/1

Издаване на алтернативни свидетелства

1. Независимо от изискванията за издаването на свидетелствата, изложени в глави II и III от настоящото приложение, държавите членки могат да решат да издават или да разрешат да бъдат издавани свидетелства, различни от тези, посочени в правилата на тези глави, стига да бъдат налице следните условия:
 - 1.1. свързаните функции и нива на отговорност, които са посочени в свидетелствата или в потвържденията, са избрани измежду и са същите като посочените в раздели A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-II/5, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4, A-III/5, и A-IV/2 от Кодекса STCW;
 - 1.2. кандидатите са преминали одобрено образование и обучение и отговарят на изискванията за нормите за компетентност, представени в съответните раздели от Кодекса STCW и посочени в раздел A-VII/1 от този кодекс, за функциите и нивата, посочени в свидетелствата и потвържденията;
 - 1.3. кандидатите имат одобрен плавателен стаж, подходящ за изпълнението на функциите и за нивата, които ще бъдат посочени в свидетелството. Минималната продължителност на плавателния стаж е еднаква с продължителността на плавателния стаж, изисквана съгласно глави II и III от настоящото приложение. Все пак минималната продължителност на плавателния стаж не трябва да бъде по-малка от тази, изисквана съгласно раздел A-VII/2 от Кодекса STCW;
 - 1.4. кандидатите за свидетелство, които ще изпълняват функции по корабоводене на оперативно ниво, отговарят на приложимите изисквания на правилата от глава IV, в зависимост от случая, за да изпълняват възложените задължения по радиослужба в съответствие с Правилника за радиосъобщенията;
 - 1.5. свидетелствата се издават в съответствие с изискванията на член 4 от настоящата директива и на разпоредбите, установени в глава VII от Кодекса STCW.
2. Не се издават свидетелства въз основа на настоящата глава, ако държавата членка не е съобщила на Комисията необходимата съгласно Конвенцията STCW информация.

Правило VII/2

Освидетелстване на морските лица

Всички морски лица, които изпълняват функция или съвкупност от функции, посочени в таблици A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4 или A-II/5 от глава II, или в таблици A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4, или A-III/5 от глава III или A-IV/2 от глава IV от Кодекса STCW, притежават съответно свидетелство за правоспособност или свидетелство за професионална компетентност.

Правило VII/3

Принципи, уреждащи издаването на алтернативни свидетелства

1. Всяка държава членка, която реши да издава или да разреши издаването на алтернативни свидетелства, следи за спазването на следните принципи:
 - 1.1. система за издаване на алтернативни свидетелства може да бъде въведена единствено ако тя гарантира степен на безопасност по море и има превантивен ефект по отношение на замърсяването, най-малкото равностойни на тези, предвидени в другите глави;
 - 1.2. всяка система за издаване на алтернативни свидетелства съгласно настоящата глава предвижда взаимозаменяемост на тези свидетелства и свидетелствата, издадени съгласно другите глави.
2. Принципът на взаимозаменяемостта съгласно точка 1 гарантира, че:
 - 2.1. морските лица, притежаващи свидетелство по реда и условията на глава II и/или глава III, и морските лица, притежаващи свидетелство съгласно глава VII, могат да служат на кораби с традиционна или друга форма на организация на борда;

- 2.2. морските лица не са обучени за специфичните правила и организационни практики на борда по начин, който вреди на упражняването на техните способности на друго място.
 3. При издаването на свидетелства съгласно настоящата глава се вземат предвид следните принципи:
 - 3.1. издаването на алтернативни свидетелства само по себе си не се използва за:
 - 3.1.1. намаляване на броя на членовете на екипажа;
 - 3.1.2. уронване на престижа на професията или намаляване на квалификацията на морските лица; или
 - 3.1.3. оправдаване на възлагането на комбинирани задължения на лица от командния състав, отговарящи за вахтата, на палубата и в машинното отделение на един и същ притежател на свидетелство през една и съща вахтена служба;
 - 3.2. лицето, което командва кораба, се назначава на длъжност капитан, като правният статус и правомощията на капитана и другите лица не са отрицателно засегнати от прилагането на система за алтернативно освидетелстване.
 4. Принципите, установени в точки 1 и 2, гарантират запазването на правоспособността и на помощник-капитаните, и на механиците.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

КРИТЕРИИ ЗА ПРИЗНАВАНЕ НА ТРЕТИ ДЪРЖАВИ, КОИТО СА ИЗДАЛИ СВИДЕТЕЛСТВО ИЛИ ПОД ЧИЙТО КОНТРОЛ Е ИЗДАДЕНО СВИДЕТЕЛСТВО СЪГЛАСНО ЧЛЕН 20, ПАРАГРАФ 2

1. Третата държава следва да е страна по Конвенцията STCW.
 2. Третата държава следва да е определена от Комитета по морска безопасност като държава, която е доказала, че изцяло и напълно прилага разпоредбите на Конвенцията STCW.
 3. Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност и с евентуалното участие на съответната държава членка, е потвърдила чрез оценка на тази страна по Конвенцията STCW, която може да включва проверка на съоръжения и процедури, че напълно се спазват изискванията на Конвенцията относно нормите за компетентност, обучение и освидетелстване, както и нормите за качество.
 4. Държавата членка е в процес на договаряне със съответната трета държава на ангажимент за бързо уведомяване за всяка съществена промяна в правилата относно обучението и освидетелстването в съответствие с Конвенцията STCW.
 5. Държавата членка е въвела мерки, с които се гарантира, че морските лица, които представят за признаване свидетелства за функции на управленско ниво, имат подходящи знания в областта на морското законодателство на държавата членка, които имат значение за функциите, които им е разрешено да изпълняват.
 6. Ако държава членка желае да допълни оценката за съответствие на трета държава чрез оценяване на някои центрове за морско обучение, тя действа в съответствие с разпоредбите на раздел A-I/6 от Кодекса STCW.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ВИД ИНФОРМАЦИЯ, КОЯТО СЛЕДВА ДА СЕ СЪОБЩАВА НА КОМИСИЯТА ЗА СТАТИСТИЧЕСКИ ЦЕЛИ

1. При позоваване на настоящото приложение, за всички свидетелства за правоспособност или потвърждения, удостоверяващи тяхното издаване, за всички потвърждения, удостоверяващи признаването на свидетелствата за правоспособност, издадени от други държави, се предоставя следната информация, посочена в раздел A-I/2, параграф 9 от Кодекса STCW, като символът (*) означава, че това предоставяне е в анонимна форма съгласно изискванията на член 27, параграф 3 от настоящата директива:

Свидетелства за правоспособност/Потвърждения, удостоверяващи тяхното издаване:

- уникален идентификационен номер на морското лице, ако има такъв*,
- име на морското лице*,
- дата на раждане на морското лице,
- гражданство на морското лице,
- пол на морското лице,
- потвърден номер на свидетелството за правоспособност*,
- номер на потвърждението, удостоверяващо издаването*,
- длъжност(длъжности),
- дата на издаване или най-скорошната дата на продължаване на валидността на документа,
- дата на изтичане на валидността,
- статус на свидетелството,
- ограничения.

Потвърждения, удостоверяващи признаването на свидетелства за правоспособност, издадени от други държави:

- уникален идентификационен номер на морското лице, ако има такъв*,
- име на морското лице*,
- дата на раждане на морското лице,
- гражданство на морското лице,
- пол на морското лице,
- държава, издала оригиналното свидетелство за правоспособност,
- номер на оригиналното свидетелство за правоспособност*,
- номер на потвърждението, удостоверяващо признаването на свидетелството*,
- длъжност(длъжности),
- дата на издаване или най-скорошната дата на продължаване на валидността на документа,
- дата на изтичане на валидността,
- статус на потвърждението,
- ограничения.

2. Държавите членки могат да предоставят на доброволна основа информация за свидетелствата за професионална компетентност, издадени на лица от редовия състав в съответствие с глави II, III и VII от приложението към Конвенцията STCW, например:

- уникален идентификационен номер на морското лице, ако има такъв*,
 - име на морското лице*,
 - дата на раждане на морското лице,
 - гражданство на морското лице,
 - пол на морското лице,
 - номер на свидетелството за професионална компетентност*,
 - длъжност(длъжности),
 - дата на издаване или най-скорошната дата на продължаване на валидността на документа,
 - дата на изтичане на валидността,
 - статус на свидетелството за професионална компетентност.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Част А

Отменена директива и списък на нейните последователни изменения
(посочени в член 34)

Директива 2008/106/ЕО на Европейския парламент и на
Съвета
(ОВ L 323, 3.12.2008 г., стр. 33).

Директива 2012/35/ЕС на Европейския парламент и на
Съвета
(ОВ L 343, 14.12.2012 г., стр. 78).

Директива (ЕС) 2019/1159 на Европейския парламент и на единствено член 1 и Приложението
Съвета
(ОВ L 188, 12.7.2019 г., стр. 94).

Част Б

Срокове за транспониране в националното законодателство и дати на прилагане
(посочени в член 34)

Директива	Срок за транспониране
2012/35/ЕС	4 юли 2014 г., с изключение на член 1, точка 5 4 януари 2015 г. по отношение на член 1, точка 5
(ЕС) 2019/1159	2 август 2021 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Директива 2008/106/ЕО	Настоящата директива
Член 1, уводни думи	Член 2, уводни думи
Член 1, точки 1 до 26	Член 2, точки 1 до 26
Член 1, точка 28	Член 2, точка 27
Член 1, точка 29	Член 2, точка 28
Член 1, точка 30	Член 2, точка 29
Член 1, точка 31	Член 2, точка 30
Член 1, точка 32	Член 2, точка 31
Член 1, точка 33	Член 2, точка 32
Член 1, точка 34	Член 2, точка 33
Член 1, точка 35	Член 2, точка 34
Член 1, точка 36	Член 2, точка 35
Член 1, точка 37	Член 2, точка 36
Член 1, точка 38	Член 2, точка 37
Член 1, точка 39	Член 2, точка 38
Член 1, точка 40	Член 2, точка 39
Член 1, точка 41	Член 2, точка 40
Член 1, точка 42	Член 2, точка 41
Член 1, точка 43	Член 2, точка 42
Член 1, точка 44	Член 2, точка 43
Член 1, точка 45	Член 2, точка 44
Член 1, точка 46	Член 2, точка 45
Членове 2 и 3	Членове 1 и 3
Член 5, параграфи 1, 2 и 3	Член 4, параграфи 1, 2 и 3
Член 5, параграф 3а	Член 4, параграф 4
Член 5, параграф 4	Член 4, параграф 5
Член 5, параграф 5	Член 4, параграф 6
Член 5, параграф 6	Член 4, параграф 7
Член 5, параграф 7	Член 4, параграф 8
Член 5, параграф 8	Член 4, параграф 9

Директива 2008/106/ЕО	Настоящата директива
Член 5, параграф 9	Член 4, параграф 10
Член 5, параграф 10	Член 4, параграф 11
Член 5, параграф 11	Член 4, параграф 12
Член 5, параграф 12	Член 4, параграф 13
Член 5, параграф 13	Член 4, параграф 14
Член 5а	Член 5
Член 5б	Член 6
Член 6	Член 7
Член 7, параграф 1	Член 8, параграф 1
Член 7, параграф 1а	Член 8, параграф 2
Член 7, параграф 2	Член 8, параграф 3
Член 7, параграф 3	Член 8, параграф 4
Член 7, параграф 3а	Член 8, параграф 5
Член 7, параграф 3б	Член 8, параграф 6
Член 7, параграф 4	Член 8, параграф 7
Член 8	Член 9
Член 9	Член 10
Член 10	Член 11
Член 11	Член 12
Член 12, параграф 1	Член 13, параграф 1
Член 12, параграф 2	Член 13, параграф 2
Член 12, параграф 2а	Член 13, параграф 3
Член 12, параграф 2б	Член 13, параграф 4
Член 12, параграф 3	Член 13, параграф 5
Член 12, параграф 3а	Член 13, параграф 6
Член 12, параграф 4	Член 13, параграф 7
Член 12, параграф 5	Член 13, параграф 8
Член 13	Член 14
Член 14	Член 15
Член 15	Член 16
Член 16	Член 17
Член 17	Член 18

Директива 2008/106/ЕО	Настоящата директива
Член 18	Член 19
Член 19	Член 20
Член 20	Член 21
Член 21	Член 22
Член 22	Член 23
Член 23	Член 24
Член 24	Член 25
Член 25	Член 26
Член 25а	Член 27
Член 26	Член 28
Член 27	Член 29
Член 27а	Член 30
Член 28, параграф 1	Член 31, параграф 1
Член 28, параграф 2, първо изречение	Член 31, параграф 2, първа алинея
Член 28, параграф 2, второ изречение	Член 31, параграф 2, втора алинея
Член 29	Член 32
Член 30	—
Член 31	Член 33
Член 32	Член 34
—	Член 35
Член 34	Член 36
Приложение I	Приложение I
Приложение II	Приложение II
Приложение III	Приложение IV
Приложение IV	Приложение V
Приложение V	Приложение III

ISSN 1977-0618 (електронно издание)
ISSN 1830-3617 (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG